

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-130-09

Druk nr 3391
Warszawa, 17 września 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projekty aktów wykonawczych zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) założyciel uczelni niepublicznej – osobę, o której mowa w pkt 3, która utworzyła uczelnię lub prowadzi uczelnię na podstawie art. 26 ust. 3;

5) studia wyższe – studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, prowadzone przez uczelnię uprawnioną do ich prowadzenia;”

– uchyla się pkt 6,

– pkt 7 – 11 otrzymują brzmienie:

- „7) studia pierwszego stopnia – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji pierwszego stopnia;
- 8) studia drugiego stopnia – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje pierwszego stopnia, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;
- 9) jednolite studia magisterskie – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;
- 10) studia trzeciego stopnia – studia doktoranckie, prowadzone przez uprawnioną jednostkę organizacyjną uczelni, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzony na podstawie odrębnych przepisów, na które są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje drugiego stopnia, kończące się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia;
- 11) studia podyplomowe – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje co najmniej pierwszego stopnia, prowadzoną w uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego, kończące się uzyskaniem kwalifikacji podyplomowych;”

– po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) forma studiów – studia stacjonarne i studia niestacjonarne;”

– pkt 12 – 14 otrzymują brzmienie:

„12) studia stacjonarne – formę studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów;

13) studia niestacjonarne – formę studiów wyższych, inną niż studia stacjonarne, wskazaną przez senat uczelni;

14) kierunek studiów – wyodrębnioną część jednego lub kilku obszarów kształcenia, realizowaną w uczelni w sposób określony przez program kształcenia;”

– po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) obszar kształcenia – zasób wiedzy i umiejętności z zakresu jednego z obszarów wiedzy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr ..., poz....);

14b) program kształcenia – opis określonych przez uczelnię spójnych efektów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów, wraz z przypisanymi do poszczególnych modułów tego procesu punktami ECTS;”

– uchyla się pkt 15 – 17,

– pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) standardy kształcenia – zbiór reguł kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela oraz zawodów, dla których wymagania dotyczące procesu kształcenia i jego efektów są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej;”

– po pkt 18 dodaje się pkt 18a – 18m w brzmieniu:

„18a) Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego – opis, przez określenie efektów kształcenia, kwalifikacji zdobywanych w polskim systemie szkolnictwa wyższego;

18b) kwalifikacje – efekty kształcenia, poświadczone dyplomem, świadectwem, certyfikatem lub innym dokumentem wydanym przez uprawnioną instytucję potwierdzającym uzyskanie zakładanych efektów kształcenia;

- 18c) efekty kształcenia – zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych w procesie kształcenia przez osobę uczącą się;
- 18d) punkty ECTS – punkty zdefiniowane w europejskim systemie akumulacji i transferu punktów zaliczeniowych jako miara średniego nakładu pracy osoby uczącej się, niezbędnego do uzyskania zakładanych efektów kształcenia;
- 18e) profil kształcenia – profil praktyczny, obejmujący moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta umiejętności praktycznych albo profil teoretyczny, obejmujący moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta pogłębionych umiejętności teoretycznych;
- 18f) kwalifikacje pierwszego stopnia – efekt kształcenia na studiach pierwszego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego licencjata, inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;
- 18g) kwalifikacje drugiego stopnia – efekt kształcenia na studiach drugiego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;
- 18h) kwalifikacje trzeciego stopnia – uzyskanie, w drodze przewodu doktorskiego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki w zakresie dyscypliny nauki lub doktora sztuki określonej dziedziny sztuki w zakresie dyscypliny artystycznej, potwierdzone odpowiednim dyplomem;
- 18i) kwalifikacje podyplomowe – osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia na studiach podyplomowych, potwierdzone świadectwem;
- 18j) filia uczelni – zamiejscową jednostką organizacyjną uczelni, w której skład wchodzi co najmniej dwie podstawowe jednostki organizacyjne uczelni;

18k) student – osobę kształcącą się na studiach wyższych;

18l) doktorant – uczestnika studiów doktoranckich;

18m) słuchacz – uczestnika studiów podyplomowych;”

– pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) podstawowa jednostka organizacyjna – wydział lub inną jednostkę organizacyjną uczelni określoną w statucie, prowadzącą co najmniej jeden kierunek studiów, studia doktoranckie lub badania co najmniej w jednej dyscyplinie naukowej;”

– pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33) podstawowe miejsce pracy – uczelnię albo jednostkę naukową, w której nauczyciel akademicki lub pracownik naukowy jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy i którą wskazał w oświadczeniu, o którym mowa w art. 112a ust. 1, jako podstawowe miejsce pracy; w tym samym czasie podstawowe miejsce pracy może być tylko jedno;”

– dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) jednostka naukowa – instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) studiach bez bliższego określenia – rozumie się przez to studia wyższe;
- 2) poziomie kształcenia – rozumie się przez to studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo studia trzeciego stopnia;
- 3) związku uczelni, bez bliższego określenia – rozumie się przez to związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych;

- 4) tytule zawodowym – rozumie się przez to tytuł licencjata, inżyniera, magistra, magistra inżyniera lub tytuł równorzędny.”;

2) w art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wyraz „uniwersytet” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej po dwa uprawnienia w każdej z następujących grup dziedzin nauki:

- 1) humanistycznych, prawnych, ekonomicznych lub teologicznych;
- 2) matematycznych, fizycznych, nauk o Ziemi lub technicznych;
- 3) biologicznych, medycznych, chemicznych, farmaceutycznych, rolniczych lub weterynaryjnych.

2. Wyrazy „uniwersytet techniczny” mogą być używane w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej sześć uprawnień w zakresie nauk technicznych.”;

3) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uczelnie kierują się zasadami wolności nauczania, badań naukowych, twórczości artystycznej oraz poszanowaniem praw chroniących własność intelektualną.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uczelnie współpracują z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w zakresie prowadzenia badań i prac rozwojowych na rzecz podmiotów gospodarczych, w wyodrębnionych formach działalności, w tym w drodze utworzenia spółki celowej, o której mowa w art. 86a, a także przez udział przedstawicieli pracodawców w opracowywaniu programów kształcenia i w procesie dydaktycznym.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Uczelnia ma w szczególności prawo do:

- 1) prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych oraz określania ich

kierunków;

- 2) współpracy z innymi jednostkami akademickimi i naukowymi, w tym zagranicznymi, w realizacji badań i prac rozwojowych, na podstawie porozumień w celu pozyskiwania funduszy z realizacji badań, w tym z ich komercjalizacji oraz wspierania mobilności naukowców;
 - 3) wspierania badań naukowych prowadzonych przez młodych naukowców, w szczególności przez przeprowadzanie konkursów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 i Nr ..., poz....);
 - 4) prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego, drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich i studiach doktoranckich zgodnie z przysługującymi jej uprawnieniami, w tym:
 - a) ustalania warunków przyjęcia na studia, w tym liczby miejsc na kierunkach i formach studiów, z wyjątkiem studiów na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym, w zakresie w jakim mają do nich zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 5,
 - b) ustalania planów studiów i programów kształcenia, uwzględniających efekty kształcenia zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, zwanymi dalej „Krajowymi Ramami Kwalifikacji”, dla obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2;
 - 5) prowadzenia studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń;
 - 6) wydawania dyplomów ukończenia studiów potwierdzających uzyskanie tytułu zawodowego oraz świadectw ukończenia studiów podyplomowych i kursów dokształcających.
2. Uprawnione jednostki organizacyjne uczelni mają prawo nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz występowania o nadanie tytułu naukowego profesora na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca

2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 8. 1. Studia w uczelni są prowadzone w ramach kierunku studiów; przyjęcie studenta na określony kierunek studiów następuje nie później niż po upływie pierwszego roku studiów. Kierunek studiów może być prowadzony przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni albo łącznie przez kilka takich jednostek.
2. Liczbę studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa na poszczególnych kierunkach studiów określa senat uczelni, w drodze uchwały, kierując się zasadą odpowiedzialności za jakość kształcenia oraz możliwościami zapewnienia finansowania ich ze środków publicznych.
3. Zwiększenie ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej powyżej 2 % ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych studiujących w poprzednim roku akademickim następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego albo właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, podjętej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniającej:
- 1) liczbę studentów na poszczególnych kierunkach studiów, w tym kierunkach priorytetowych dla rozwoju kraju;
 - 2) oceny jakości kształcenia dokonane przez Polską Komisję Akredytacyjną;
 - 3) zasadę równomiernego dostępu do studiów nieodpłatnych na obszarze kraju.
4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 3, uwzględniając terminy składania wniosków i zakres danych niezbędnych do podjęcia decyzji.

5. Uczelnia może prowadzić studia podyplomowe w zakresie obszaru kształcenia, z którym związany jest co najmniej jeden kierunek studiów prowadzony przez uczelnię.
6. W przypadku gdy program studiów podyplomowych wykracza poza zakres, o którym mowa w ust. 5, do prowadzenia tych studiów wymagana jest zgoda ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydana po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
7. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki lekarski i lekarsko-dentystyczny w poszczególnych uczelniach, uwzględniając zasady określone w ust. 3, możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.
8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych w poszczególnych uczelniach wojskowych, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.”;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Studia podyplomowe trwają nie krócej niż dwa semestry. Program kształcenia powinien umożliwiać uzyskanie przez słuchacza co najmniej 60 punktów ECTS, przy czym uczelnia jest obowiązana do określenia ich efektów kształcenia oraz sposobu ich weryfikowania i dokumentacji.”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakie musi spełniać opis kwalifikacji pierwszego i drugiego stopnia, uwzględniając przyporządkowanie kwalifikacji do obszarów kształcenia oraz dziedzin i dyscyplin określonych na podstawie

ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;

- 2) Krajowe Ramy Kwalifikacji, a w szczególności opis efektów kształcenia dla obszarów kształcenia, z uwzględnieniem poziomów i profili kształcenia.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wzorcowe efekty kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, uwzględniając poziom i profil kształcenia w poszczególnych obszarach kształcenia, a także istniejące kierunki studiów.
 3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia, a w szczególności :
 - a) liczbę nauczycieli akademickich, posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy lub osób, o których mowa w art. 115 ust. 2, zaliczanych do minimum kadrowego,
 - b) proporcje liczby pracowników, o których mowa w lit. a, do liczby studentów na danym kierunku studiów
 - z uwzględnieniem zasad, określonych w art. 9a i art. 112a;
 - 2) warunki, jakie musi spełniać program kształcenia uwzględniając:
 - a) zakładane efekty kształcenia,
 - b) opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów z punktami ECTS przypisanymi do poszczególnych modułów,
 - c) sposób weryfikacji efektów;
 - 3) ogólne kryteria oceny programowej i oceny instytucjonalnej, o której mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2 i 4, uwzględniając w szczególności:

- a) spełnianie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia,
 - b) funkcjonowanie i doskonalenie systemów zapewnienia jakości kształcenia,
 - c) akredytacje lub certyfikaty instytucji międzynarodowych – mając na uwadze zapewnienie właściwej jakości kształcenia;
- 4) szczegółowe warunki tworzenia i funkcjonowania filii oraz zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej, uwzględniając obowiązek spełnienia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie pkt 1, odrębnie dla każdego kierunku studiów.”;

8) po art. 9 dodaje się art. 9a – 9c w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni zalicza do minimum kadrowego tylko nauczyciela akademickiego zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie złożonego przez niego oświadczenia, o którym mowa w art. 112a.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub osoby, o której mowa w art. 115 ust. 2, dwie osoby posiadające stopień naukowy doktora.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, o której mowa w ust. 2, może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego stopień naukowy doktora, dwie osoby posiadające tytuł zawodowy magistra i znaczne doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów.

4. Liczba osób, o których mowa w ust. 2 lub 3, nie może przekroczyć 50 % liczby osób zaliczanych do minimum kadrowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1, w grupie

nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub osób, o których mowa w art. 115 ust. 2, a także 50 % liczby osób zaliczonych do grupy nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko-dentystycznego, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza, lekarza-dentysty, farmaceuty, pielęgniarki i położnej, określone w przepisach Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów weterynarii oraz architektury, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz architekta, określone w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 9c. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, uwzględniając:

1) efekty kształcenia w zakresie:

- a) wiedzy merytorycznej i metodycznej,
- b) wiedzy pedagogicznej i psychologicznej, w tym w zakresie wychowania, z uwzględnieniem przygotowania do pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych,
- c) przygotowania w zakresie stosowania technologii informacyjnej,
- d) poziomu znajomości języka obcego,

2) czas trwania studiów oraz studiów podyplomowych, wymiar i sposób organizacji praktyk

– mając na uwadze wymagania rynku pracy.”;

9) uchyla się art. 10;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego i spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1, może prowadzić studia na określonym przez senat uczelni, w drodze uchwały, kierunku studiów i poziomie kształcenia, w ramach obszarów kształcenia oraz dziedzin odpowiadających uprawnieniom do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Uchwała senatu uczelni określa efekty kształcenia, do których są dostosowane plany studiów i programy kształcenia, odpowiednio do poziomu i profilu kształcenia.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, może prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia zgodnie z:

- 1) wzorcowym opisem efektów kształcenia dla kierunku i poziomu kształcenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 lub
- 2) opisem efektów kształcenia określonym przez senat uczelni dla kierunku innego niż kierunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 2, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii ministra nadzorującego uczelnię oraz Polskiej Komisji Akredytacyjnej w zakresie spełniania warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1. W przypadku kierunku studiów innego niż określony w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 jest wymagana również opinia

Polskiej Komisji Akredytacyjnej o efektach kształcenia określonych przez senat uczelni.

4. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, o której mowa w ust. 2, spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b, może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów na kierunku, o którym mowa w art. 9b, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej i ministra nadzorującego uczelnię.
5. Do prowadzenia studiów przez jednostki organizacyjne związku uczelni stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 – 4.”;

11) po art. 11 dodaje się art. 11a – 11d w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną o uruchomieniu kształcenia na kierunku studiów, w terminie miesiąca od dnia rozpoczęcia kształcenia na tym kierunku.

2. Polska Komisja Akredytacyjna ocenia efekty kształcenia na danym kierunku studiów, a także spełnianie warunków określonych w art. 9a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b. Ocena ta może być również dokonana na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. W przypadku wątpliwości co do spełniania warunków do prowadzenia studiów określonych w art. 9a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b, przez podstawowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 11 ust. 1 – 4, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego niezwłocznie, po zawiadomieniu go przez rektora o uruchomieniu kształcenia, występuje do Polskiej Komisji Akredytacyjnej z wnioskiem o dokonanie oceny.

Art. 11b. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące, o zaprzestaniu spełniania przez podstawową jednostkę organizacyjną

warunków do prowadzenia studiów, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do prowadzenia studiów. Jeżeli w terminie dwunastu miesięcy od zaprzestania spełniania wymaganych warunków podstawowa jednostka organizacyjna nie spełni tych warunków, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zawiesza uprawnienia podstawowej jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiesza uprawnienia podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni do prowadzenia studiów na danym kierunku studiów i poziomie kształcenia w przypadku niezawiadomienia przez rektora w wyznaczonym terminie o zaprzestaniu spełniania przez tę jednostkę warunków do prowadzenia studiów.
3. W przypadku negatywnej oceny kształcenia dokonanej przez Polską Komisję Akredytacyjną, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, w drodze decyzji, cofa albo zawiesza uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.
4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powiadamia Polską Komisję Akredytacyjną o podjętych decyzjach w sprawie zawieszenia lub cofnięcia podstawowej jednostce organizacyjnej uprawnień do prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 1 – 3 oraz art. 11c ust. 2 i 4.

Art. 11c. 1. W terminie nie dłuższym niż dwanaście miesięcy od dnia podjęcia decyzji o zawieszeniu uprawnień, o którym mowa w art. 11b ust. 1 – 3, uczelnia jest obowiązana do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

2. W okresie zawieszenia uprawnień podstawowej jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia zostają wstrzymane przyjęcia

studentów na ten kierunek i poziom kształcenia. W terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, Polska Komisja Akredytacyjna ocenia, czy warunki do przywrócenia zawieszonych uprawnień zostały spełnione. W przypadku potwierdzenia przez Polską Komisję Akredytacyjną, że uczelnia nadal nie spełnia warunków do przywrócenia zawieszonych uprawnień, uprawnienie wygasa z mocy prawa z dniem podjęcia uchwały przez Komisję. W sprawach tych nie stosuje się przepisów art. 52 ust. 2. Wygaśnięcie uprawnień stwierdza, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

3. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia, o których mowa w ust. 2 i w art. 11b ust. 3, rektor uczelni zapewnia studentom możliwość kontynuowania studiów na tym kierunku.
4. W przypadku pozytywnej opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje decyzję o uchyleniu decyzji zawieszającej uprawnienie.
5. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku kształcenia z ponownym wnioskiem o przyznanie uprawnień do prowadzenia studiów na tym samym kierunku, poziomie i profilu kształcenia uczelnia może wystąpić po upływie co najmniej dwunastu miesięcy.

Art. 11d. 1. W przypadku połączenia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni lub zmiany nazwy jednostki, uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów nabywa nowo utworzona jednostka organizacyjna tej uczelni, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1.

2. W przypadku nieuruchomienia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia w okresie dwóch lat od dnia uzyskania uprawnień, o którym mowa w art. 11 ust. 3, uprawnienie to wygasa.

3. W przypadku podziału podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni posiadane uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów zachowują te nowo utworzone jednostki organizacyjne uczelni, które spełniają warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1.
4. Rektor uczelni jest obowiązany powiadomić ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię oraz Polską Komisję Akredytacyjną o decyzjach w sprawach, o których mowa w ust. 1 lub 3, w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały przez senat uczelni.”;

12) w art. 13 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kształcenie studentów w celu zdobywania i uzupełniania wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w pracy zawodowej;”,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzenie studiów podyplomowych, kursów i szkoleń w celu kształcenia nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy w systemie uczenia się przez całe życie;”,

c) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) stwarzanie studentom i doktorantom, będącym osobami niepełnosprawnymi, warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia i w badaniach naukowych.”;

13) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Uczelnia monitoruje kariery zawodowe swoich absolwentów w celu dostosowania kierunków studiów i programów kształcenia do potrzeb rynku pracy, w szczególności po trzech i pięciu latach od dnia ukończenia studiów.”;

14) art. 15 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Polskiej Komisji Akredytacyjnej są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem

jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie są zapewniane w częściach budżetu państwa, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i minister właściwy do spraw nauki. Funkcjonowanie Rzecznika Praw Absolwenta przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest finansowane w ramach środków przyznanych Radzie.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób obsługi administracyjnej i finansowej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rzecznika Praw Absolwenta przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, mając na uwadze zapewnienie sprawnej obsługi prowadzonych przez nich prac;
- 2) wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyznaczanych przez nie recenzentów i biegłych ekspertów oraz Rzecznika Praw Absolwenta, uwzględniając zasadę, że wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Rzecznika Praw Absolwenta i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, w wysokości adekwatnej do wykonywanych zadań;
- 3) warunki zwrotu kosztów podróży członkom Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rzecznikowi Praw Absolwenta oraz recenzentom i biegłym ekspertom, uwzględniając zasadę, że zwrot kosztów podróży będzie dokonywany na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi

zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i za granicą.”;

15) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Utworzenie publicznej uczelni akademickiej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną uczelnią publiczną następują w drodze ustawy, z zastrzeżeniem ust. 6.
2. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
3. Likwidacja uczelni publicznej, jej połączenie z inną uczelnią publiczną oraz zmiana jej nazwy następują po zasięgnięciu opinii senatu lub senatów uczelni, których te akty dotyczą.
4. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy lub połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują odpowiednio na wniosek sejmiku województwa lub rektora albo rektorów uczelni.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się akt notarialny zawierający zobowiązanie przeniesienia, z dniem utworzenia publicznej uczelni zawodowej, na jej rzecz własności nieruchomości niezbędnych do prawidłowego działania.
6. Do włączenia uczelni publicznej do innej uczelni publicznej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 3, z tym że włączenie publicznej uczelni zawodowej do publicznej uczelni akademickiej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektorów uczelni po zaopiniowaniu przez ich senaty.
7. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji wojskowej uczelni zawodowej, jej połączenia z inną wojskową uczelnią zawodową oraz zmiany jej nazwy wykonuje Minister

Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

8. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji uczelni zawodowej służb państwowych, jej połączenia z inną uczelnią zawodową służb państwowych oraz zmiany jej nazwy wykonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

16) w art. 20:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Decyzje, o których mowa w ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje bez zasięgnięcia opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

8. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na czas nieokreślony.”,

b) uchyla się ust. 9 – 12;

17) w art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Postawienie uczelni niepublicznej w stan likwidacji następuje z dniem, w którym decyzja o cofnięciu ostatniego uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów stała się ostateczna albo z dniem określonym w decyzji wydanej na podstawie art. 37 ust. 4; dzień ten jest dniem otwarcia likwidacji.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na wniosek osoby, której udzielono pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, w drodze decyzji, przenosi to pozwolenie na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli przyjmuje ona wszystkie warunki zawarte w pozwoleniu oraz nie zachodzą przesłanki określone w art. 20 ust. 5 lub 6.”;

18) w art. 28:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Utworzenie związku uczelni publicznych następuje w drodze aktu prawnego właściwego dla utworzenia uczelni wchodzących w jego skład, z zastrzeżeniem ust. 4, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne

zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników związku, jego zadania oraz składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz statut związku.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Utworzenie związku uczelni niepublicznych następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników, jego zadania, składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz statut związku.”,

c) ust. 4 – 7 otrzymują brzmienie:

„4. Utworzenie związku publicznej uczelni akademickiej i publicznej uczelni zawodowej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

5. Statut związku uczelni określa jego uczestników, ustrój, w tym organy jednoosobowe i kolegialne, tryb ich wyboru, odwołania i uzupełniania składu oraz kompetencje, zasady zatrudniania przez związek pracowników, w tym pracowników uczestników związku, zasady funkcjonowania oraz zasady finansowania związku ze środków jego uczestników, a także zasady i tryb likwidacji związku, w tym przeznaczenie jego majątku pozostałego po likwidacji.

6. Regulamin samorządu studenckiego i samorządu doktorantów związku uczelni określa także zasady działania samorządu studenckiego i samorządu doktorantów tego związku. Przepisy art. 202 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Związek uczelni może zostać przekształcony w uczelnię w trybie właściwym dla utworzenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 29 w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając dane, jakie musi zawierać wnioski o wpisanie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, w tym rodzaj dokumentów, które założyciele są obowiązani dołączyć do wniosku, nazwy rubryk rejestru, tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze oraz warunki wykreślenia z rejestru;”;

20) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Udzielenie albo odmowa udzielenia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, cofnięcie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nadanie i odmowa nadania uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, uzyskanie, zawieszenie i cofnięcie uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, pozwolenie na połączenie uczelni niepublicznych, wpis albo odmowa wpisu uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, zarządzenie wpisu w rejestrze, zawieszenie działalności albo nakaz likwidacji uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nakaz zaprzestania oraz usunięcia skutków działalności niezgodnej z przepisami ustawy, statutem lub pozwoleniem, następują w drodze decyzji administracyjnej.”;

21) w art. 31 ust. 1 – 4 otrzymują brzmienie:

„1. Uczelnia może na podstawie umowy utworzyć centrum naukowe z innymi uczelniami, instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk oraz instytutami badawczymi, w tym również z zagranicznymi jednostkami naukowymi. Centrum naukowe tworzy rektor, wskazując podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która wchodzi w skład centrum.

2. Rektor wskazuje również podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która będzie reprezentować uczelnię w centrum naukowym utworzonym przez Polską Akademię Nauk lub w centrum naukowo-przemysłowym utworzonym przez instytut badawczy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) organizację, sposób funkcjonowania i finansowania centrum naukowego, w tym własność aparatury badawczej, praw własności intelektualnej, własność patentów i praw ochronnych na wzór użytkowy, a także podział środków uzyskanych w wyniku komercjalizacji badań;
- 2) sposób wykorzystania infrastruktury centrum naukowego oraz zasobów naukowych do prowadzenia wspólnych studiów doktoranckich.

4. Do zadań centrum naukowego należy:

- 1) wspieranie i koordynowanie działalności badawczej;
- 2) inicjowanie i koordynowanie udziału uczelni i innych jednostek naukowych w międzynarodowych programach badawczych;
- 3) inicjowanie organizowania środowiskowych centrów aparaturowych i nadzór nad nimi;
- 4) współdziałanie w organizowaniu środowiskowych studiów doktoranckich;
- 5) wspieranie mobilności pracowników naukowych uczelni, instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów badawczych;
- 6) rozwijanie programów staży po uzyskaniu stopnia doktora w instytutach centrum;
- 7) pozyskiwanie i obsługa projektów badawczych międzynarodowych, wspólnych projektów badawczych krajowych i projektów finansowanych z funduszy europejskich.”;

22) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi System Informacji o Szkolnictwie Wyższym, obejmujący dane, o których mowa w art. 35 ust. 2 i ust. 3 pkt 2 i 3, oraz wykazy, o których mowa w art. 129a i art. 170c. System może być prowadzony w formie elektronicznej.

2. W przypadku prowadzenia Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym w formie elektronicznej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zlecić instytutowi badawczemu administrowanie bazami danych Systemu, zapewniając na ten cel środki finansowe.”;

23) w art. 35:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rektor uczelni przedstawia w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, w tym sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając cele polityki rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego.”;

24) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej prowadzą działalność niezgodną z przepisami prawa, statutem lub pozwoleniem, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa organy uczelni lub założyciela uczelni niepublicznej do zaprzestania tej działalności i usunięcia jej skutków, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia, że uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej nie realizują wniosków i zaleceń, sporządzonych w wyniku kontroli działalności uczelni, o której mowa w art. 34 ust. 1.

3. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej w rażący sposób naruszają przepisy ustawy, statut lub pozwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, w szczególności nie realizują zaleceń lub wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw

szkolnictwa wyższego wszczyna postępowanie w sprawie likwidacji uczelni publicznej albo cofa pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej oraz nakazuje jej likwidację przez założyciela w wyznaczonym terminie.

4. Jeżeli założyciel uczelni niepublicznej nie przystąpi w wyznaczonym terminie do likwidacji uczelni zgodnie z nakazem, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje likwidatora uczelni oraz wyznacza termin zakończenia likwidacji. Koszty likwidacji uczelni i wynagrodzenia likwidatora są pokrywane z majątku uczelni.”;

25) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia organizuje lub prowadzi kształcenie prowadzące do wydania dyplomu ukończenia studiów wyższych bez pozwolenia lub wymaganych uprawnień, o których mowa w ustawie, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje uczelni zaprzestanie prowadzenia studiów. Decyzji w sprawie zaprzestania prowadzenia studiów nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Organizowanie lub prowadzenie kształcenia prowadzącego do wydania dyplomu ukończenia studiów, bez pozwolenia lub uprawnień wymaganych ustawą, stanowi podstawę do odpowiedzialności rektora na zasadach określonych dla funkcjonariuszy publicznych.
3. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia utworzyła jednostkę organizacyjną niezgodnie z przepisami ustawy, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje likwidację tej jednostki. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.
4. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 – 3 i w art. 37 ust. 1 – 3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33

ust. 2 w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

26) w art. 38 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku rażącego naruszenia prawa przez rektora, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może odwołać rektora po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz odpowiednio Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich albo Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich i wyznaczyć termin do powołania rektora w trybie określonym w statucie uczelni.”;

27) w art. 40 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić uczelni wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.”;

28) w art. 43:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 1a,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Posiadacze ważnej Karty Polaka mogą podejmować studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach

obowiązujących obywateli polskich albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Rektor uczelni niezwłocznie informuje Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, utworzone na podstawie odrębnych przepisów, oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej o:

- 1) przyjęciu na studia cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4;
- 2) niepodjęciu kształcenia przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 3, lub skreśleniu ich z listy studentów, podając imię i nazwisko, datę urodzenia, adres stałego zamieszkania, informacje o posiadaniu Karty Polaka lub spełnieniu wymagań określonych w art. 5 ust. 1 – 3 ustawy, o której mowa w ust. 7.

6b. Rektor przekazuje do Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, w terminie do 15 stycznia każdego roku, wykazy cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządzone według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, ze wskazaniem osób posiadających Kartę Polaka lub spełniających wymagania określone w art. 5 ust. 1 – 3 ustawy, o której mowa w ust. 7, zawierające: imię i nazwisko cudzoziemca, państwo zamieszkania, kierunek i rok studiów lub inny rodzaj kształcenia oraz jednostkę organizacyjną uczelni, w której cudzoziemiec odbywa kształcenie, a także warunki finansowe kształcenia.”;

29) w dziale I tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego”;

30) art. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

„Art. 45. 1. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim nauki i szkolnictwa wyższego.

2. Rada w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.
3. Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw nauki oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, polityki naukowej i innowacyjnej państwa, a w szczególności:
 - 1) wyraża z własnej inicjatywy opinie we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki, kultury i oświaty; może również zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej, jednostek naukowych i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki oraz innych ministrów;
 - 2) sporządza opinie w sprawach przedstawionych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki oraz inne organy władzy i administracji publicznej lub z inicjatywy własnej;
 - 3) opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego oraz rozwoju nauki i innowacyjności, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki;
 - 4) wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw nauki, w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa, a także w sprawach środków na naukę i szkolnictwo wyższe przewidzianych w częściach budżetu państwa, których dysponentami są ministrowie, o których mowa w art. 33 ust. 2;
 - 5) opiniuje plany i sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;

- 6) opiniuje wnioski o finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz sprawozdania z jego wykorzystania, uwzględniając związki polskiej infrastruktury badawczej z infrastrukturą europejską;
 - 7) wyraża opinie w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla obszarów kształcenia;
 - 8) wyraża opinie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów, o których mowa w art. 9b;
 - 9) przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego propozycje dotyczące wzorcowych opisów efektów kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, z uwzględnieniem poziomu i profilu kształcenia, przypisanych do odpowiednich obszarów kształcenia.
4. Rada może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.

Art. 46. 1. W skład Rady wchodzi:

- 1) nauczyciele akademicy wybrani przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich – w liczbie czternastu;
- 2) przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, wybrani przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk – w liczbie pięciu;
- 3) przedstawiciele instytutów badawczych, wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych – w liczbie czterech;
- 4) studenci, wybrani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej – w liczbie trzech;
- 5) doktoranci, wybrani przez Krajową Reprezentację Doktorantów – w liczbie dwóch;
- 6) przedstawiciele pracodawców, wybrani przez organizacje pracodawców – w liczbie czterech.

2. Kandydaci na członków Rady, o których mowa w ust. 1, nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji więcej niż siedemdziesiąt lat.”;

31) po art. 46 dodaje się art. 46a – 46d w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w:

- 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
- 2) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
- 3) Radzie Głównej Instytutów Badawczych;
- 4) Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych.

2. Członkiem Rady nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) kanclerza uczelni;
- 3) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 4) dyrektora instytutu badawczego;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 6) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
- 7) dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki.

3. Członkiem Rady może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

5. Kadencja Rady rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata. Przedstawiciele studentów i doktorantów są powoływani na członków Rady na okres

określony odpowiednio w statucie Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i Krajowej Reprezentacji Doktorantów.

Art. 46b. 1. Mandat członka Rady wygasa w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 46a;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Rady przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie kadencji dokonuje się na jego miejsce wyboru nowej osoby w trybie określonym w art. 46, na okres do końca kadencji. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 46a ust. 4.

Art. 46c. 1. Rada działa na posiedzeniach plenarnych i przez swoje organy. Organizację i tryb działania Rady oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez Radę na posiedzeniu plenarnym.

2. W posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.³⁾) działających w uczelniach, instytutach badawczych i Polskiej Akademii Nauk, po jednym z każdego związku.

3. Rektor, na wniosek członka Rady będącego nauczycielem akademickim, może go zwolnić całkowicie lub częściowo z obowiązków dydaktycznych.

Art. 46d. 1. Przy Radzie działa Rzecznik Praw Absolwenta, powoływany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Rzecznik Praw Absolwenta współdziała z Radą w zakresie ograniczenia barier w dostępie do wykonywania zawodu zgodnego z kierunkiem studiów absolwenta. W tym celu Rzecznik Praw

Absolwenta analizuje sytuację absolwentów na rynku pracy i stopień ich dostępu do określonych zawodów oraz przedstawia wnioski Radzie i ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;

32) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Rada zamieszcza uchwały podjęte w sprawach, o których mowa w art. 45 ust. 2, na swojej stronie internetowej.

2. Obsługę administracyjną Rady i Rzecznika Praw Absolwenta wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.”;

33) w dziale I tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Polska Komisja Akredytacyjna”;

34) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Polską Komisję Akredytacyjną, zwaną dalej „Komisją”, powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje członków Komisji spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.

3. Członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

4. Kobiety stanowią co najmniej 30 % składu Komisji. Podmioty, o których mowa w ust. 2, zgłaszają kandydatów w sposób umożliwiający spełnienie tego wymogu.

5. Powołując członków Komisji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego uwzględnia wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli obszarów kształcenia.

6. Kandydaci na członków Komisji, o których mowa w ust. 2, nie mogą mieć w dniu powołania więcej niż siedemdziesiąt lat.
7. Do członków Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 46a ust. 1–4.
8. Członkiem Komisji z mocy prawa jest przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.
9. Mandat członka Komisji w trakcie kadencji wygasa w przypadkach określonych w art. 46b ust. 1. Do powołania nowego członka stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2.
10. Członek Komisji może być odwołany, na wniosek prezydium Komisji, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
11. Komisja liczy nie mniej niż siedemdziesięciu i nie więcej niż dziewięćdziesięciu członków.
12. Kadencja Komisji rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata.
13. Rektor, na wniosek członka Komisji będącego nauczycielem akademickim może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych.”;

35) po art. 48 dodaje art. 48a w brzmieniu:

- „Art. 48a. 1. Komisja jest instytucją działającą niezależnie na rzecz doskonalenia jakości kształcenia.
2. Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.
 3. Komisja dokonuje oceny jakości kształcenia na kierunkach studiów, kierując się zasadą weryfikacji efektów kształcenia odpowiadających Krajowym Ramom Kwalifikacji w zakresie obszarów kształcenia i kierunków studiów oraz spełniania warunków niezbędnych do prowadzenia studiów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 3 oraz art. 9b.

4. Komisja może dokonywać oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni (ocena instytucjonalna), w tym oceny jakości kształcenia na prowadzonych przez nią kierunkach studiów i studiach podyplomowych.
5. Komisja dokonuje ocen, o których mowa w ust. 3 i 4, z inicjatywy własnej lub na wniosek uczelni oraz w przypadkach określonych w art. 11a ust. 2 i 3 i art. 49 ust. 4, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
6. Do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾). Wyłączenia członka Komisji lub eksperta dokonuje przewodniczący Komisji.”;

36) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinie i wnioski dotyczące:

- 1) utworzenia uczelni oraz przyznania uczelni uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia;
 - 2) dokonanej oceny kształcenia na danym kierunku, w tym kształcenia nauczycieli (ocena programowa), oraz przestrzegania warunków prowadzenia studiów;
 - 3) przywrócenia zawieszonych uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia;
 - 4) dokonywania oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni (ocena instytucjonalna);
 - 5) utworzenia przez uczelnię zagraniczną uczelni lub filii w Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 85 ust. 5.
2. Opinie i wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 4, w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych,

medycznych oraz morskich Komisja przekazuje również odpowiednio ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.
4. W uzasadnionych przypadkach na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego Komisja, poza przyjętym przez siebie harmonogramem prac, dokonuje oceny kształcenia we wskazanej uczelni lub jej jednostce organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub dokonuje oceny instytucjonalnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w szczególności dla zbadania przesłanek do podjęcia decyzji, o której mowa w art. 37 ust. 4.
5. Komisja może, na wniosek zainteresowanej uczelni, dokonywać oceny kształcenia, włączając to zadanie do harmonogramu prac Komisji.
6. Komisja dokonując ocen, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 4, stosuje skalę ocen: wyróżniająca, pozytywna, warunkowa, negatywna.
7. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 5, Komisja wyraża w terminie nie dłuższym niż cztery miesiące od dnia otrzymania wniosku, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Komisji może wnioskować o przedłużenie terminu.
8. Oceny i opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 oraz ust. 4, wraz z uzasadnieniem i wynikającymi z nich wnioskami, Komisja przedstawia niezwłocznie po sporządzeniu oceny lub opinii.
9. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1 – 4, Komisja może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i studentów ocenianych uczelni w zakresie niezbędnym do wykonania tych zadań.”;

37) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Komisja współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego, w szczególności z tymi, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.”;

38) w art. 50:

a) w ust. 3 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dwaj przedstawiciele organizacji pracodawców.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W skład Komisji wchodzi zespoły działające w ramach obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2.

5. W skład zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji, będących przedstawicielami obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia, a także co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców.”;

39) w art. 53 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, tryb dokonywania ocen oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.

2. Obsługę administracyjną i finansową Komisji wykonuje Biuro Polskiej Komisji Akredytacyjnej, zwane dalej „biurem”.”;

40) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej i w Biuletynie Informacji Publicznej podjęte uchwały dotyczące jakości kształcenia.”;

41) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statut uczelni publicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale senatu.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Statut uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy.”;

42) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Statut publicznej uczelni teologicznej jest uchwalany przez właściwy organ uczelni w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych. Statut wchodzi w życie z dniem określonym w tej uchwale.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych uczelni publicznych, w których działa teologiczna podstawowa jednostka organizacyjna, z tym że porozumienie z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych dotyczy tylko postanowień statutu związanych z funkcjonowaniem teologicznej podstawowej jednostki organizacyjnej.”;

43) w art. 58:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Statut uczelni niepublicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale organu kolegialnego wskazanego w statucie lub w decyzji założyciela.”,

c) uchyla się ust. 5;

44) w art. 60:

a) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. Statut publicznej uczelni może przewidywać zamiast senatu inny organ kolegialny.

3. Przepisy ustawy dotyczące senatu uczelni stosuje się do organu kolegialnego, o którym mowa w ust. 2.

4. W publicznej uczelni akademickiej, jeżeli statut tak stanowi, obok senatu lub organu, o którym mowa w ust. 2, może działać konwent.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W publicznej uczelni zawodowej działa konwent.”;

45) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Kompetencje senatu uczelni określa statut uczelni, z wyjątkiem spraw uregulowanych w ustawie.

2. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, senat pełni również funkcję rady takiej jednostki.

3. Senat uczelni zatwierdza sprawozdanie finansowe uczelni zgodnie z przepisami o rachunkowości.”;

46) w art. 63 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki wojskowej.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki właściwej służby państwowej.”;

47) w art. 66:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rektor opracowuje i realizuje strategię rozwoju uczelni, uchwalaną przez organ kolegialny uczelni wskazany w statucie.”;

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podejmuje decyzje dotyczące mienia i gospodarki uczelni, w tym w zakresie zbycia lub obciążenia mienia, do wysokości określonej w art. 90 ust. 4;”;

– uchyla się pkt 2,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) sprawuje nadzór nad wdrożeniem i doskonaleniem uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia;”;

c) uchyla się ust. 3;

48) w art. 68:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu studenckiego, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów studiów i programów kształcenia;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Senat uczelni uchyla uchwałę rady podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej, regulaminami i innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.”;

49) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kompetencje kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni określa statut. Do kompetencji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni należy w szczególności opracowanie strategii rozwoju jednostki zgodnej ze strategią rozwoju uczelni.”;

50) w art. 71:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) czynne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, studentom oraz doktorantom;

3) bierne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego, a w przypadku osób posiadających tytuł profesora – siedemdziesiątego roku życia, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W publicznych uczelniach zawodowych czynne prawo wyborcze przysługuje także nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako dodatkowym miejscu pracy.”;

51) w art. 72:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rektor uczelni publicznej może być powołany w drodze wyborów albo w drodze konkursu.

2. Rektorem uczelni może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora. Warunkiem pełnienia funkcji rektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Sposób powołania rektora, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne, jakie musi spełniać kandydat na rektora oraz warunki i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.”;

52) art. 73 i 74 otrzymują brzmienie:

„Art. 73. 1. Rektora uczelni wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej, spośród żołnierzy zawodowych, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach Minister Obrony Narodowej może wyznaczyć rektora uczelni wojskowej spośród oficerów niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, posiadających co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała.

3. Prorektora właściwego do realizacji zadań uczelni wojskowej jako jednostki wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej na wniosek rektora, spośród żołnierzy zawodowych.

Art. 74. 1. Rektora uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyznaczyć rektora uczelni służb państwowych spośród, niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, oficerów posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała.
3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostek organizacyjnych właściwej służby wyznacza na wniosek rektora minister właściwy do spraw wewnętrznych, spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

53) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prorektorzy w uczelni publicznej są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Sposób powoływania prorektorów, ich liczbę, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut. Warunkiem pełnienia funkcji prorektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prorektor do spraw studenckich jest powoływany w drodze wyborów. Osoba kandydująca musi uzyskać zgodę większości przedstawicieli studentów i doktorantów w organie dokonującym wyboru. Niezajęcie stanowiska w terminie wskazanym w statucie uważa się za wyrażenie zgody.”;

54) w art. 76:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W uczelni publicznej kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej (dziekan) lub jego zastępcy (prodziekani) są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sposób powoływania osób, o których mowa w ust. 1, liczbę zastępców kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.”,

c) uchyla się ust. 4;

55) w art. 77 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W uczelni publicznej ta sama osoba nie może być członkiem senatu lub członkiem konwentu dłużej niż dwie następujące po sobie kadencje.”;

56) w art. 78:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rektor i prorektor uczelni publicznej mogą być odwołani przez senat uczelni kwalifikowaną większością dwóch trzecich statutowego składu senatu, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

2. Wniosek o odwołanie rektora może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu uczelni. Wniosek o odwołanie prorektora może być zgłoszony przez rektora, a pisemny wniosek o odwołanie prorektora właściwego do spraw studenckich może być zgłoszony również przez co najmniej trzy czwarte przedstawicieli studentów i doktorantów wchodzących w skład senatu.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Rektora i prorektora uczelni wojskowej może odwołać Minister Obrony Narodowej w trybie określonym w przepisach o służbie żołnierzy zawodowych.

6. Rektora uczelni służb państwowych oraz prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby może odwołać minister właściwy do spraw wewnętrznych w trybie określonym w przepisach o służbie funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

57) w art. 80 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy jednoosobowe uczelni niepublicznej i ich zastępców powołuje i odwołuje założyciel lub organ wskazany w statucie, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni. Założyciel zwołuje posiedzenie senatu w celu zasięgnięcia opinii w sprawie powołania i odwołania organów jednoosobowych i ich zastępców.”;

58) w art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, w tym jednostki zamiejscowe, tworzy, przekształca i likwiduje rektor po zasięgnięciu opinii senatu.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uczelni mogą być tworzone inne jednostki organizacyjne. Rodzaje, warunki i tryb tworzenia, likwidacji i przekształcania tych jednostek, z zastrzeżeniem art. 85, określa statut.”,

d) uchyla się ust. 4;

59) po art. 84 dodaje się art. 84a i 84b w brzmieniu:

„Art. 84a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca badania naukowe na najwyższym poziomie w określonej dziedzinie nauki, powiązane z prowadzonymi studiami doktoranckimi o najwyższej jakości, może uzyskać status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego, zwanego dalej „KNOW”.

2. Status KNOW może uzyskać również centrum naukowe, o którym mowa w art. 31 ust. 1, i konsorcjum naukowe, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, jeżeli prowadzą studia doktoranckie wspólnie z jednostką organizacyjną uczelni.

Art. 84b. 1. Status KNOW nadaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na okres pięciu lat.

2. KNOW jest wyłaniany w drodze konkursu przeprowadzanego w nie więcej niż trzech dziedzinach w obszarze wiedzy i kształcenia, ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki.
3. Konkurs przeprowadza komisja, powoływana przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego spośród ekspertów określonych dyscyplin naukowych, w tym także ekspertów zagranicznych.
4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria, warunki i tryb ubiegania się o status KNOW, uwzględniając w szczególności jakość prowadzonych badań naukowych oraz jakość kształcenia i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.
5. KNOW jest dofinansowywany z dotacji na zadania pro jakościowe, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1.
6. Status KNOW uwzględnia się przy ubieganiu się o środki z budżetu państwa i środki z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej na finansowanie inwestycji dotyczących aparatury badawczej oraz inwestycji związanych z dydaktyką.
7. Komisja, o której mowa w ust. 3, po pięciu latach od dnia uzyskania przez jednostkę statusu KNOW dokonuje oceny efektów działania KNOW na podstawie raportu końcowego prezentującego wyniki przeprowadzonych badań naukowych, ich powiązanie z osiągnięciami naukowymi pracowników i doktorantów, powiązanie z procesem dydaktycznym, otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także na podstawie końcowego sprawozdania finansowego.”;

60) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. 1. Uczelnia w celu realizacji zadań dydaktycznych może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną w formie:

- 1) podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) filii.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni może prowadzić kształcenie w obiektach położonych w tym samym co siedziba uczelni obszarze metropolitalnym, o którym mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁵⁾), bez potrzeby tworzenia zamiejscowych jednostek organizacyjnych.
3. Uczelnia może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną o zadaniach innych niż dydaktyczne, także w formie innej niż określona w ust. 1.
4. Utworzenie za granicą zamiejscowej jednostki organizacyjnej uczelni wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanego w drodze decyzji administracyjnej, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych.
5. Zagraniczne uczelnie mogą tworzyć uczelnie i filie z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Komisji.
6. Uczelnię lub filię może tworzyć uczelnia zagraniczna, która uzyskała pozytywną ocenę agencji oceniającej jakość kształcenia uznawanej przez władze macierzystego kraju albo zarejestrowanej w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) lub agencji innego kraju, której oceny są uznawane przez Komisję.
7. Do uczelni i filii utworzonych przez uczelnie zagraniczne nie mają zastosowania przepisy niniejszej ustawy, z wyjątkiem ust. 5 i 6.”;

61) w art. 86 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, działających w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, powołuje rektor po zasięgnięciu opinii senatu uczelni, spośród kandydatów przedstawionych przez rady nadzorujące tych jednostek.”;

62) po art. 86 dodaje się art. 86a – 86c w brzmieniu:

- „Art. 86a. 1. Uczelnia, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych tworzy spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółkę akcyjną, zwaną dalej „spółką celową”. Spółkę celową tworzy rektor za zgodą senatu uczelni lub innego organu kolegialnego uczelni. Do zadań spółki celowej należy w szczególności obejmowanie udziałów w spółkach kapitałowych lub tworzenie spółek kapitałowych, które powstają w celu wdrożenia wyników badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych w uczelni.
2. Rektor, w drodze umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie prawami własności przemysłowej uczelni w zakresie jej komercjalizacji.
 3. Uczelnia w celu realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2 przekazuje spółce celowej w formie aportu wyniki badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności uzyskane prawa własności przemysłowej.
 4. Wyłącznie dywidendę spółki celowej uczelnia przeznacza na działalność statutową uczelni.

Art. 86b. 1. Spółka celowa może zostać utworzona przez kilka uczelni publicznych albo kilka uczelni niepublicznych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każda z uczelni może powierzyć spółce celowej zadania określone w art. 86a ust. 1 i 2 w drodze odrębnej umowy, zawartej między rektorem uczelni a spółką celową.

Art. 86c. Senat uchwała regulamin zarządzania prawami własności intelektualnej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, który określa:

- 1) prawa i obowiązki uczelni, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej;
- 2) zasady wynagradzania twórców;

3) zasady i procedury komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych;

4) zasady korzystania z majątku uczelni wykorzystywanego do komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenia usług naukowo-badawczych.”;

63) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Status szpitali uniwersyteckich będących bazą dydaktyczną i naukowo-badawczą uczelni medycznych lub innych uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych regulują przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁶⁾).”;

64) w art. 90:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rozporządzenie przez uczelnię publiczną składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w zakresie określonym w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁷⁾), wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w przypadkach gdy wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 250 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, według stanu z dnia wystąpienia o zgodę. Do wystąpienia dołącza się zgodę senatu uczelni.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku likwidacji publicznego szpitala uniwersyteckiego utworzonego na zasadach i w trybie określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej jego majątek, po zaspokojeniu wierzycieli, staje się własnością Skarbu Państwa lub własnością publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, a o jego przeznaczeniu decyduje podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej.”;

65) w art. 92 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przychody własne uczelnia publiczna gromadzi na odrębnych rachunkach bankowych.”;

66) w art. 94:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, w tym studentów, o których mowa w art. 99 ust. 1a, z wyłączeniem kształcenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a, kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty;”;

– pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym realizowanych z udziałem z budżetu państwa, państwowych funduszy celowych lub ze źródeł zagranicznych w ramach kontraktów wojewódzkich, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z późn. zm.⁸⁾) oraz w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 i Nr 157, poz. 1241), a także na dofinansowanie zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi;

11) zadania związane z kształceniem studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi.”;

b) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej będącej podmiotem, który utworzył szpital uniwersytecki, w części dotyczącej jednostek organizacyjnych tej uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7 – 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Uczelnia może otrzymywać inne środki finansowe z budżetu państwa oraz z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków, przy czym z budżetów tych jednostek i ich związków może otrzymywać także dotacje celowe na zadania, o których mowa w ust. 1, jeżeli dotowane zadanie jest związane z zadaniami własnymi jednostek samorządu terytorialnego.”;

67) po art. 94 dodaje się art. 94a – 94c w brzmieniu:

„Art. 94a. Dotacje na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7, dla doktorantów w jednostkach naukowych, w zakresie określonym w art. 199 ust. 1, są udzielane z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94b. 1. W budżecie państwa jest określana dotacja podmiotowa na dofinansowanie zadań projakościowych, przeznaczona na:

- 1) dofinansowanie jednostek organizacyjnych mających status KNOW, w tym z tytułu dodatku do wynagrodzenia dla pracowników oraz specjalnych stypendiów naukowych dla uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich oraz specjalnych stypendiów naukowych dla studentów;
- 2) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni posiadających ocenę wyróżniającą na podstawie opinii Komisji, dotyczącej jakości kształcenia, o której mowa w art. 49 ust. 5;
- 3) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie wdrażania systemów poprawy jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji;
- 4) finansowanie zadań związanych z kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich prowadzonych w uczelniach niepublicznych; dotacja nie przysługuje:

- a) jeżeli wydano prawomocną decyzję o cofnięciu uprawnienia do prowadzenia w danej uczelni jednego z kierunków studiów w okresie ostatnich pięciu lat lub

b) istnieje zagrożenie ciągłości finansowania uczelni;

5) finansowanie zwiększenia wysokości stypendiów doktoranckich, o których mowa w art. 200, dla 30 % najlepszych doktorantów, w uczelniach publicznych i niepublicznych.

2. Zadania określone w ust. 1 pkt 3 są finansowane w drodze konkursu.

3. Wydatki budżetu państwa planowane na dotację, o której mowa w ust. 1, są waloryzowane corocznie co najmniej o średnioroczny wskaźnik, o którym mowa w art. 93 ust. 2.

4. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

5. W uczelni publicznej przyznana dotacja, o której mowa w ust. 1, zwiększa otrzymaną dotację, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1.

Art. 94c. Środki finansowe przyznawane na finansowanie zadań, określonych w art. 94 ust. 1 pkt 1 – 9 i 11 oraz art. 94b ust. 1 pkt 1 – 5 są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, a także zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, określone w art. 94 ust. 1 pkt 10 są przekazywane w formie dotacji celowej.”;

68) w art. 95:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania przez uczelnie niepubliczne o dotacje, o których mowa w art. 94, oraz sposób kontroli ich wykorzystania, uwzględniając jakość kształcenia w uczelni, liczbę nauczycieli akademickich, dla których uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, liczbę kształconych w uczelni studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich,

zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu.”,

b) uchyla się ust. 3;

69) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) wskaźniki kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia oraz obszarów kształcenia, stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, mając na uwadze warunki związane z prowadzeniem tych studiów,

2) sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, a także zasady i tryb jej przekazywania uczelni, biorąc pod uwagę liczbę studentów i doktorantów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej oraz liczbę studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, a także stan funduszu pomocy materialnej,

3) tryb udzielania oraz zasady i tryb rozliczania dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 10

– aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, odpowiadające jakości kształcenia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1, 8 i 11, biorąc pod uwagę w szczególności kosztochłonność kierunków studiów oraz jakość kształcenia i liczbę studentów, a także sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94

ust. 1 pkt 2 – 6 i 9, aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, odpowiadające jakości kształcenia.”;

70) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału i tryb przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych, o których mowa w art. 94b ust. 1, biorąc pod uwagę:

- 1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1 – możliwość ich dofinansowania przez okres pięciu lat oraz przedłużenia dofinansowania na kolejny okres pięciu lat, uwzględniając dane o liczbie pracowników, w tym nauczycieli akademickich, doktorantów i studentów w jednostkach organizacyjnych mających status KNOW,
- 2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 2 – możliwość dofinansowania nie więcej niż dwudziestu pięciu podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przez okres trzech lat, uwzględniając dane o liczbie nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów w jednostkach organizacyjnych posiadających ocenę wyróżniającą Komisji,
- 3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 3 – poprawę jakości kształcenia oraz restrukturyzację organizacyjną i programową zgodną z Krajowymi Ramami Kwalifikacji,
- 4) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 4 – dane o liczbie doktorantów na stacjonarnych studiach doktoranckich, dane o wynikach oceny kształcenia na kierunkach studiów, dokonanej przez Komisję, uwzględniając zaprzestanie finansowania w przypadku uzyskania przez uczelnię niepubliczną drugiej oceny negatywnej,
- 5) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5 – możliwość zwiększania stypendiów doktoranckich

– uwzględniając jakość badań naukowych i kształcenia oraz stopień ich konkurencyjności w skali międzynarodowej.”;

71) w art. 98 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dotacje z budżetu państwa, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 – 6, 8, 9 i 11 oraz art. 94b;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odpłatności za świadczone usługi edukacyjne, w szczególności za kształcenie, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a, oraz za kształcenie na studiach i studiach doktoranckich prowadzonych w formach niestacjonarnych, a także za świadczone przez uczelnie artystyczne usługi artystyczne;”;

72) w art. 99:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kształceniem studentów na studiach stacjonarnych, w przypadku podjęcia przez nich studiów na drugim lub kolejnym kierunku studiów w formie stacjonarnej;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Do studentów studiów stacjonarnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, nie zalicza się:

- 1) studentów, którzy po ukończeniu studiów pierwszego stopnia kontynuują studia do uzyskania tytułu magistra lub równorzędnego;
- 2) najlepszych studentów, o których mowa w art. 170a ust. 3;
- 3) studentów studiujących na kierunkach, o których mowa w art. 170b ust. 1.

1b. W przypadku podjęcia studiów równocześnie na kilku kierunkach studiów pobiera się opłaty za drugi wskazany przez studenta oraz każdy kolejny kierunek studiów.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informację o wysokości opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do świadczenia tych usług uczelnia zamieszcza na swojej stronie internetowej.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasady pobierania opłat i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w statucie, z tym że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zajęć na studiach lub studiach doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z uwzględnieniem kosztów amortyzacji i remontów.”;

73) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. Uczelnia nie pobiera opłat za rejestrację na kolejny semestr lub rok studiów, egzaminy, w tym egzamin poprawkowy, egzamin komisyjny, egzamin dyplomowy, wydanie dziennika praktyk zawodowych, złożenie i ocenę pracy dyplomowej oraz wydanie suplementu do dyplomu.”;

74) w art. 100 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uczelnia prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzanego w uczelni publicznej przez senat, a w uczelni niepublicznej przez organ kolegialny wskazany w statucie uczelni, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

3. Plan rzeczowo-finansowy w terminie czternastu dni od jego uchwalenia:

- 1) uczelnia publiczna przekazuje ministrowi, który sprawuje nad nią nadzór oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 2) uczelnia niepubliczna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;

75) po art. 100 dodaje się art. 100a w brzmieniu:

„Art. 100a. 1. Uczelnia publiczna, w której suma strat netto w okresie nie dłuższym niż pięć ostatnich lat przekracza 25 % kwoty dotacji z budżetu państwa otrzymanej w roku poprzedzającym bieżący rok budżetowy

na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1, jest obowiązana do opracowania programu naprawczego.

2. Uczelnia publiczna opracowuje program naprawczy nie później niż w okresie trzech miesięcy od stwierdzenia straty, o której mowa w ust. 1.
3. Program naprawczy obejmuje działania mające na celu odzyskanie równowagi finansowej przez zrównoważenie planowanych kosztów działalności z przychodami określonymi w art. 98 ust. 1 w okresie nie dłuższym niż trzy lata od dnia uchwalenia programu naprawczego.
4. Senat uczelni uchwała program naprawczy i przedkłada go ministrowi nadzorującemu uczelnię. Senat uczelni przedkłada ministrowi okresowe sprawozdania z wykonania programu naprawczego wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu rzeczowo-finansowego, o którym mowa w art. 35 ust. 2. Pierwsze sprawozdanie składa się w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym program naprawczy został uchwalony.
5. W przypadku gdy uczelnia publiczna nie wprowadzi programu naprawczego w trybie określonym w ust. 2 – 4 albo ocena rezultatów programu naprawczego przedstawianych w okresowych sprawozdaniach, o których mowa w ust. 4, wskazuje, że nie zostaną osiągnięte jego cele, minister nadzorujący tę uczelnię powołuje, na okres nie dłuższy niż trzy lata, osobę pełniącą obowiązki rektora, powierzając jej zadania dotyczące opracowania i wdrożenia programu naprawczego.
6. Z dniem powołania osoby pełniącej obowiązki rektora:
 - 1) dotychczasowy rektor uczelni zostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków; w okresie zawieszenia rektorowi nie przysługuje dodatek funkcyjny do wynagrodzenia;
 - 2) zawieszona zostaje działalność organów kolegialnych uczelni w zakresie decydowania o gospodarce finansowej, w szczególności w zakresie kompetencji określonych w art. 90

ust. 4; pozostałe kompetencje organów kolegialnych są realizowane na zasadach dotychczasowych;

3) osoba pełniąca obowiązki rektora staje się przewodniczącym senatu uczelni.

7. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 6, pozostaje bez wpływu na upływ kadencji rektora i członków organów kolegialnych. W przypadku gdy kadencja rektora upłynie w trakcie okresu, na który została powołana osoba pełniąca obowiązki rektora, do końca tego okresu nie przeprowadza się wyboru lub konkursu na rektora na kolejną kadencję.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb realizacji programu naprawczego prowadzącego do uzyskania równowagi finansowej, uwzględniając poziom zadłużenia i specyfikę uczelni.”;

76) w art. 103 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzy się z:

- 1) dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, z wyłączeniem środków na stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4;
- 2) opłat za korzystanie z domu studenckiego;
- 3) opłat za korzystanie ze stołówki studenckiej;
- 4) innych przychodów, w tym z opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.”;

77) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. Przepis art. 103 stosuje się odpowiednio do jednostek naukowych prowadzących studia doktoranckie.”;

78) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej uczelni, z uwzględnieniem:

- 1) zasad sporządzania planu rzeczowo-finansowego;

- 2) zasad tworzenia oraz zmian stanu funduszy;
- 3) zasad rozliczania, w tym ewidencji kosztów, biorąc pod uwagę:
 - a) rozliczanie kosztów według rodzajów działalności, z wyodrębnieniem finansowania z dotacji z budżetu państwa oraz z przychodów własnych,
 - b) rozliczanie kosztów w ramach działalności dydaktycznej w podziale na koszty kształcenia na studiach stacjonarnych i studiach niestacjonarnych;
- 4) sposobu dostosowania dotychczasowych zasad gospodarki finansowej uczelni do postanowień ustawy.”;

79) w art. 109 uchyla się ust. 2;

80) w art. 110 uchyla się ust. 4;

81) w art. 111:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;

5) przestrzegać prawa własności intelektualnej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownicy naukowci mają obowiązki określone w ust. 1 pkt 2, 3 i 5.”,

c) w ust. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym.”;

82) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. 1. Nauczyciel akademicki składa w uczelni oświadczenie o podstawowym miejscu pracy. W oświadczeniu tym upoważnia wybraną podstawową jednostkę organizacyjną uczelni do zaliczania go do minimum kadrowego jednego kierunku jednolitych studiów

magisterskich albo jednego kierunku studiów pierwszego oraz drugiego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko pierwszego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko drugiego stopnia.

2. Nauczyciel akademicki może dodatkowo złożyć w jednostce organizacyjnej tej samej uczelni albo w jednostce organizacyjnej innej uczelni co najwyżej jedno oświadczenie, upoważniające tę jednostkę do zaliczenia go do minimum kadrowego jednego kierunku studiów pierwszego stopnia.
3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się przed rozpoczęciem roku akademickiego, nie później jednak niż do 31 sierpnia roku poprzedzającego rok akademicki.”;

83) w art. 114 uchyla się ust. 8;

84) w art. 115:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego może być zatrudniona osoba niespełniająca wymagań określonych odpowiednio w art. 114 ust. 2 i 3, jeżeli posiada stopień naukowy doktora oraz znaczne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowej lub artystycznej, potwierdzone w trybie określonym w statucie. Warunkiem zatrudnienia na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby niespełniającej wymagań określonych w art. 114 ust. 2 jest uzyskanie pozytywnej opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.
2. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego rektor może zatrudnić osobę niespełniającą wymagań określonych w art. 114 ust. 2 i 3, jeżeli osoba ta uzyskała stopień naukowy doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i podczas pracy w innym państwie przez co najmniej pięć lat kierowała samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiada znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe. O swojej decyzji rektor zawiadamia Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów.”,

b) uchyla się ust. 4 i 5;

85) w art. 118:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim następuje na podstawie mianowania albo umowy o pracę. Na podstawie mianowania zatrudnia się wyłącznie nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora. Zatrudnienie na podstawie mianowania następuje w pełnym wymiarze czasu pracy.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Pomiędzy nauczycielem akademickim a zatrudnionym w tej samej uczelni jego małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia włącznie oraz osobą pozostającą w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli nie może powstać stosunek bezpośredniej podległości służbowej.”;

86) po art. 118 dodaje się art. 118a w brzmieniu:

„Art. 118a. 1. Zatrudnienie nauczyciela akademickiego w uczelni publicznej na stanowiskach, o których mowa w art. 110, następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki postępowania konkursowego określa statut.

2. Informację o konkursach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 72 ust. 1, art. 75 ust. 1 i art. 76 ust. 1, ogłasza się na stronach internetowych uczelni, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra nadzorującego uczelnię, a także na stronach internetowych Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców, przeznaczonym do publikacji ofert pracy naukowców.”;

87) w art. 119 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

88) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. Okres zatrudnienia na stanowisku asystenta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora oraz okres zatrudnienia na stanowisku

adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego, a także warunki skracania i przedłużania oraz zawieszania tych okresów określa statut, z tym że zatrudnienie na każdym z tych stanowisk osoby nieposiadającej stopnia doktora lub doktora habilitowanego nie może trwać dłużej niż osiem lat.”;

89) w art. 121 uchyla się ust. 1 i 3;

90) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza dwa lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji uczelni;
- 3) otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, o której mowa w art. 132;
- 4) podjęcia lub wykonywania przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej bez zgody rektora, o której mowa w art. 129 ust. 1 i 8.

2. Rektor rozwiązuje za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 132.”;

91) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„Art. 125. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni.”;

92) w art. 127 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym osiągnął on wiek emerytalny. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia.”;

93) art. 128 i 129 otrzymują brzmienie:

„Art. 128. 1. Rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy o pracę z nauczycielem akademickim następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁹⁾), z tym że rozwiązanie stosunku pracy, za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru.

2. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy nauczyciela akademickiego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę również w przypadku określonym w art. 124 ust. 1 pkt 3.

Art. 129. 1. Podjęcie lub kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy lub prowadzenie działalności gospodarczej wymaga zgody rektora. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia albo prowadzenie działalności gospodarczej bez zgody rektora stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni publicznej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nauczycieli akademickich podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

1) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.¹⁰⁾);

2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;

3) w organach wymiaru sprawiedliwości;

4) w instytucjach kultury;

5) we władzach Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności.

3. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej przez nauczyciela akademickiego, będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody wskazanego w statucie organu kolegiального uczelni. Zgoda jest wydawana na okres kadencji. W przypadku powołania nauczyciela akademickiego do pełnienia funkcji organu jednoosobowego kolejnej kadencji okres, którego dotyczy zgoda ulega przedłużeniu o cztery miesiące.
4. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w terminie dwóch miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenie działalności gospodarczej, a zgoda w przypadku, o którym mowa w ust. 3, w terminie dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia kadencji organu jednoosobowego.
5. W przypadku niezyskania zgody właściwego organu kolegiального na kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy albo prowadzenie działalności gospodarczej nauczyciel akademicki jest obowiązany w terminie czterech miesięcy zaprzestać kontynuowania dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej. Niezaprzestanie kontynuowania dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej powoduje wygaśnięcie mandatu organu jednoosobowego uczelni publicznej.
6. Wypowiedzenie stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1, następuje z końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym rektor powziął wiadomość o tym fakcie, a w odniesieniu odpowiednio do rektora uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej – właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, z tym, że rozwiązanie stosunku pracy następuje zgodnie z art. 128 ust. 1. Wygaśnięcie mandatu, o którym mowa w ust. 5, następuje z dniem stwierdzenia tego faktu.

7. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu, o których mowa w ust. 1 i 5, dokonuje lub stwierdza rektor, w stosunku do rektora uczelni publicznej, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w stosunku do rektora odpowiednio uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej – właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, na wniosek senatu uczelni.
8. W uczelni wojskowej żołnierze zawodowi pełniący służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich występują o zgodę, o której mowa w ust. 1, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy albo prowadzenie działalności gospodarczej bez uzyskania zgody skutkuje skierowaniem przez rektora wniosku o zwolnienie ze stanowiska nauczyciela akademickiego, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej.
9. Przepisy ust. 1 – 6 stosuje się odpowiednio do uczelni niepublicznej, jeżeli statut nie stanowi inaczej. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu w stosunku do rektora uczelni niepublicznej dokonuje lub stwierdza założyciel. Do rozwiązania stosunku pracy stosuje się przepis art. 128 ust. 1.
10. W przypadku gdy nauczyciel akademicki podejmuje dodatkowe zatrudnienie w innej uczelni, instytucie naukowym lub pomocniczej jednostce naukowej Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub międzynarodowym instytucie naukowym utworzonym na podstawie odrębnych przepisów, działającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rektor uczelni lub dyrektor instytutu jest obowiązany powiadomić o tym, w terminie czternastu dni, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W zawiadomieniu wskazuje się podstawową jednostkę organizacyjną nowej uczelni lub instytut, w którym nauczyciel akademicki podjął dodatkowe zatrudnienie.”;

94) po art. 129 dodaje się art. 129a w brzmieniu:

- „Art. 129a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi centralny wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych.
2. W centralnym wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych zamieszcza się następujące dane:
- 1) imię i nazwisko nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego;
 - 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, tytuł zawodowy, stopień naukowy lub tytuł naukowy;
 - 3) informacje o podstawowym miejscu zatrudnienia i miejscu dodatkowego zatrudnienia.
3. Dane w zakresie określonym w ust. 2 przekazują ministrowi uczelnie, instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze, państwowe jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzące działalność naukową i badawczo-rozwojową oraz międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Dostęp do danych zawartych w centralnym wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, rektorom uczelni, dyrektorom instytutów i państwowych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, o których mowa w ust. 3, organom Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Radzie oraz Komisji.
5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób prowadzenia wykazu,

- 2) terminy, w których uczelnie oraz instytuty, o których mowa w ust. 3, są obowiązane przekazywać dane objęte wykazem,
 - 3) szczegółowy tryb i formę udostępniania wykazu
- mając na uwadze zapewnienie właściwej polityki kadrowej w uczelniach.”;

95) w art. 130 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rektor może obniżyć wymiar zajęć dydaktycznych poniżej dolnej granicy wymiaru ustalonej zgodnie z ust. 3, w przypadku powierzenia nauczycielowi akademickiemu wykonywania ważnych zadań lub realizowania przez nauczyciela akademickiego projektów badawczych lub innych zadań przewidzianych w statucie.”;

96) w art. 131 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu kształcenia, nauczyciel akademicki może być obowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w godzinach ponadwymiarowych, w rozmiarze nieprzekraczającym dla pracownika naukowo-dydaktycznego 1/4, a dla pracownika dydaktycznego 1/2 wymiaru obowiązków dydaktycznych, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4.”;

97) w art. 132 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie uczelni, nie rzadziej niż raz na dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Oceny nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na podstawie mianowania, dokonuje się nie rzadziej niż raz na cztery lata. Kryteria oceny oraz tryb jej dokonywania, z uwzględnieniem możliwości zasięgnięcia opinii ekspertów spoza uczelni, określa statut.

3. Przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych uwzględnia się ocenę studentów i doktorantów, przedstawianą po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych. Zasady dokonywania tej oceny i sposób jej wykorzystania określa statut uczelni.”;

98) w art. 133 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Tryb udzielania urlopu wypoczynkowego określa senat uczelni lub organ wskazany w statucie.”;

99) w art. 134:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 10 – 12 otrzymują brzmienie:

„10. Pracownik korzystający z płatnego urlopu, o którym mowa w ust. 5, nie może w tym czasie wykonywać pracy w ramach stosunku pracy ani prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek.

11. Wynagrodzenie za czas płatnych urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

12. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, określa statut.”;

100) w art. 135 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 7 i art. 138 ust. 1.”;

101) w art. 151:

a) w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.¹¹⁾) nie była niższa.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Senat uczelni może przeznaczyć dodatkowe środki na zwiększenie wynagrodzeń, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące

z innych źródeł niż określone w art. 94 ust. 1. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.”;

102) w art. 154 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży, a także poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów, nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia albo zasiłku chorobowego obliczanego na zasadach przewidzianych w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z tym że prawo do dodatku funkcyjnego nauczycieli akademickich zachowuje przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy.

3. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatek za staż pracy w wysokości 1 % wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, wypłacany w okresach miesięcznych, poczynając od czwartego roku pracy, z tym że dodatek ten nie może przekroczyć 20 % wynagrodzenia zasadniczego.”;

103) w art. 157 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi za dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z art. 94 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 224 i Nr 134, poz. 903).”;

104) w art. 160 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Studia w uczelni są prowadzone według planów studiów i programów kształcenia.

3. Warunki odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1, określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej.”;

105) w art. 161 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uczelniach wojskowych oraz w uczelniach służb państwowych regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

106) w art. 162:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 162. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach, uwzględniając:”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) tryb przeprowadzania, na wniosek studenta lub promotora, otwartego egzaminu dyplomowego;”;

c) w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) odbywania studiów według indywidualnego planu studiów i programu kształcenia;”;

d) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) warunki właściwej realizacji procesu dydaktycznego, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb studentów będących osobami niepełnosprawnymi.”;

107) po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu:

„Art. 164a. 1. Wynikające z programu kształcenia i planu studiów zajęcia zaliczone przez studenta wyraża się w punktach ECTS.

2. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia student jest obowiązany uzyskać co najmniej 180 punktów ECTS, studiów drugiego stopnia – co najmniej 120 punktów ECTS, jednolitych studiów magisterskich – co najmniej 300 punktów ECTS w systemie studiów pięcioletnich oraz 360 punktów ECTS w systemie studiów sześcioletnich.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, minimalną liczbę punktów ECTS konieczną do

uzyskania dyplomu ukończenia studiów uwzględniając obszary kształcenia, kierunki studiów i poziomy kształcenia.”;

108) art. 165 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 165. 1. Organizacja i tok studiów uwzględniają przenoszenie i uznawanie zajęć zaliczonych przez studenta w jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej, zgodnie z zasadami systemu przenoszenia osiągnięć.
2. Studentowi przenoszącemu zajęcia zaliczone w punktach ECTS w uczelni innej niż macierzysta, w tym zagranicznej, zajęcia, które odbywał na podstawie porozumienia między uczelniami, zalicza się do osiągnięć wyrażonych w punktach ECTS w uczelni macierzystej.
3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta, w tym wyrażonych w punktach ECTS, mając na uwadze konieczność zapewnienia kontynuacji kształcenia, przyjmując minimalną liczbę 30 punktów ECTS wymaganą do zaliczenia semestru.”;

109) w art. 166 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Studia licencjackie trwają sześć lub siedem semestrów, a studia inżynierskie siedem lub osiem semestrów.
2. Do okresu studiów pierwszego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich zalicza się praktykę zawodową studenta.”;

110) w art. 167:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Absolwenci studiów otrzymują uczelniane dyplomy ukończenia studiów, potwierdzające uzyskanie odpowiedniego tytułu zawodowego i suplementy do dyplomów. Absolwenci studiów podyplomowych i kursów dokształcających otrzymują świadectwa ukończenia tych studiów lub kursów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tytuły zawodowe nadawane absolwentom studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich, uwzględniając istniejące tytuły zawodowe;
- 2) warunki wydawania i niezbędne elementy dyplomów, w tym dyplomów wspólnych i świadectw studiów podyplomowych, biorąc pod uwagę poziomy i formę kształcenia oraz rodzaje tytułów zawodowych;
- 3) wzór suplementu do dyplomu, uwzględniając zakres niezbędnych informacji.”;

111) art. 168 otrzymuje brzmienie:

„Art. 168. 1. Studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie mogą być prowadzone wspólnie przez różne uczelnie i instytucje naukowe, w tym z udziałem zagranicznych uczelni i instytucji naukowych, na podstawie zawartego przez nie porozumienia.

2. Przedmiotem porozumienia może być prowadzenie studiów na kierunku i poziomie kształcenia, w którym podstawowe jednostki organizacyjne uczelni polskich będących stronami porozumienia mają uprawnienia do prowadzenia studiów na poziomie kształcenia nie niższym niż poziom określony w porozumieniu.

3. Absolwenci studiów, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać dyplom wspólny, spełniający wymogi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 167 ust. 3.”;

112) po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„Art. 168a. 1. Uczelnia może prowadzić studia o profilu praktycznym z udziałem podmiotów gospodarczych.

2. Sposób prowadzenia i organizację studiów, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta w formie pisemnej między uczelnią a podmiotem gospodarczym. Umowa może określać:

- 1) możliwość prowadzenia zajęć ze studentami, w szczególności praktycznych, przez pracowników podmiotów gospodarczych;
- 2) udział podmiotu gospodarczego w opracowaniu programu nauczania;
- 3) sposób dofinansowania studiów przez podmiot gospodarczy;
- 4) efekty kształcenia;
- 5) sposób realizacji praktyk i staży.”;

113) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. 1. Do odbywania studiów w uczelni może być dopuszczona osoba, która spełnia warunki rekrutacji ustalone przez uczelnię oraz ma:

- 1) świadectwo dojrzałości – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;
- 2) tytuł magistra, licencjata, inżyniera lub równorzędny i spełnia warunki określone na podstawie ust. 2 – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia.

2. Senat uczelni ustala warunki i tryb rekrutacji, w tym prowadzonej w drodze elektronicznej, dla poszczególnych kierunków studiów. Uchwałę podaje się do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy i przesyła ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego. W przypadku uruchomienia nowego kierunku studiów lub nowo utworzonej uczelni senat podejmuje uchwałę i przesyła ją ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i ministrowi nadzorującemu uczelnię, podając ją niezwłocznie do publicznej wiadomości.

3. Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki egzaminu maturalnego. Senat uczelni ustala w trybie określonym na podstawie ust. 2, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia.

4. Uczelnia może przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2, tylko w przypadku konieczności

sprawdzenia uzdolnień artystycznych, sprawności fizycznej lub szczególnych predyspozycji do podejmowania studiów na danym kierunku niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego, lub gdy osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą. Egzaminy te nie mogą dotyczyć przedmiotów objętych egzaminem maturalnym.

5. Jeżeli podstawę przyjęcia na studia stanowią wyniki egzaminu dojrzałości, senat uczelni może przeprowadzić egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2.
6. Przepisy ust. 3 i 4 dotyczące egzaminu maturalnego oraz jego wyników stosuje się odpowiednio do egzaminu maturalnego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹²⁾) oraz egzaminu przeprowadzanego w ramach programu Matury Międzynarodowej, którego zdanie potwierdza dyplom IB (International Baccalaureate) wydany przez organizację International Baccalaureate Organization z siedzibą w Genewie, oraz wyników tego egzaminu.
7. Szczegółowe zasady przyjmowania na studia w uczelni publicznej laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego określa senat uczelni na okres co najmniej trzech lat.
8. Senat uczelni może określić szczegółowe zasady przyjmowania na studia laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich, w tym organizowanych przez uczelnię.
9. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie. Komisja rekrutacyjna podejmuje decyzje w sprawach przyjęcia na studia.
10. Komisji rekrutacyjnej nie powołuje się w przypadku gdy wstęp na studia jest wolny. Decyzje w sprawie przyjęcia na studia podejmuje w takim przypadku kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub inny organ wskazany w statucie.

11. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, do uczelnianej komisji rekrutacyjnej, powołanej w trybie określonym przez statut.
12. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub innego organu wskazanego w statucie służy odwołanie do rektora, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.
13. Podstawą odwołania w przypadkach, o których mowa w ust. 11 i 12, może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia, określonych zgodnie z ust. 2.
14. Po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 11 decyzję podejmuje uczelniana komisja rekrutacyjna, a po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 12 decyzję podejmuje rektor. Decyzja ta jest ostateczna.
15. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.
16. W uczelni wojskowej i w uczelni służb państwowych warunki i tryb przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek senatu, odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

114) w art. 170 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Student rozpoczynający studia odbywa przeszkolenie w zakresie praw i obowiązków studenta.

3. Szkolenia prowadzi Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej w porozumieniu z samorządem studenckim uczelni.”;

115) po art. 170 dodaje się art. 170a – 170c w brzmieniu:

„Art. 170a. 1. Student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa, nie wnosi opłat za studia w ramach limitów punktów ECTS określonych w art. 164a.

2. Poza limitem, o którym mowa w art. 164a, studentowi, o którym mowa w ust. 1, przysługuje dodatkowo 30 punktów ECTS do wykorzystania na zajęcia, za które nie wnosi on opłat.
3. Do podjęcia i odbywania studiów na drugim kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa jest uprawnionych 10 % najlepszych studentów określonego kierunku studiów w danym roku akademickim. Studentowi studiującemu drugi kierunek studiów finansowanych z budżetu państwa przysługują dodatkowe punkty ECTS ustalone zgodnie z art. 164a.
4. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, jest jednorazowe. Studia na drugim kierunku muszą zostać podjęte w okresie trwania studiów, o których mowa w ust. 1.
5. Decyzje o zaliczeniu do grupy 10 % studentów uprawnionych w uczelni publicznej do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku podejmuje rektor, na wniosek kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, po zaopiniowaniu przez komisję powołaną przez rektora. Szczegółowe kryteria zaliczania do grupy 10 % studentów uprawnionych do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku studiów określa statut uczelni.
6. Kandydat na studia stacjonarne w uczelni publicznej finansowane z budżetu państwa jest obowiązany do złożenia oświadczenia o podjętych lub zrealizowanych studiach w uczelni publicznej finansowanych z budżetu państwa.
7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania grupy 10 % studentów uprawnionych do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku studiów oraz wzór oświadczenia studenta o spełnianiu warunków kształcenia bez wnoszenia opłat, mając na uwadze zakres i sposób wykorzystania punktów ECTS zgodnie z art. 164a oraz uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, do studiowania drugiego kierunku studiów

stacjonarnych w uczelni publicznej finansowanych z budżetu państwa.

Art. 170b. 1. Kierunki studiów związane z dyscyplinami artystycznymi, które ze względu na ich specyfikę i poziom, wymagają wiedzy i umiejętności uzyskanych w drodze wcześniejszego ukończenia studiów drugiego stopnia, mogą być studiowane przez studentów jako drugi kierunek studiów finansowanych z budżetu państwa bez wnoszenia opłat.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz kierunków związanych z dyscyplinami artystycznymi, na których można studiować drugi kierunek nie wnosząc opłat, uwzględniając potrzeby związane z rozwojem sztuki oraz wszechstronne przygotowanie do wykonywania zawodów artystycznych.

Art. 170c. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz studentów, z wyłączeniem studentów będących żołnierzami.

2. W ogólnopolskim wykazie studentów zamieszcza się informacje uczelni o:

1) punktach ECTS oraz ich wykorzystaniu przez studentów studiów stacjonarnych uczelni publicznych finansowanych z budżetu państwa;

2) uprawnieniach nadanych przez uczelnię publiczną do realizacji studiów na drugim kierunku, o których mowa w art. 170a ust. 3, oraz liczbie studentów studiujących na kierunkach, o których mowa w art. 170b ust. 1;

3) przyznaniu świadczeń pomocy materialnej.

3. Dostęp do danych zawartych w ogólnopolskim wykazie studentów przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, rektorom uczelni, Radzie oraz Komisji.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1,

2) terminy i formę ich przekazywania przez uczelnię

– mając na uwadze zapewnienie równego dostępu do bezpłatnego kształcenia i pomocy materialnej.”;

116) w art. 171 uchyla się ust. 1;

117) w art. 173 w ust. 1:

a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) stypendium rektora dla najlepszych studentów;

4) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia;”

b) uchyla się pkt 5 – 7;

118) w art. 173b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady.

3. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii właściwych ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2 oraz Rady.”;

119) w art. 174:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 – 3 i 8, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki z dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, przeznaczone na stypendia rektora dla najlepszych studentów stanowią nie

więcej niż 25 % środków przeznaczonych łącznie na stypendia rektora dla najlepszych studentów, stypendia socjalne oraz zapomogi.”;

120) art. 175 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 175. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, 2 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej. Stypendium rektora dla najlepszych studentów nie wymaga wniosku studenta.
2. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawie stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych oraz zapomogi studentowi przysługuje odwołanie do rektora, składane w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji. W przypadku decyzji rektora w sprawie stypendium dla najlepszych studentów przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor przekazują uprawnienia w zakresie przyznawania stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, zapomogi oraz stypendium rektora dla najlepszych studentów odpowiednio komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej.”;

121) art. 176 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 176. 1. W uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz w uczelni zawodowej świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, 2 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez rektora. Przy przyznawaniu stypendium rektora dla najlepszych studentów art. 175 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.
2. Od decyzji rektora, o której mowa w ust. 1, przysługuje prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji.”;

122) w art. 177:

- a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

- „3. Studenci stanowią większość składu komisji, o których mowa w ust. 1.
4. Decyzje wydane przez komisje stypendialne i odwoławcze komisje stypendialne, o których mowa w art. 175 ust. 3, podpisują przewodniczący tych komisji lub działający z ich upoważnienia wiceprzewodniczący.
5. Nadzór nad działalnością komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej, o których mowa w art. 175 ust. 3, sprawują odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor.”;

123) art. 178 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 178. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia przyznaje studentom minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.
2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.”;

124) w art. 179:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego ustala wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającą do ubiegania się o stypendium socjalne.
3. Wysokość dochodu, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż 1,25 kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.¹³⁾), oraz wyższa niż 1,25 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.¹⁴⁾).”;

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4. Przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągnięte przez:”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z uwzględnieniem ust. 4, z zastrzeżeniem, że do dochodu nie wlicza się:

- 1) dochodów, o których mowa w ust. 4 pkt 3, jeżeli student jest samodzielny finansowo;
- 2) świadczeń, o których mowa w art. 173 ust. 1 i art. 199 ust. 1;
- 3) stypendiów przyznawanych uczniom, studentom i doktorantom w ramach:
 - a) funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
 - b) niepodlegających zwrotowi środków pochodzących z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
 - c) umów międzynarodowych lub programów wykonawczych, sporządzanych do tych umów albo międzynarodowych programów stypendialnych;
- 4) świadczeń pomocy materialnej dla uczniów otrzymywanych na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 5) świadczeń, o których mowa w art. 173a, 173b i 199a.”

d) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jego miesięczny dochód w okresach, o których mowa w pkt 1 i 2, nie jest mniejszy od kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;”

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy do ustalania wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne przyjmuje się dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego, dochód ten ustala się na podstawie powierzchni użytków rolnych w hektarach przeliczeniowych i wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego, ogłaszanego na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.¹⁵⁾). W przypadku uzyskiwania dochodów z gospodarstwa rolnego oraz dochodów pozarolniczych dochody te sumuje się.”;

125) w art. 181:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Stypendium rektora dla najlepszych studentów może otrzymywać student, który uzyskał za rok studiów wysoką średnią ocen, a ponadto posiada osiągnięcia naukowe lub artystyczne lub wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.

2. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może być przyznane studentowi szczególnie wyróżniającemu się w nauce oraz posiadającemu wybitne osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O przyznanie stypendium rektora dla najlepszych studentów lub stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może ubiegać się również student pierwszego roku studiów drugiego stopnia rozpoczętych w terminie roku od ukończenia studiów pierwszego stopnia, który spełnił kryteria określone odpowiednio w ust. 1 lub 2 na ostatnim roku studiów pierwszego stopnia.”,

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Student może równocześnie otrzymywać stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia. Otrzymanie tych stypendiów nie wyklucza prawa studenta do świadczeń pomocy materialnej oraz prawa do otrzymywania stypendium

przyznawanego przez organy samorządu terytorialnego oraz pracodawców, a także pochodzących ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.”;

126) art. 182 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 182. 1. Student studiów stacjonarnych znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.
2. Student studiów stacjonarnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości również z tytułu zamieszkania z niepracującym małżonkiem lub dzieckiem studenta w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki.”;

127) art. 184 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 184. 1. Student może otrzymywać stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 – 3, w danym roku akademickim przez okres do dziesięciu miesięcy, a gdy ostatni rok studiów trwa jeden semestr przez okres do pięciu miesięcy.
2. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 – 3, są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendium ministra, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4, na rok akademicki, z wyjątkiem przypadku gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr.
3. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 – 3, są wypłacane co miesiąc, a stypendium ministra, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 4, jednorazowo nie później niż 15 grudnia danego roku.
4. Student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę, stypendium rektora dla najlepszych

studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia tylko na jednym, wskazanym przez studenta kierunku studiów.

5. Studentowi, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku studiów, nie przysługują świadczenia, o których mowa w art. 173, chyba że kontynuuje on studia po ukończeniu studiów pierwszego stopnia w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, jednakże nie dłużej niż przez okres trzech lat.
6. Łączna miesięczna wysokość stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 i 3, nie może być większa niż 90 % najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.
7. Student studiujący na kilku kierunkach studiów jest obowiązany do złożenia oświadczenia o niepobieraniu świadczeń pomocy materialnej na więcej niż jednym kierunku.”;

128) w art. 186 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szczegółowy regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1 – 3 i 8, w tym szczególne kryteria i tryb udzielania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, wzory wniosków o przyznanie świadczeń pomocy materialnej, wzór oświadczenia o niepobieraniu świadczeń na innym kierunku studiów oraz sposób udokumentowania sytuacji materialnej studenta ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.”;

129) art. 187 otrzymuje brzmienie:

„Art. 187. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć studenta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.”;

130) po art. 187 dodaje się art. 187a w brzmieniu:

„Art. 187a. Wybitnie uzdolnieni absolwenci studiów licencjackich i inżynierskich oraz studenci po ukończeniu trzeciego roku jednolitych studiów magisterskich, łącznie nie więcej niż 100 osób, mogą w drodze konkursu, realizowanego w ramach programu ministra właściwego do spraw nauki „Diamentowy Grant”, otrzymać środki na badania naukowe, finansowane ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę.”;

131) w art. 188 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50 % ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. W przypadku studentów studiów pierwszego stopnia prawo to przysługuje od rozpoczęcia studiów do dnia 31 października roku, w którym student ukończył te studia.”;

132) po art. 191 dodaje się art. 191a w brzmieniu:

„Art. 191a. 1. Dyplom wydany przez uprawnioną uczelnię działającą w systemie szkolnictwa wyższego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzający ukończenie:

- 1) trzyletnich studiów lub studiów pierwszego stopnia trwających co najmniej trzy lata – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia;
- 2) studiów drugiego stopnia – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia;
- 3) co najmniej czteroletnich studiów jednolitych – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, jeżeli jest uważany za

równorzędny dyplomowi ukończenia studiów drugiego stopnia w kraju wydania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dyplomów potwierdzających ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie działające w systemach szkolnictwa wyższego państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
3. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych za granicą daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która ten dyplom wydała, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:
 - 1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo
 - 2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.
4. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie zagraniczne daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego przynajmniej w jednym państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego było prowadzone kształcenie, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:
 - 1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo

- 2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.
5. Dyplomy potwierdzające ukończenie studiów wyższych za granicą nie nadają w Rzeczypospolitej Polskiej uprawnień, o których mowa w ust. 1 – 4, jeżeli:
 - 1) instytucje, które je wydały lub instytucje, w których prowadzone było kształcenie:
 - a) w rozumieniu prawa wewnętrznego państw, w których systemach szkolnictwa wyższego działają te instytucje, nie były akredytowanymi uczelniami w dniu wydania dyplomu lub realizowały program studiów nieposiadający akredytacji w dniu wydania dyplomu lub
 - b) nie działają w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa lub
 - 2) program studiów wyższych albo jego część była realizowana niezgodnie z przepisami państwa, na którego terenie było prowadzone kształcenie.
6. W przypadku wątpliwości dotyczących właściwości dyplomu lub statusu uczelni zagranicznej, o których mowa w ust. 1 – 5, na wniosek zainteresowanego podmiotu minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniony przez niego podmiot wydają w tym przedmiocie opinię lub zaświadczenie. Przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z tym że termin, o którym mowa w art. 217 § 3 K.p.a., wynosi dwadzieścia jeden dni.
7. Dyplom ukończenia studiów wyższych lub tytuł zawodowy uzyskany za granicą mogą być uznane za równoważne odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb nostryfikacji, uwzględniając w szczególności możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,
- 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne,
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów,
- 4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne,
- 5) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, uwzględniając możliwość obniżania lub zwalniania z opłat oraz sposób wnoszenia opłat,
- 6) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego
 - uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

9. Osoba, której tytuł zawodowy na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze przeprowadzonego postępowania nostryfikacyjnego został uznany za równoważny polskiemu tytułowi zawodowemu, może posługiwać się odpowiednim polskim tytułem zawodowym.

10. Zasady uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej określają odrębne przepisy.”;

133) w art. 192:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) sposób postępowania z dokumentacją przebiegu studiów oraz zasady wydawania dokumentów stwierdzających ukończenie studiów w przypadku likwidacji uczelni.”,

b) uchyla się ust. 2 – 4;

134) po art. 192 dodaje się art. 192a w brzmieniu:

„Art. 192a. W przypadku likwidacji uczelni jej likwidator przekazuje dokumentację przebiegu studiów do właściwego miejscowo archiwum państwowego. Koszty przechowywania dokumentacji pokrywa się z majątku likwidowanej uczelni.”;

135) art. 194 otrzymuje brzmienie:

„Art.194. Przepisów art. 172 – 187 oraz art. 191 nie stosuje się do studentów będących kandydatami na żołnierzy zawodowych oraz będących żołnierzami zawodowymi.”;

136) w art. 195:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

- „1. Jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe posiadające uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego mogą prowadzić studia doktoranckie w zakresie dyscyplin odpowiadających temu uprawnieniu.
2. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi, prowadzonymi przez jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe. Zadania poszczególnych jednostek oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między tymi jednostkami.
3. Przepisy art. 164 stosuje się odpowiednio do doktorantów i studiów doktoranckich prowadzonych w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz jednostkach naukowych.”,

b) ust. 6 – 9 otrzymują brzmienie:

- „6. Studia doktoranckie w uczelni są tworzone przez rektora na wniosek rady jednostki organizacyjnej, a w jednostkach naukowych – przez dyrektora jednostki na wniosek rady naukowej jednostki naukowej.
7. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada jednostki organizacyjnej uczelni albo rada naukowa jednostki naukowej prowadzącej te studia.

8. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych oraz w publicznych jednostkach naukowych są bezpłatne.
9. Niestacjonarne studia doktoranckie mogą być odpłatne. Wysokość opłat nieprzekraczającą kosztów kształcenia ustala rektor uczelni lub dyrektor jednostki naukowej, w której są prowadzone te studia.”;

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Warunki odpłatności za studia doktoranckie określa umowa zawarta, w formie pisemnej, między uczelnią lub jednostką naukową a doktorantem.”;

137) art. 196 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 196. 1. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.
2. Rekrutacja na bezpłatne studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie oraz ich formy określa w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa jednostki. Uchwałę podaje się do publicznej wiadomości nie później niż do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała dotyczy.
 3. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika jednostki organizacyjnej uczelni lub dyrektora jednostki naukowej. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia doktoranckie.
 4. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, odpowiednio do rektora lub dyrektora jednostki naukowej. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie, o których mowa w ust. 2. Decyzja rektora lub dyrektora jednostki naukowej jest ostateczna.
 5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.
 6. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w odrębnych przepisach określa

regulamin studiów doktoranckich. Regulamin uchwała w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa, co najmniej na pięć miesięcy przed rozpoczęciem zajęć. Do uchwalania regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy art. 161 i 162.”;

138) po art. 196 dodaje się art. 196a w brzmieniu:

„Art. 196a. Osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni albo jednostki naukowej.”;

139) w art. 197 ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni mają także obowiązek odbywania praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów nie może przekraczać dziewięćdziesięciu godzin rocznie.

4. Doktoranci, którzy nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów doktoranckich. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, służy odwołanie odpowiednio do rektora albo dyrektora jednostki naukowej prowadzącej studia. Decyzja rektora albo dyrektora jednostki jest ostateczna.”;

140) art. 199 otrzymuje brzmienie:

„Art. 199. 1. Doktorant może otrzymać pomoc materialną w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) zapomogi;
- 3) stypendium dla najlepszych doktorantów;
- 4) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym

mowa w art. 103, na zasadach określonych przez rektora w uzgodnieniu z uczelnianym organem samorządu doktorantów.

3. W przypadku studiów doktoranckich prowadzonych w jednostce naukowej świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla doktorantów, o której mowa w art. 103a, na zasadach określonych przez dyrektora jednostki w uzgodnieniu z samorządem doktorantów.
4. Do przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 4, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy materialnej dla studentów, z wyłączeniem art. 174 ust. 4 oraz z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Stypendium, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może być przyznane:
 - 1) na pierwszym roku studiów doktoranckich – doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym;
 - 2) na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich – doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:
 - a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,
 - b) wykazał się postępami w pracy naukowej i przygotowywaniu rozprawy doktorskiej,
 - c) podczas studiów doktoranckich prowadzonych przez uczelnię wykazał się szczególnym zaangażowaniem w pracy dydaktycznej.”;

141) po art. 199b dodaje się art. 199c w brzmieniu:

„Art. 199c. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia są przyznawane doktorantom przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.

2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla doktorantów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.
3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć doktoranta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.”;

142) w art. 200:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego, okresie jego pobierania oraz wysokości podejmuje w uczelni rektor, a w jednostce naukowej – jej dyrektor.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Stypendia, o których mowa w ust. 1, w uczelni publicznej są finansowane w szczególności w ramach środków, o których mowa w art. 98 ust. 1, a w jednostkach naukowych w szczególności w ramach środków przewidzianych na rozwój kadr naukowych w przepisach o finansowaniu nauki.”;

143) po art. 200 dodaje się art. 200a w brzmieniu:

„Art. 200a. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt 5, przysługuje doktorantom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. Tryb przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego określa regulamin określony przez rektora, z uwzględnieniem zasady, że uprawnienie do otrzymywania tego stypendium przysługuje nie więcej niż 30 % najlepszych doktorantów na poszczególnych latach studiów doktoranckich.”;

144) art. 201 otrzymuje brzmienie:

„Art. 201. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania, prowadzenia i odbywania studiów doktoranckich, przyznawania stypendiów doktoranckich oraz zwiększania stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych, a także minimalną wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego, uwzględniając:

- 1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego, określonego w odrębnych przepisach, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przygotowania do przeprowadzenia przewodu doktorskiego;
 - 2) szczegółowe uprawnienia organu tworzącego studia doktoranckie, rady jednostki organizacyjnej i kierownika studiów doktoranckich, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu studiów i wysokiej jakości kształcenia;
 - 3) wymóg sprawowania opieki naukowej i prowadzenia zajęć dydaktycznych przez pracowników posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego lub pracowników zatrudnionych na podstawie art. 115 ust. 2, którzy posiadają aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat;
 - 4) wzór legitymacji doktoranta;
 - 5) wysokość opłat za wydanie legitymacji, nie wyższą niż koszty wydania dokumentu;
 - 6) tryb i okresy przyznawania stypendiów doktoranckich.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) reguły kształcenia na studiach doktoranckich, uwzględniając

efekty kształcenia i warunki ich uzyskania;

- 2) zajęcia fakultatywne rozwijające umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, minimalny wymiar zajęć oraz liczbę punktów ECTS;
- 3) wymiar praktyk, w tym realizowanych w formie zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich prowadzonych w uczelni;
- 4) wymagania dla poszczególnych form studiów doktoranckich, mając na względzie konieczność zapewnienia najwyższej jakości kształcenia na tych studiach.”;

145) w art. 202 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Uczelniane samorządy studentów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki studenta.”;

146) w art. 203 uchyla się ust. 6;

147) po art. 203 dodaje się art. 203a w brzmieniu:

„Art. 203a. 1. Parlament Studentów ma osobowość prawną.

2. Do Parlamentu Studentów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 29, art. 33 – 35 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 766), z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.

3. Organem nadzorującym Parlament Studentów jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Parlamentowi Studentów środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności, określonej w art. 170 ust. 3 oraz art. 203 ust 1 – 3, w formie dotacji podmiotowej.”;

148) w art. 207 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 10 i 11 oraz art. 196 ust. 3, decyzji podjętych przez organy uczelni, kierownika studiów doktoranckich lub

dyrektora jednostki naukowej w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego i doktoranckiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.”;

149) w art. 208:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej tworzą samorząd doktorantów.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uczelniane samorzady doktorantów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta.”;

150) art. 209 otrzymuje brzmienie:

„Art. 209. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów w uczelniach i jednostkach naukowych tworzą Krajową Reprezentację Doktorantów.

2. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma osobowość prawną.

3. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących doktorantów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Krajowej Reprezentacji Doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od dnia jego przedłożenia.

4. Najwyższym organem Krajowej Reprezentacji Doktorantów jest zjazd delegatów.

5. Do Krajowej Reprezentacji Doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 ust. 4 i 5 i art. 203a ust. 2 i 3.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Krajowej Reprezentacji Doktorantów środki finansowe przeznaczone

na finansowanie działalności, określonej w ust. 1, 3 i 4, w formie dotacji podmiotowej”;

151) w art. 226 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Za naruszenie przepisów obowiązujących w jednostce naukowej oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant w jednostce naukowej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w ust. 1 – 3.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, zwanej dalej „Centralną Komisją”, dziedziny nauki i sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne, mając na uwadze istniejące stopnie i tytuły, a także rozwój dziedzin i dyscyplin nauki oraz dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych oraz obszary wiedzy, z uwzględnieniem obszarów kształcenia określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym.

2. Dyscyplina naukowa (artystyczna) może być tożsama z dziedziną nauki (sztuki).”;

2) w art. 4 pkt 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3) „jednostce organizacyjnej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to wydział, inną jednostkę organizacyjną szkoły wyższej, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) „radzie jednostki organizacyjnej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to radę wydziału, radę innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej, radę naukową

instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, radę naukową instytutu badawczego albo radę naukową międzynarodowego instytutu naukowego utworzonego na podstawie odrębnych przepisów, działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) „rozprawie doktorskiej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to również pracę doktorską w zakresie sztuki.”;

3) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje Centralna Komisja na wniosek jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, określoną w art. 6. Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyrażonej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego wniosku o wyrażenie opinii.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku łączenia jednostek organizacyjnych szkoły wyższej, z których co najmniej jedna posiada uprawnienia do nadawania stopni, jednostka powstała w wyniku połączenia zachowuje uprawnienia do nadawania tych stopni. O połączeniu nowo utworzona jednostka organizacyjna zawiadamia Centralną Komisję w terminie 7 dni od dnia połączenia.”;

4) w art. 6 ust. 1 – 4 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾),

reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwanaście osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, reprezentujących dziedziny nauki lub dziedziny sztuki, w których zakresie jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.
3. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego może obejmować tylko te dyscypliny naukowe lub artystyczne, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.
4. Osoby posiadające tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego lub osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, mogą być wliczane do minimalnej liczby osób zatrudnionych, o której mowa w ust. 1 – 3, tylko w jednej jednostce organizacyjnej i o ile są zatrudnione w tej jednostce nie krócej niż rok.”;

5) w art. 7 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imienny wykaz osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego oraz osób, o których mowa w art. 21a, zatrudnionych w tej jednostce;”;

b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) opinię Polskiej Komisji Akredytacyjnej o jakości kształcenia w jednostce, jeżeli prowadzi ona kształcenie.”;

6) w art. 8:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Centralna Komisja określa warunki kontynuowania przewodów doktorskich wszczętych przed dniem, o którym mowa w ust. 2, przez tę jednostkę organizacyjną albo wskazuje inną jednostkę organizacyjną, w której te przewody są kontynuowane.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postępowania habilitacyjne wszczęte przed dniem zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 2, są kontynuowane przez komisję powołaną na podstawie art. 18a ust. 5. Centralna Komisja wskazuje jednostkę organizacyjną, która w trybie art. 18a ust. 11, podejmie uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.”;

7) w art. 9 ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Centralna Komisja dokonuje okresowej oceny spełniania warunków do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, wykonywania uprawnień przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopni, a także zasadności uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 5 i art. 18a ust. 10, w sprawie nadawania tych stopni.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja może:

- 1) ograniczyć uprawnienie przez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania Centralnej Komisji do zatwierdzenia każdej uchwały o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 2) zawiesić uprawnienie na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata;
- 3) cofnąć uprawnienie.

3. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i postępowań habilitacyjnych przeprowadza się zgodnie z przepisami art. 8 ust. 4 i 5.”;

8) art. 10 – 13 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. W razie braku w kraju jednostki organizacyjnej właściwej do przeprowadzenia określonego przewodu doktorskiego lub postępowania

habilitacyjnego Centralna Komisja, na wniosek jednostki organizacyjnej lub z urzędu, zarządza uzupełnienie składu rady wskazanej przez siebie jednostki o osoby niebędące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka danej rady w sprawach tego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego.

Art. 11. 1. Stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu doktorskiego, a stopień doktora habilitowanego w drodze postępowania habilitacyjnego, wszczętych na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

2. Warunkiem wszczęcia przewodu doktorskiego jest posiadanie wydanej lub przyjętej do druku publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej w recenzowanym czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym, o którym mowa w art. 13 ust. 2, lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej lub publiczna prezentacja dzieła artystycznego.

Art. 12. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 191a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 2) zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
- 3) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
- 4) zdała egzamin z nowożytnego języka obcego lub posiada certyfikat potwierdzający znajomość nowożytnego języka obcego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt 5.

2. Egzaminy doktorskie są przeprowadzane w zakresie:

- 1) dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej;
- 2) dyscypliny dodatkowej;

- 3) obcego języka nowożytnego, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora nie posiada certyfikatu potwierdzającego znajomość języka obcego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

- Art. 13. 1. Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.
2. Rozprawa doktorska może mieć formę maszynopisu książki, książki wydanej lub spójnego tematycznie zbioru rozdziałów w książkach wydanych, spójnego tematycznie zbioru artykułów opublikowanych lub przyjętych do druku w czasopismach naukowych, określonych przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów dotyczących finansowania nauki, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.
 3. Rozprawę doktorską może stanowić praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna lub artystyczna, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.
 4. Rozprawę doktorską może także stanowić samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata przy opracowywaniu koncepcji, wykonywaniu części eksperymentalnej, opracowaniu i interpretacji wyników tej pracy, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.
 5. Za zgodą rady jednostki przeprowadzającej przewód, rozprawa doktorska może być przedstawiona w języku innym niż polski.
 6. Rozprawa doktorska powinna być opatrzona streszczeniem w języku angielskim, a rozprawa doktorska przygotowana w języku obcym również streszczeniem w języku polskim. W przypadkach, gdy rozprawa doktorska nie ma formy pisemnej powinna być opatrzona opisem w języku polskim i angielskim.

7. Rozprawę doktorską łącznie z recenzjami zamieszcza się na stronie internetowej szkoły wyższej lub jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód doktorski. Rozprawę doktorską zamieszcza się w dniu podjęcia przez radę jednostki uchwały o przyjęciu rozprawy doktorskiej, a recenzje w dniu ich przekazania przez recenzentów. Rozprawa i recenzje pozostają na stronie internetowej co najmniej do dnia nadania stopnia naukowego doktora. Warunek zamieszczenia rozprawy doktorskiej i recenzji nie dotyczy rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty tajemnicą chronioną ustawowo.”;

9) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych, stopień doktora można nadać osobie, która posiada tytuł zawodowy licencjata, inżyniera lub równorzędny i uzyskała „Diamentowy Grant” w ramach programu ustanowionego przez ministra właściwego do spraw nauki oraz spełniła warunki określone w art. 12 ust. 1 pkt 2 – 4 i ust. 2 oraz art. 13.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości uzyskania tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera, lekarza lub innego równorzędnego w trakcie realizowania projektu badawczego „Diamentowy Grant”.”;

10) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w innej jednostce organizacyjnej – rada naukowa.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego, w przypadku jego udziału w przewodzie;”;

11) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Przewody doktorskie mogą być przeprowadzane wspólnie, na podstawie porozumienia, przez rady jednostek organizacyjnych szkół wyższych lub innych jednostek organizacyjnych, w tym także

zagranicznych, jeżeli posiadają one uprawnienia do nadawania stopnia doktora.

2. W przypadku szkoły wyższej stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 1, jest szkoła wyższa, której jednostki posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora.
3. W przypadku gdy przewód doktorski jest prowadzony wspólnie z inną szkołą wyższą lub inną jednostką organizacyjną, w tym zagraniczną, czynności przewodu doktorskiego, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, 2 i 5, kończą się uchwałami podejmowanymi w trybie określonym w porozumieniu, z zachowaniem przepisu art. 14 ust. 2 pkt 4.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, przysługuje komisji powołanej przez rady jednostek prowadzących przewód doktorski.
5. Jednostki, o których mowa w ust. 1, wydają osobie, której nadano stopień doktora, wspólny dyplom według wzoru określonego w porozumieniu i zawierającego niezbędne elementy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt 7.”;

12) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić:

- 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji;
- 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

- 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.
3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty tajemnicą państwową.
4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody.”;

13) uchyla się art. 17;

14) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Stopień doktora habilitowanego nadaje:

- 1) w szkole wyższej – rada wydziału lub rada innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej;
- 2) w innej jednostce organizacyjnej – rada naukowa.”;

15) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Postępowanie habilitacyjne wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, skierowany wraz z autreferatem do Centralnej Komisji.

2. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazuje we wniosku jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego, wybraną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Datą wszczęcia postępowania jest dzień doręczenia wniosku Centralnej Komisji.
3. W przypadku gdy rada jednostki organizacyjnej wskazanej przez wnioskodawcę w trybie ust. 1 i 2 nie wyrazi zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, postępowanie prowadzi jednostka organizacyjna posiadająca uprawnienia do

nadawania stopnia doktora habilitowanego wyznaczona przez Centralną Komisję.

4. Centralna Komisja w terminie 7 dni dokonuje oceny formalnej wniosku. W przypadku uznania wniosku za niekompletny lub nieodpowiadający wymogom ustawy Centralna Komisja wzywa do jego uzupełnienia, wskazując sposób i wyznaczając termin uzupełnienia wniosku.
5. Centralna Komisja w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne powołuje komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Komisja składa się z:
 - 1) czterech członków, w tym przewodniczącego i dwóch recenzentów o renomie międzynarodowej, wyznaczonych przez Centralną Komisję spoza jednostki, o której mowa w ust. 2 lub 3;
 - 2) trzech członków o uznanej renomie międzynarodowej, w tym sekretarza i recenzenta, wyznaczonych przez jednostkę, o której mowa w ust. 2 lub 3.
6. Centralna Komisja w dniu powołania komisji habilitacyjnej przekazuje jej dokumenty, o których mowa w ust. 1.
7. W terminie nie dłuższym niż sześć tygodni od dnia powołania komisji habilitacyjnej recenzenci, o których mowa w ust. 5, oceniają czy osiągnięcia naukowe wnioskodawcy spełniają kryteria określone w art. 16 i przygotowują recenzje.
8. Po przedstawieniu recenzji i zapoznaniu się z autoreferatem członkowie komisji habilitacyjnej w głosowaniu jawnym podejmują uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.
9. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych wątpliwościami komisji habilitacyjnej dotyczącymi dokumentacji osiągnięć

naukowych, komisja może przeprowadzić z wnioskodawcą rozmowę o jego osiągnięciach i planach naukowych.

10. Komisja habilitacyjna w terminie 21 dni od dnia otrzymania recenzji przedkłada radzie jednostki organizacyjnej uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, o której mowa w ust. 9, wraz z uzasadnieniem. Na podstawie tej opinii rada jednostki organizacyjnej, w terminie miesiąca, podejmuje uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.
11. Rada jednostki organizacyjnej zamieszcza na stronie internetowej wnioski osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z autoreferatem, informację o składzie komisji habilitacyjnej, harmonogram przebiegu postępowania oraz uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, wraz z uzasadnieniem.
12. W przypadku rozbieżności między opinią komisji habilitacyjnej a uchwałami rady jednostki organizacyjnej, Centralna Komisja, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, może cofnąć jednostce organizacyjnej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, jeżeli stwierdzi, że rozbieżność jest nieuzasadniona.”;

16) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Art. 19. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

Art. 20. 1. Uchwały, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 10, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

2. Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, są uprawnieni członkowie właściwej rady jednostki organizacyjnej posiadający tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego oraz osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ponadto osobom wymienionym w art. 10, a w czynnościach przewodu doktorskiego – także recenzentom i promotorowi rozprawy doktorskiej.
4. W przewodach doktorskich prowadzonych w ramach współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 14a ust. 1 – 3, można powołać kopromotora.
5. W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch recenzentów spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.
6. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej lub osoba, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, prowadząca działalność naukową lub dydaktyczną w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.
7. Promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim może być osoba posiadająca stopień naukowy doktora w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.
8. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba będąca pracownikiem zagranicznej szkoły wyższej lub instytucji naukowej, niespełniająca wymogów określonych w ust. 6, jeżeli rada jednostki organizacyjnej przeprowadzająca przewód doktorski lub, w przypadku postępowania habilitacyjnego, rada jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 18a ust. 2 lub 3 lub Centralna Komisja, uzna, że osoba ta jest wybitnym znawcą problematyki, której dotyczy rozprawa doktorska lub postępowanie habilitacyjne.”;

17) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 10, jeżeli są one odmowne, odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem właściwej rady w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku utrzymania w mocy uchwały osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego po upływie co najmniej trzech lat. Okres ten może zostać skrócony do 12 miesięcy w przypadku znacznego zwiększenia dorobku naukowego lub artystycznego.”;

18) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Osoby zatrudnione w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego na podstawie art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, nabywają uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie decyzji rektora.

2. Rektor szkoły wyższej przekazuje Centralnej Komisji wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, decyzję, o której mowa w ust. 1, oraz opis kariery zawodowej i wykaz publikacji osoby zatrudnionej na podstawie art. 115 ust. 2.

3. Centralna Komisja w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia może, w drodze decyzji administracyjnej, wyrazić sprzeciw i uchylić decyzję rektora w sprawie nabycia uprawnień równoważnych uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego.”;

19) art. 22 – 27 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. 1. Osobom, którym wszczęto przewód doktorski, mogą być przyznawane stypendia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, w tym:

- 1) tryb i kryteria przyznawania stypendiów, uzależniając możliwość ich otrzymania od stopnia zaawansowania rozprawy;
- 2) tryb i kryteria cofania i zwrotu stypendiów w przypadku niewykazywania dostatecznych postępów w pracy naukowej;
- 3) organ uprawniony do podejmowania decyzji, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) maksymalny okres, na który stypendia mogą być przyznawane;
- 5) wysokość stypendiów doktorskich w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego określonego dla asystenta w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

Art. 23. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującemu rozprawę doktorską, przysługuje, na jego wniosek, w uzgodnionym z pracodawcą terminie, urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej.

2. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, na którego wniosek zostało wszczęte postępowanie o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przysługuje na jego wniosek zwolnienie od pracy na przeprowadzenie rozmowy, o której mowa w art. 18a ust. 9.

3. Za okres urlopu oraz zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 24. 1. Stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki nadany przez uznaną instytucję posiadającą uprawnienie do jego nadawania działającą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest równoważny ze stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki, o których mowa w ustawie.

2. Listę instytucji, o których mowa w ust. 1, prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniona przez niego podległa jednostka.
3. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez instytucję inną niż ta, o której mowa w ust. 1, może być uznany za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki na podstawie umowy międzynarodowej, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.
4. Stopień naukowy doktora przyznany przez Europejski Instytut Uniwersytecki, zgodnie z Konwencją powołującą Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzoną we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 150, poz. 1236), jest równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora.
5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) jednostki organizacyjne uprawnione do przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego oraz zakres kompetencji ich organów,
 - 2) tryb nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą, uwzględniając możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,

- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki,
- 4) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, w tym możliwość obniżania lub zwalniania z opłat, oraz sposób wnoszenia opłat,
- 5) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego
– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

Art. 25. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wniosku Centralnej Komisji, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

Art. 26. 1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, oraz:

- 1) ma osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
- 2) posiada doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi, realizującymi projekty finansowane w szczególności ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej lub z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) lub innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych;
- 3) posiada osiągnięcia w opiece naukowej – uczestniczyła co najmniej trzy razy w charakterze promotora lub promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim oraz co najmniej dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3;
- 4) odbyła staże naukowe i prowadziła prace naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych.

2. Tytuł profesora w zakresie sztuki może być nadany również osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, posiadającej:
 - 1) osiągnięcia artystyczne znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
 - 2) osiągnięcia w kształceniu młodej kadry.
3. Centralna Komisja może, w szczególnych przypadkach, na wniosek rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora osobie, która uzyskała stopień doktora i posiada wybitne osiągnięcia naukowe lub artystyczne.
4. Za dorobek naukowy uważa się również wybitne, zrealizowane osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, a za dorobek artystyczny – wybitne dzieło artystyczne.

Art. 27. 1. Postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki, na wniosek osoby ubiegającej się o uzyskanie tytułu. Przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Czynności postępowania w sprawach o nadanie tytułu profesora kończą się uchwałami rady w przedmiocie:
 - 1) wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora;
 - 2) wyznaczenia kandydatów na recenzentów;
 - 3) poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora.
3. Rada jednostki organizacyjnej przekazuje Centralnej Komisji listę co najmniej dziesięciu kandydatów na recenzentów, spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie.

4. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora Centralna Komisja powołuje pięciu recenzentów o uznanej renomie międzynarodowej spośród osób zaproponowanych przez radę jednostki organizacyjnej lub spośród innych osób.
5. Recenzentem w postępowaniu o nadanie tytułu profesora może być osoba posiadająca tytuł profesora w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki lub osoba posiadająca stopień naukowy doktora zatrudniona przez co najmniej pięć lat w zagranicznej szkole wyższej lub instytucji naukowej na stanowisku profesora, która przez okres co najmniej pięciu lat kierowała samodzielnie zespołem badawczym, była promotorem co najmniej dwóch osób, które uzyskały stopień naukowy doktora oraz posiada znaczny dorobek naukowy.”;

20) w art. 29a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. W przypadku prawomocnego skazania wyrokiem sądu za przestępstwo określone w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.¹⁶⁾) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może pozbawić osobę skazaną tytułu profesora z własnej inicjatywy lub na wniosek Centralnej Komisji.”;

21) art. 30 i 31 otrzymują brzmienie:

- „Art. 30. 1. Przyjęcie funkcji promotora, promotora pomocniczego, członka komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim, recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a także sporządzenie opinii na wniosek Centralnej Komisji jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego. W uzasadnionych przypadkach może nastąpić zwolnienie z tego obowiązku.
2. Jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub o nadanie tytułu zawiera z recenzentem umowę, która określa w szczególności termin sporządzenia recenzji, nie krótszy niż wskazany w art. 18a ust. 7, wysokość wynagrodzenia oraz kary umowne za niedotrzymanie jej warunków.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzje i opinie, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności, że:

- 1) wysokość wynagrodzenia ustala się w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich;
- 2) wynagrodzenie wypłaca jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub postępowanie o nadanie tytułu, z tym że jednostka zatrudniająca osobę ubiegającą się o nadanie stopnia lub tytułu lub ta osoba może przejąć ten obowiązek.

Art. 31. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a w szczególności:

- 1) dokumenty, jakie powinna przedstawić osoba ubiegająca się o wszczęcie przewodu doktorskiego, postępowania habilitacyjnego lub postępowania o nadanie tytułu profesora;
- 2) wzór ankiety oceny osiągnięć naukowych lub artystycznych osoby ubiegającej się o nadanie tytułu profesora, uwzględniając różne dziedziny nauki i sztuki;
- 3) skład oraz tryb działania komisji i zespołów powoływanych przez rady jednostek organizacyjnych przeprowadzających przewody doktorskie lub postępowanie o nadanie tytułu profesora, uwzględniając możliwość powoływania do składu komisji i zespołów osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, a w przypadku postępowania o nadanie tytułu naukowego – wyłącznie osób z tytułem profesora;

- 4) możliwość i warunki powtórnego zdawania egzaminów doktorskich;
- 5) wykaz certyfikatów potwierdzających znajomość języka obcego;
- 6) sposób przedstawiania i oceniania rozpraw doktorskich, w tym także będących pracami zbiorowymi, z uwzględnieniem zróżnicowania ze względu na dziedziny nauk i sztuki, a także podejmowania uchwał o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 7) niezbędne elementy dyplomów doktorskiego i habilitacyjnego, uwzględniając zasadę, że dyplom doktorski zawiera godło szkoły wyższej lub innej jednostki organizacyjnej oraz podpisy rektora (dyrektora innej jednostki organizacyjnej), przewodniczącego rady, promotora, a dyplom habilitacyjny – godło szkoły wyższej lub innej jednostki organizacyjnej oraz podpisy rektora (dyrektora innej jednostki organizacyjnej), przewodniczącego rady i przewodniczącego komisji habilitacyjnej;
- 8) określenie wysokości opłat za wydanie dyplomu doktorskiego i habilitacyjnego oraz ich duplikatów i odpisów w języku angielskim, nieprzekraczających kosztów sporządzenia dokumentów;
- 9) wzór zawiadomień ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Centralnej Komisji o nadaniu stopni doktora i doktora habilitowanego oraz sposób ogłaszania nazwisk osób, którym nadano te stopnie.”;

22) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za wyróżnione rozprawy doktorskie i wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego oraz za osiągnięcia naukowe, naukowo-techniczne lub artystyczne mogą być przyznawane nagrody Prezesa Rady Ministrów, zwane dalej „nagrodami”.”,

b) dodaje się ust. 3 – 5 w brzmieniu:

„3. Prezes Rady Ministrów może przyznać nagrodę specjalną za ważne dla kraju osiągnięcia naukowe poza trybem określonym na podstawie ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może przyznawać nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe oraz za osiągnięcia w opiece naukowej i dydaktycznej.
5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, liczbę nagród, o których mowa w ust. 4, warunki i tryb ich przyznawania, uwzględniając:
 - 1) skład, kompetencje i sposób finansowania zespołu do spraw nagród;
 - 2) jednostki uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody;
 - 3) wykaz niezbędnej dokumentacji oraz sposób i termin jej przekazywania.”;

23) w art. 33:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zadaniem Centralnej Komisji jest zapewnienie harmonijnego rozwoju kadry naukowej zgodnie z najwyższymi standardami jakości badań wymaganych do uzyskania stopni naukowych i tytułu naukowego.

1b. Centralna Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Centralna Komisja opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących spraw związanych z nadawaniem stopni doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, a także wyraża opinie w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób nieposiadających stopnia doktora habilitowanego, z wyłączeniem osób o których mowa w art. 21a. Termin wyrażenia opinii w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby nieposiadającej stopnia doktora habilitowanego wynosi trzy miesiące od dnia przedstawienia wniosku.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Środki finansowe niezbędne do finansowania Centralnej Komisji są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Obsługę Centralnej Komisji sprawuje Biuro Centralnej Komisji. Do pracowników Biura Centralnej Komisji stosuje się przepisy dotyczące pracowników urzędów państwowych.

5. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji oraz warunki zwrotu kosztów podróży jej członkom i wyznaczanym przez nią recenzentom, uwzględniając w szczególności, że wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 6 – 8 w brzmieniu:

„6. Biuro Centralnej Komisji jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

7. Dyrektora Biura Centralnej Komisji powołuje i odwołuje przewodniczący Centralnej Komisji. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor.

8. Szczegółowy zakres działalności Biura Centralnej Komisji oraz jego organizację określa regulamin nadany przez przewodniczącego Centralnej Komisji.”;

24) w art. 34:

a) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. Członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Członkiem Centralnej Komisji może zostać również osoba posiadająca tytuł profesora o wiodącym dorobku w danej dziedzinie.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Centralnej Komisji nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.
4. Członkostwa w Centralnej Komisji nie można łączyć z członkostwem w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych i Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, a także z funkcją rektora, prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej oraz prezesa i wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności lub jednoosobowego organu jednostki naukowej.”,

b) uchyla się ust. 5;

25) po art. 34 dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:

- „Art. 34a. 1. Członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora. Kandydatem nie może być osoba, która ukończyła siedemdziesiąty rok życia.
2. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i dziedziny sztuki, określonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 1.
 3. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Centralnej Komisji oraz warunki i tryb ich wyboru, w szczególności:
 - 1) liczbę członków reprezentujących poszczególne dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne;
 - 2) liczbę kandydatów zgłaszanych z każdej dyscypliny naukowej i artystycznej, w której jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, posiada uprawnienia;
 - 3) możliwość wskazania przez komisję wyborczą jednostek organizacyjnych, które będą zgłaszały dodatkowych kandydatów, w przypadku gdy liczba przedstawionych kandydatów nie przekracza liczby członków Centralnej Komisji ustalonej dla

danej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej lub artystycznej;

- 4) skład i tryb działania komisji wyborczej powołanej przez Prezesa Rady Ministrów;
- 5) sposób podejmowania przez rady jednostek organizacyjnych uchwał w sprawie zgłoszenia kandydatów oraz warunki ważności głosów oddanych w czasie wyborów.

Art. 34b. Do członków Centralnej Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

26) w art. 35 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Statut Centralnej Komisji zatwierdza Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia.”;

27) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Centralna Komisja prowadzi, aktualizuje i zamieszcza na swojej stronie internetowej:

- 1) informacje o jednostkach organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni wraz z wykazem tych stopni;
- 2) informacje o jednostkach organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie;
- 3) wykaz osób posiadających tytuł profesora i stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, uprawnionych do recenzowania w przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych oraz w postępowaniach o nadanie tytułu, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki;
- 4) informacje o prowadzonych postępowaniach habilitacyjnych i w sprawie nadania tytułu profesora.

2. Centralna Komisja przesyła jednostkom organizacyjnym uprawnionym do nadawania stopni roczne sprawozdanie ze swojej działalności.”;

28) uchyla się rozdział 6.

Art. 3.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 39 i 40 otrzymują brzmienie:

- „39) stypendia otrzymywane na podstawie przepisów o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stypendia doktoranckie otrzymywane na podstawie przepisów – Prawa o szkolnictwie wyższym oraz inne stypendia naukowe i za wyniki w nauce, których zasady zostały zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego albo przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- 40) świadczenia pomocy materialnej dla uczniów, studentów, uczestników studiów doktoranckich i osób uczestniczących w innych formach kształcenia, pochodzące z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz ze środków własnych szkół i uczelni – przyznane na podstawie przepisów o systemie oświaty oraz Prawa o szkolnictwie wyższym;”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) studenci do ukończenia 26 roku życia; w przypadku studentów studiów pierwszego stopnia prawo to przysługuje studentowi od rozpoczęcia studiów do dnia 31 października roku, w którym ukończył on studia.”;

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) studenci do ukończenia 26 roku życia; w przypadku studentów studiów pierwszego stopnia prawo to przysługuje studentowi od rozpoczęcia studiów do dnia 31 października roku, w którym ukończył on studia.”;

Art. 5.

W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 16 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej i Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, określi, w drodze rozporządzenia.”;

Art. 6.

W ustawie z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo do otrzymania pożyczek i kredytów, zwanych dalej „pożyczkami studenckimi” i „kredytami studenckimi”, na zasadach określonych w ustawie, mają studenci i doktoranci uczelni, o których mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾), będący osobami cywilnymi, zwani dalej „studentami”.”;

2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady zawierania umów, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego udzielania kredytów.”;

3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunku posiadania obywatelstwa polskiego nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy lub umowy międzynarodowe stanowią inaczej, a także wobec:

- 1) cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na osiedlenie się;
- 2) cudzoziemców posiadających status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) pracowników migrujących, będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także członków ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) cudzoziemców, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;
- 6) cudzoziemców, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²¹⁾);
- 7) cudzoziemców, którym udzielono ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członków ich rodzin, posiadających prawo stałego pobytu.”;

4) w art. 10 w ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) śmierć kredytobiorcy.”;

5) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje Komisję do Spraw Pożyczek i Kredytów Studenckich, zwaną dalej „Komisją”.”;

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, z których jeden pełni funkcję przewodniczącego,

2) dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw finansów publicznych,”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Tryb pracy Komisji określa uchwalony przez nią regulamin. Regulamin zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze zarządzenia.”;

6) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sytuacji materialnej i socjalno-bytowej studentów i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego wniosków i propozycji działań zmierzających do jej poprawy.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zapewnia obsługę administracyjną oraz środki finansowe niezbędne dla funkcjonowania Komisji.”;

7) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz działa na podstawie rocznego planu finansowego, wyodrębnionego w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego, ustalonego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;

8) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, nie później niż do 31 maja, sprawozdanie

z działalności oraz wyników Funduszu, obejmujące także bilans i rachunek wyników za poprzedni rok obrotowy, wraz z wnioskami co do wysokości dotacji budżetowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1.

2. Sprawozdanie z działalności oraz wyników Funduszu zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego po zasięgnięciu opinii Komisji.”;

9) w art. 15 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999, z późn. zm.²²⁾) w art. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) działalności dydaktycznej i naukowej szkół wyższych, szkół i klas z obcym językiem wykładowym lub dwujęzycznych, nauczycielskich kolegiów języków obcych, nauczania innych przedmiotów oraz studiów doktoranckich i działalności naukowej w jednostkach naukowych, jeżeli jest to zgodne z przepisami szczególnymi.”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154) w art. 37 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 w ust. 4 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) środowiska naukowego – wskazanych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.”;

2) w art. 42 w ust. 2 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) środowiska naukowego – wskazanych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.”.

Art. 10.

W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708, z późn. zm.²³⁾) w art. 26 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.

Art. 11.

W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 709 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2009 r. Nr 85, poz. 716) w art. 41 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”.

Art. 12.

W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) rektor i prorektor publicznej lub niepublicznej szkoły wyższej, członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;”.

Art. 13.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615) w art. 5 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) tworzenie warunków rozwoju naukowego wybitnie uzdolnionych absolwentów studiów pierwszego stopnia oraz studentów, którzy ukończyli trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, w tym ustanowienie programu „Diamentowy Grant”.”.

Art. 14.

W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619) w art. 50 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) studia doktoranckie na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾);”.

Art. 15.

1. Jednostki organizacyjne uczelni niespełniające wymagań określonych w art. 11 ust. 2 – 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy studia na kierunku studiów i poziomie kształcenia bez konieczności uzyskania decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego mogą je prowadzić do zakończenia całego cyklu kształcenia.

2. Wszczęte i niezakończone postępowania dotyczące uprawnień do prowadzenia kierunku studiów w sprawach zaopiniowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez Państwową Komisję Akredytacyjną są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 16.

1. Studia podyplomowe prowadzone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone do ich zakończenia na zasadach dotychczasowych.

2. Wszczęte i niezakończone postępowania w sprawach wniosków o udzielenie zgody na prowadzenie studiów podyplomowych, zaopiniowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

3. Wszczęte i niezakończone postępowania w sprawach wniosków o udzielenie zgody na prowadzenie studiów podyplomowych, niezapiniowane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego umarza się.

Art. 17.

1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawach dotyczących pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub przeniesienia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej są rozpatrywane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadkach pozwoleń na utworzenie uczelni zaopiniowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez Państwową Komisję Akredytacyjną minister

właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie zasięga ponownie opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

3. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznych na czas określony stają się pozwoleniami na czas nieokreślony, jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy uczelnia prowadzi kształcenie. W terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną dokonane odpowiednie zmiany w rejestrze uczelni niepublicznych.

Art. 18.

Jednostki międzyuczelniane i jednostki wspólne utworzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzą kształcenie na zasadach dotychczasowych do zakończenia cyklu kształcenia.

Art. 19.

1. Członkowie Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Państwowej Komisji Akredytacyjnej stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkami Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Polskiej Komisji Akredytacyjnej i pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na którą zostali wybrani.

2. Osoby, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną z dniem 1 stycznia 2012 r. włączone do składu Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Osoby te będą pełnić funkcje członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego do końca kadencji, o której mowa w ust. 1.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wybiorą spośród siebie zastępcę przewodniczącego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

4. Kobiety stanowią co najmniej 10 % składu Polskiej Komisji Akredytacyjnej pierwszej kadencji członków powołanych na podstawie przepisów art. 48 ustawy, o której

mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz co najmniej 20 % składu Komisji drugiej kadencji.

Art. 20.

1. Właściwe organy uczelni w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mogą przekształcić zamiejscowe ośrodki dydaktyczne w jednostki, o których mowa w art. 85 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku nieprzekształcenia zamiejscowych ośrodków dydaktycznych w podstawowe jednostki organizacyjne uczelni lub filie mogą one prowadzić kształcenie do zakończenia cyklu kształcenia. Zamiejscowe ośrodki dydaktyczne nie dokonują po dniu wejścia w życie ustawy rekrutacji na studia.

Art. 21.

1. Organy jednoosobowe i kolegialne uczelni pełnią swoją funkcję do końca kadencji, na którą zostały wybrane.

2. Uprawnione organy uczelni, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują statuty uczelni do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Uprawnione organy uczelni wojskowych i uczelni służb państwowych przedłożą Ministrowi Obrony Narodowej albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych do zatwierdzenia statuty odpowiadające przepisom ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie określonym w ust. 2.

Art. 22.

1. Stosunek pracy osoby zatrudnionej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie mianowania na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem ust. 2, staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosunkiem pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Stosunek pracy osoby zatrudnionej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie mianowania na czas określony, z zastrzeżeniem ust. 2, staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosunkiem pracy na podstawie umowy o pracę na czas określony.

2. Osoba posiadająca tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego zatrudniona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie mianowania na stanowisku profesora zwyczajnego albo profesora nadzwyczajnego pozostaje mianowana na tym stanowisku.

3. Rektorzy uczelni w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują dokumenty dotyczące nawiązania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23.

1. Okres zatrudnienia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku asystenta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora oraz okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego zalicza się do okresu zatrudnienia, o którym mowa w art. 120 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdyby okres zatrudnienia był dłuższy niż okres, o którym mowa w art. 120 ustawy, której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, osoby, o których mowa w ust. 1, mogą być zatrudnione na dotychczasowych stanowiskach nie dłużej niż przez dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24.

Nauczyciel akademicki, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy lub prowadzi działalność gospodarczą może je wykonywać przez okres nie dłuższy niż rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że uzyska zgodę na podstawie art. 129 ust. 1, 3 lub 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25.

Nauczycielom akademickim, którym wszczęto przewód habilitacyjny na podstawie przepisów dotychczasowych, przygotowującym rozprawę habilitacyjną przysługuje w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy płatny urlop naukowy na dotychczasowych zasadach.

Art. 26.

Pracownicy uczelni niepublicznych otrzymujący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dodatek za staż pracy zachowują prawo do tego dodatku w wysokości przysługującej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27.

Uczelnie dostosują stosunki pracy powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do wymogów przepisów art. 118 ust. 7 i art. 135 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28.

1. Studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy studiuja według programów opracowanych na podstawie dotychczasowych przepisów do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów.

2. Studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz w roku akademickim 2011/2012:

- 1) studiuja bez opłat za kształcenie na więcej niż jednym kierunku studiów nie wnoszą opłat, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów;
- 2) wnoszą opłaty za kształcenie wnoszą opłaty na dotychczasowych zasadach do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów.

Art. 29.

W pierwszym roku następującym po roku wejścia w życie niniejszej ustawy podstawą do ustalenia procentu zwiększenia liczby studentów studiów stacjonarnych ustalanego na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stanowi liczba studentów studiów stacjonarnych studiuja na danej uczelni w roku akademickim 2008/2009.

Art. 30.

Student studiów stacjonarnych przyjęty na studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 184 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31.

1. Jednostki organizacyjne prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy studia doktoranckie, posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego dostosują prowadzone studia doktoranckie do wymogów niniejszej ustawy w terminie dwunastu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jednostki organizacyjne niespełniające wymogów określonych w art. 195 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które utworzyły studia doktoranckie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich na zasadach dotychczasowych do zakończenia cyklu kształcenia osób przyjętych na te studia, nie dłużej jednak niż przez pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, mogą dokonywać rekrutacji na studia doktoranckie przez rok po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 32.

Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopni naukowych na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują warunki do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, określone w art. 6 ust. 1 – 4 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli w tym okresie jednostka nie spełni wymagań określonych w niniejszej ustawie, traci uprawnienie.

Art. 33.

1. Przewody doktorskie i habilitacyjne oraz postępowania o nadanie tytułu profesora, niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. W okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego albo tytułu profesora, mogą być prowadzone przewody doktorskie i habilitacyjne oraz postępowania o nadanie tytułu profesora na podstawie przepisów dotychczasowych albo przewody doktorskie, postępowania habilitacyjne oraz postępowania o nadanie tytułu profesora na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34.

1. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów w dotychczasowym składzie pełni swoje funkcje do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. W terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów dostosuje swój statut do wymogów niniejszej ustawy i przedłoży Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia.

Art. 35.

1. Biuro Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów działające na podstawie przepisów dotychczasowych staje się z dniem 1 stycznia 2012 r. Biurem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów określonym w art. 33 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Pracownicy Biura Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów działającego na podstawie przepisów dotychczasowych stają się pracownikami Biura Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów określonym w art. 33 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36.

Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego z siedzibą w Warszawie zachowuje uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich i studiów podyplomowych w dziedzinie nauk medycznych na zasadach określonych w niniejszej ustawie. Na prowadzenie tych studiów Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego otrzymuje dotacje z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 37.

Collegium Polonicum w Słubicach prowadzi studia na zasadach określonych w ustawie i Umowie zawartej między Ministrem Edukacji Narodowej i Sportu Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Nauki, Badań i Kultury Kraju Związkowego Brandenburgii w sprawie Collegium Polonicum w Słubicach, sporządzonej w Warszawie dnia 2 października 2002 r. (M. P. z 2003 r. Nr 43, poz. 647).

Art. 38.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 6 ust. 3, art. 9 pkt 1, 2, 4 i 5, art. 15 ust. 3, art. 29 ust. 7 pkt 1, art. 96, 105, 162, art. 165 ust. 2, art. 167 ust. 3, art. 187, art. 192 ust. 4 i art. 201 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 8 ust. 5, art. 9, 9b, 9c, art. 15 ust. 3, art. 29 ust. 7 pkt 1, art. 96, 105, 162, art. 165 ust. 3, art. 167 ust. 3, art. 187, art. 191a ust. 8 i art. 201 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 2, art. 24 ust. 4, art. 30 ust. 2, art. 31, art. 32 ust. 2, art. 34 ust. 5 i art. 41 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust.

1, art. 22 ust. 2, art. 22 ust. 5, art. 30 ust. 3, art. 31, art. 32 ust. 5 i art. 34a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

- 3) art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą
– nie dłużej jednak niż przez dwanaście miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 39.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) przepisów art. 1 pkt 64 – 66, pkt 67 w zakresie dotyczącym art. 94b, pkt 68 – 76, pkt 78, pkt 143, pkt 150 w zakresie dotyczącym art. 209 ust. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
- 2) przepisów:
 - a) art. 1 pkt 67 w zakresie dotyczącym art. 94a, pkt 77, pkt 114,
 - b) art. 1 pkt 117 w zakresie stypendium ministra, pkt 123, 125 w zakresie dotyczącym art. 181 ust. 2, pkt 127 w zakresie dotyczącym art. 184 ust. 3 w zakresie wypłacania stypendium ministra, pkt 129 i pkt 141,
 - c) art. 1 pkt 140, w zakresie świadczeń pomocy materialnej dla doktorantów studiów doktoranckich prowadzonych w instytutach naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz instytutach badawczych– które wchodzi w życie z dniem 1 października 2012 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat

1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 10 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki i ustawę z dnia 10 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620.
- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2009 r. Nr 219, poz. 1707.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413 oraz z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871 i Nr 149, poz. 996.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 107, poz. 679.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 90, poz. 759 i Nr 267, poz. 2251, z 2006 r. Nr 149, poz. 1074 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 216, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1277.
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 655 i Nr 135, poz. 912.
- 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505.
- 11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, Nr 166, poz. 1609, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 240, poz. 2407 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 64, poz. 433, Nr 82, poz. 560, Nr 147, poz. 1030 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 33, poz. 254, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706.

-
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991 .
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 229, Nr 81, poz. 527 i Nr 125, poz. 842.
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 222, poz. 1630, z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 105, poz. 720, Nr 109, poz. 747, Nr 192, poz. 1378 i Nr 200, poz. 1446, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 138, poz. 872 i 875, Nr 223, poz. 1456 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 97, poz. 80 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301.
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825, z 2007 r. Nr 109, poz. 747, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i Nr 237, poz. 1655, z 2009 r. Nr 56, poz. 458 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620.
- ¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655 i Nr 149, poz. 996.
- ¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, Nr 149, poz. 1452 i Nr 203, poz. 1966, z 2005 r. Nr 90, poz. 756 i Nr 180, poz. 1497, z 2006 r. Nr 141, poz. 1011 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, Nr 180, poz. 1280 i Nr 191, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.
- ¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 40, poz. 323, Nr 76, poz. 641 i Nr 219, poz. 1706 i 1708 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 531 i Nr 107, poz. 679.
- ²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 152, poz. 1598 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 187 i Nr 164, poz. 1365.
- ²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 216, poz. 1367, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 95, poz. 790 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 531 i Nr 96, poz. 620.
- ²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 29, poz. 358, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 73, poz. 661, z 2004 r. Nr 92, poz. 878, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 164, poz. 1365 i Nr 186, poz. 1567, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1280.
- ²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1122 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 105, poz. 880 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857.
- ²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 79, poz. 522, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857.

U Z A S A D N I E N I E

W aktualnym stanie prawnym kwestie związane z systemem szkolnictwa wyższego są uregulowane w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Proponowane w niniejszej nowelizacji zmiany legislacyjne, będące efektem prawie dwuletnich konsultacji społecznych, wynikają z potrzeby dostosowania naszego systemu szkolnictwa wyższego do bezprecedensowego wzrostu skali zadań, które przed nim stanęły, a także z potrzeby harmonizacji tego systemu z rozwiązaniami wdrażanymi w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego. W obliczu niewątpliwego sukcesu, jakim jest prawie pięciokrotny wzrost liczby studentów w ostatnich dwudziestu latach, priorytetem staje się podniesienie jakości studiów i efektywności systemu szkolnictwa wyższego. Proponowane rozwiązania, w sposób ewolucyjny modyfikujące prawne otoczenie funkcjonowania uczelni w Polsce, mają na celu doprowadzenie do tego, aby polskie szkolnictwo wyższe wraz z kadrami akademicką osiągało coraz lepszą pozycję w świecie. Ma to sprawić, że polskie uczelnie staną się atrakcyjnym miejscem prowadzenia badań dla uczonych z zagranicy, a także atrakcyjnym miejscem zdobywania wiedzy dla zagranicznych studentów. Ten ostatni czynnik nabiera istotnego znaczenia w świetle zbliżającego się głębokiego niżu demograficznego.

Pierwszy etap prac zmierzających do osiągnięcia tych celów został już dokonany w przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 18 marca 2010 r. sześciu ustawach reformujących system nauki. Z uwagi na fakt, że 66,44 % polskich naukowców pracuje w uczelniach, niezbędne jest uzupełnienie tych reform o nowelizację ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Wprowadzenie rozwiązań proponowanych w niniejszej nowelizacji pozwoli uzyskać efekt synergii z przyjętymi już ustawami reformującymi system nauki. Ponadto, zaproponowane zmiany służą wdrożeniu najistotniejszych założeń Deklaracji Bolońskiej, której Polska jest jednym z sygnatariuszy.

Wdrożenie przedstawionych w tym projekcie zmian systemowych ma na celu zapewnienie polskim studentom wyższej jakości kształcenia, a zatem lepszego przygotowania do dynamicznie zmieniających się warunków gospodarczych, polskim uczonym stworzenie szans szerszego uczestnictwa w największych międzynarodowych przedsięwzięciach badawczych, a polskim uczelniom stworzenie perspektywy systematycznego rozwoju i stałego powiększania potencjału badawczo-dydaktycznego.

Szkolnictwo wyższe w Polsce jest jednym z najbardziej dynamicznie rozwijających się obszarów życia społecznego. W ciągu dwudziestu ostatnich lat przeszło gwałtowne ilościowe oraz instytucjonalne przemiany. Umożliwiono powstanie niepublicznych szkół wyższych,

a także wprowadzono niepubliczne formy kształcenia, przez co liczba studentów wzrosła prawie pięciokrotnie.

Temu olbrzymiemu sukcesowi ilościowemu, podkreślanemu w wielu międzynarodowych raportach, nie towarzyszyła dotychczas polityka ukierunkowana na znaczącą poprawę wskaźników jakościowych. Najbardziej widoczną konsekwencją tego zaniedbania jest brak polskich uczelni w gronie instytucji szeroko rozpoznawalnych w świecie z doskonałej jakości badań oraz dydaktyki.

Identyfikując słabości polskiego systemu szkolnictwa wyższego należy zwrócić uwagę na:

- 1) brak mechanizmów projakościowych w systemie finansowania – w dotychczasowym systemie finansowania szkół wyższych w Polsce nie tylko nie istnieje żadna specjalna dotacja, która byłaby ukierunkowana na premiowanie jakości badań i kształcenia uczelni ale też w obowiązującym algorytmie służącym podziałowi dotacji stacjonarnej waga wskaźników jakościowych względem tzw. „stałej przeniesienia” jest znikoma;
- 2) niski stopień umiędzynarodowienia studiów – często używanym wskaźnikiem mierzącym stopień umiędzynarodowienia szkolnictwa wyższego danego kraju jest stosunek liczby obcokrajowców do całej populacji studentów. W Polsce wynosi on 0,5 %. Dla porównania na Słowacji wskaźnik ten wynosi 0,9 %, na Węgrzech 3,3 %, w Czechach 6,3 %, natomiast średnia dla krajów Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) to 9,6 %. Te dane statystyczne wskazują, że oferta dydaktyczna polskich uczelni pozostaje mało atrakcyjna dla studentów z zagranicy;
- 3) niewłaściwą strukturę kierunków kształcenia – nieproporcjonalnie szerokie rozbudowanie segmentu masowych kierunków społecznych i pedagogicznych, szczególnie w formie studiów niestacjonarnych, różni się z oczekiwaniami pracodawców. Zbyt mało natomiast mamy absolwentów kierunków ścisłych, technicznych oraz związanych ze zdrowiem. Na poziomie kraju stanowi to zagrożenie dla przyszłego tempa rozwoju społeczno-gospodarczego, a na poziomie indywidualnym powoduje niekorzystną sytuację, w której wyższe wykształcenie zwiększa w Polsce zarobki średnio tylko o 28 %, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych o 76,8 %, w Portugalii o 68,8 %, a we Francji o 64,6 %. Polska zajmuje też dopiero 19 miejsce w Unii Europejskiej (UE) pod względem stopnia dostosowania systemu szkolnictwa wyższego do potrzeb gospodarki;
- 4) skomplikowaną ścieżkę kariery naukowej – w ciągu ostatnich 20 lat w Polsce ponad trzykrotnie wzrosła liczba branych doktoratów, co nie miało jednak przełożenia na równie szybki wzrost liczby nauczycieli akademickich ze stopniem doktora habilitowanego – uprawnionych m.in. do prowadzenia samodzielnych badań naukowych oraz pełnienia funkcji promotorskich. Konsekwencją tego spowolnienia

kariery naukowej jest niekorzystna struktura wiekowa społeczności polskich uczonych. Pracownicy nauki uzyskują samodzielność w bardzo późnym wieku. Deficyt napływu młodej kadry akademickiej jest szczególnie widoczny w zestawieniu z lawinowo wzrastającą liczbą studentów w ciągu ostatnich dwudziestu lat;

- 5) system zarządzania uczelniami – niemal wszystkie raporty międzynarodowych organizacji, takich jak OECD i Bank Światowy, dokonujących cyklicznych ewaluacji polskiego szkolnictwa wyższego podkreślają konieczność modernizacji ustroju uczelni, który w obecnej formie nie sprzyja budowaniu ich silnej pozycji międzynarodowej;
- 6) słabe powiązanie uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym – nadal zbyt słaba jest współpraca uczelni ze środowiskiem pracodawców z sektora publicznego, komercyjnego oraz pozarządowego. Oferta dydaktyczna większości polskich uczelni ma charakter podażowy, jest nieelastyczna oraz rzadko podlega zewnętrznej ewaluacji pod względem efektów kształcenia. W wymiarze badawczym, polskie uczelnie, poza nielicznymi wyjątkami, stworzyły zbyt słabe mechanizmy instytucjonalne pozyskiwania funduszy (kontraktów) na badania i ekspertyzy od podmiotów zewnętrznych, zwłaszcza komercyjnych. Ponadto OECD wskazuje na konieczność większego zaangażowania pracodawców, zarówno publicznych jak i niepublicznych, w tworzenie i ocenę programów nauczania na poziomie uczelni.

Proponowane zmiany wprowadzają mechanizmy pozwalające na zmianę tych niekorzystnych aspektów polskiego systemu szkolnictwa wyższego. Są one w pełni spójne z celami strategicznymi określonymi w przyjętym przez Radę Ministrów dokumencie „Polska 2030. Wyzwania rozwojowe”. Miarą sukcesu proponowanych zmian będzie poprawa takich kluczowych wskaźników jak zmniejszenie liczby studentów przypadających na jednego doktora habilitowanego, zmniejszenie liczby nauczycieli akademickich zatrudnionych na więcej niż jednym etacie, wzrost liczby studentów studiujących bezpłatnie, wzrost udziału środków publicznych przyznawanych uczelniom w sposób konkurencyjny, a także wzrost pozycji najlepszych polskich uczelni w rankingach europejskich i światowych.

Zmiany zaproponowane w nowelizacji ustaw koncentrują się na trzech filarach:

1. Efektywny model zarządzania szkolnictwem wyższym;
2. Dynamiczny model kariery naukowej;
3. Skuteczny model kształcenia.

1. Efektywny model zarządzania szkolnictwem wyższym

W celu stworzenia lepszych warunków funkcjonowania szkół wyższych w Polsce oraz pełniejszego wykorzystania potencjału tkwiącego w polskich uczelniach niezbędne jest

zwiększenie ich autonomii, w tym autonomii programowej, uwzględnienie instrumentów zarządzania jakością oraz wzmocnienie powiązań uczelni z otoczeniem zewnętrznym.

Dotychczasowa polityka wobec szkolnictwa wyższego w Polsce miała, po pierwsze, charakter zuniformizowany, w niewielkim stopniu uwzględniający potrzebę zróżnicowania instytucjonalnego i programowego. Po drugie, była pasywna, to znaczy ukierunkowana na finansowanie procesualne, w niewielkim stopniu biorące po uwagę efekty: badań, kształcenia oraz współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Wprowadzane zmiany zmierzają do odejścia od dotychczasowego zarządzania szkolnictwem wyższym na poziomie krajowym oraz instytucjonalnym w kierunku zwiększenia autonomii uczelni, zwłaszcza tych o dużym potencjale naukowym i dydaktycznym.

Strategicznymi celami polityki rządu wobec zarządzania szkolnictwem wyższym będą:

- 1) zróżnicowanie uczelni na uczelnie elitarne, zdolne do konkurowania z najlepszymi uczelniami w Europie, dobrze wpisujące się w rozwój społeczno-gospodarczy makroregionu i kraju oraz uczelnie zawodowe prowadzące działalność dydaktyczną skoncentrowaną na zaspokajaniu potrzeb lokalnych i regionalnych;
- 2) zwiększenie autonomii uczelni w zakresie określania i realizacji ich misji, w tym kształtowania oferty dydaktycznej oraz gospodarowania zasobami materialnymi i niematerialnymi uczelni;
- 3) zwrot w kierunku finansowania zadaniowego, przez promocję kultury zdobywania środków w drodze konkurencyjnej, otwartej dla uczelni publicznych i niepublicznych;
- 4) zwiększenie nacisku na efekty działalności uczelni, a w szczególności na jakość prowadzonych badań naukowych i dydaktyki, oraz powiązanie uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Narzędziami realizacji tych celów w niniejszym projekcie nowelizacji są:

Finansowanie pro jakościowe – utrzymany zostanie dotychczasowy poziom finansowania uczelni publicznych z zachowaniem corocznej waloryzacji przy jednoczesnym uruchomieniu dotacji podmiotowej na finansowanie zadań pro jakościowych, która zasilana będzie przez wzrost wydatków państwa na szkolnictwo wyższe. Dotacja będzie przeznaczona na finansowanie najlepszych jednostek organizacyjnych uczelni publicznych i niepublicznych, które uzyskają status Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących (KNOW), na zwiększenie wysokości stypendiów doktoranckich dla 30 % najlepszych doktorantów, dodatkowe finansowanie jednostek organizacyjnych uczelni posiadających ocenę wyróżniającą Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA), finansowanie studiów doktoranckich w uczelniach niepublicznych oraz wdrażanie wewnętrznych systemów zapewniania jakości kształcenia w powiązaniu z Krajowymi Ramami Kwalifikacji (KRK). Dodatkowo, dystrybucja dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1, będzie oparta o zmodyfikowany algorytm podziału wzmacniający wpływ mierzalnych efektów pracy uczelni na wysokość

przyznawanej dotacji. Ewentualne przyznanie dotacji uczelniom niepublicznym będzie miało wyłącznie charakter socjalny i wpłynie na obniżenie opłat za studia pierwszego lub drugiego stopnia, czy też studia doktoranckie (w przypadku podmiotowej dotacji na finansowanie zadań projakościowych).

Zwiększenie autonomii programowej – utraci moc rozporządzenie o standardach kształcenia, w którym minister definiuje proces kształcenia dla zamkniętej listy kierunków studiów. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni będą mogły same określać i uruchamiać nowe kierunki studiów. Jednostki posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego będą mogły to czynić całkowicie samodzielnie; pozostałe – po uzyskaniu decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydanej po zasięgnięciu opinii ministra nadzorującego uczelnię i PKA.

Kierunek studiów będzie zdefiniowany przez program kształcenia, który będzie zawierał opis założonych efektów kształcenia oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów. Efekty kształcenia dla danego kierunku muszą być zgodne z opisem efektów kształcenia dla odpowiednich obszarów kształcenia, opisanych w odpowiednim rozporządzeniu ministra. Zostaną także przygotowane wzorcowe opisy efektów kształcenia dla istniejących dotychczas kierunków studiów; uczelnia przygotowująca program kształcenia może wykorzystać taki wzorcowy opis, bądź też przygotować swój opis autorski.

Warunkiem będzie zdefiniowanie efektów kształcenia zgodnie z ogólnymi zasadami wynikającymi z Krajowych Ram Kwalifikacji. Możliwość swobodnego tworzenia kierunków nie będzie dotyczyła jedynie zawodów regulowanych, w tym regulowanych zawodów medycznych, gdyż w tym zakresie obowiązują w Polsce przepisy Unii Europejskiej, obejmujące także reguły procesu kształcenia.

Wszystkie nowe rozwiązania w tym zakresie zostały sformułowane zgodnie z terminologią Krajowych Ram Kwalifikacji, stanowiących polski odpowiednik Europejskich Ram Kwalifikacji – europejskiego systemu wzajemnego odnoszenia do siebie kwalifikacji pozyskiwanych w systemach edukacji i szkoleń krajów członkowskich Unii Europejskiej.

Lepsze wykorzystanie potencjału badawczego i dydaktycznego – uczelnie zostaną zobowiązane do opracowania i przyjęcia regulaminów ochrony własności intelektualnej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych. Zaproponowano także mechanizmy deregulacyjne, takie jak zniesienie wymogu zatwierdzania regulaminów studiów i statutów uczelni przez ministra, dopuszczenie możliwości konsolidacji podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przy zachowaniu uprawnień naukowych oraz dydaktycznych, a także nadanie szerszych kompetencji rektorowi w zakresie tworzenia, przekształcania i likwidacji podstawowych jednostek organizacyjnych oraz tworzenia zamiejscowych jednostek organizacyjnych uczelni (filii i podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni).

Integracja z otoczeniem społeczno-gospodarczym – wprowadzona zostanie do ustawy *explicite* możliwość kształcenia przy udziale pracodawcy, a także kształcenia na jego zamówienie. Przewiduje się włączenie praktyków reprezentujących organizacje gospodarcze, publiczne i społeczne do procesu dydaktycznego na kierunkach o profilu praktycznym przy tworzeniu programów studiów, realizacji procesu kształcenia oraz ocenie jego efektów. Z kolei systemy oceny jakości kształcenia w uczelniach, zwłaszcza na kierunkach o profilu praktycznym (po wprowadzeniu KRK) będą uwzględniać kryteria mierzące stopień powiązania kształcenia z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego. Obowiązkowe stanie się również tworzenie konwentów w publicznych wyższych szkołach zawodowych.

Stworzenie mechanizmu wyłaniania krajowych naukowych ośrodków wiodących – intencją wprowadzenia mechanizmu wyłaniania krajowych naukowych ośrodków wiodących (KNOW) jest stymulowanie przez państwo dynamicznego rozwoju jednostek naukowych o najwyższej jakości i potencjale, tak by miały możliwość prowadzić badania na najwyższym poziomie i pozyskiwać najlepszych studentów i doktorantów w swoich dziedzinach. KNOW-y będą wyłaniane w drodze konkursów w ośmiu dziedzinowo określonych obszarach wiedzy: humanistycznym, społecznym, ścisłym, technicznym, medycznym i o zdrowiu, przyrodniczym, rolniczym i leśnym oraz sztuce. Liczba KNOW-ów funkcjonujących w jednym obszarze wiedzy nie będzie większa niż trzy, tak by zapewnić niezbędną selektywność procesu wyłaniania KNOW-ów oraz koncentrację środków publicznych pozwalającą osiągnąć efekty o znaczącej skali. Proces wyłaniania KNOW-ów przeprowadzą niezależne komisje z udziałem międzynarodowych ekspertów, uwzględniając m.in. oceny parametryczne dokonane przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych. Finansowanie KNOW w formie dotacji celowej pochodzącej z dotacji „projakościowej” trwać będzie 5 lat z możliwością przedłużenia o kolejne 5 lat. Jednostki, które uzyskają status KNOW będą miały swobodę wyboru przeznaczenia środków uzyskanych z dotacji (np. na dofinansowanie wynagrodzeń swoich pracowników, ufundowanie atrakcyjnych stypendiów dla najlepszych doktorantów), zgodnie ze zidentyfikowanymi przez siebie i przedstawionymi w planie działania potrzebami.

Umożliwienie zmian w ustroju uczelni publicznej – w ramach zmian wprowadzonych do działu drugiego nowelizowanej ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym przewiduje się dwie alternatywne procedury powoływania rektora, kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych, także ich zastępców: w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Zwiększone zostaną również kompetencje rektora w zakresie opracowania i realizacji strategii, tworzenia/likwidacji podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni oraz zbywania lub obciążania mienia uczelni o wartości do 250 tysięcy EUR. Wprowadzona zostanie zasada zasiadania w senacie uczelni i konwencie przez nie więcej niż dwie następujące po sobie kadencje.

Optymalizacja sposobu funkcjonowania organizacji przedstawicielskich i kontrolnych – ograniczone zostanie członkostwo w Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA), Radzie

Główniej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (RGNiSW) oraz Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (CK) do co najwyżej dwóch następujących po sobie kadencji, zwiększy się także udział kobiet w pracach tych organów, a także zostanie rozpoczęty proces stopniowego wprowadzania parytetu dla kobiet w PKA. Wprowadzony zostanie zakaz łączenia członkostwa w RGNiSW z członkostwem w organizacjach przedstawicielskich szkolnictwa wyższego i nauki, z pełnieniem funkcji jednoosobowych organów uczelni oraz instytutów naukowych PAN i instytutów badawczych, a także kanclerza uczelni i założyciela uczelni niepublicznej. Bierne prawo wyborcze w wyborach do RGNiSW, CK oraz PKA przysługiwać będzie do ukończenia siedemdziesiątego roku życia. Stworzone zostaną zintegrowane bazy informacyjne wraz z obowiązkiem ich aktualizowania w zakresie wydawanych decyzji lub wiążących opinii. Aby zapewnić większą spójność sektora nauki i szkolnictwa wyższego Rada Główna Szkolnictwa Wyższego przekształcona zostanie w Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

2. Dynamiczny model kariery naukowej

W stosunku do innych krajów Unii Europejskiej ścieżka awansu w polskiej nauce jest długa, wielostopniowa oraz nadmiernie sformalizowana. Biorąc pod uwagę średnią krajową, polscy naukowcy awansują wolniej, a naukową samodzielność, czyli możliwość kierowania zespołem badawczym uzyskują później niż uczeni w krajach, gdzie rozwój nauki jest na znacznie wyższym poziomie. Obecne procedury awansu naukowego powodują, że polska nauka staje się często systemem autotelicznym, zaspokajającym w jakimś stopniu potrzeby kreowane przez siebie. Prowadzi to do sytuacji, że mimo licznych doktoratów oraz habilitacji, stosunkowo mało osiągnięć naukowych zyskuje uznanie międzynarodowe w postaci cytowanych publikacji czy rejestrowanych patentów. Na tle innych krajów europejskich polscy uczeni, jako całość, publikują stosunkowo mało w istotnych periodykach naukowych.

W ocenie organizacji międzynarodowych polskie środowisko akademickie jest trudno dostępne, a procedury nadawania stopni oraz tytułów naukowych pełne osobliwości niezrozumiałych dla osób spoza świata polskiej nauki. Na model kariery akademickiej składa się system uzyskiwania stopni naukowych, będących potwierdzeniem osiągniętych kompetencji badawczych, a także system awansu zawodowego (stanowisk) w uczelniach i instytucjach naukowych. Niekompatybilność polskiego systemu kariery naukowej z systemami zagranicznymi dotyczy obu tych aspektów kariery.

Jeżeli polska nauka ma mieć większy wpływ na rozwój współczesnej nauki światowej, to system awansów naukowych należy uprościć i uczynić bardziej przejrzystym. Powinno to przyspieszyć awanse naukowe. Zwiększona powinna zostać liczba promocji habilitacyjnych, przy jednoczesnym podwyższeniu wymogów jakości osiągnięć naukowych będących ich podstawą. Obniżeniu powinien ulec również wiek uzyskiwania samodzielnej pozycji naukowej.

Strategicznymi celami polityki rządu w tym zakresie będą:

- 1) uproszczenie ścieżki awansu naukowego tak, aby perspektywa zdobywania kolejnych stopni oraz tytułu naukowego działała na naukowców motywująco i wspomagała ich rozwój naukowy;
- 2) wprowadzenie przejrzystych procedur konkursowych na stanowiska uczelniane oraz szerszego otwarcia się uczelni na badaczy z zagranicy;
- 3) usprawnienia funkcjonowania Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, która będąc gwarantem zasad awansu naukowego musi cieszyć się pełnym zaufaniem środowiska nauki.

Narzędziami realizacji tych celów w niniejszym projekcie nowelizacji są:

Podniesienie poziomu doktoratu – ustanowiony zostanie warunek otwarcia przewodu doktorskiego w postaci minimum jednej publikacji w formie książkowej lub w czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej. Recenzent nie będzie mógł być zatrudniony w instytucji naukowej, gdzie broniąca jest rozprawa lub z której pochodzi osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora. Zniesione zostaną również ograniczenia dotyczące liczby zagranicznych recenzentów. Wprowadzenie dodatkowego finansowania stypendiów doktoranckich (prowadzonych przez Krajowe Naukowe Ośrodki Wiodące) oraz stypendiów doktoranckich tzw. „prymusów” będzie miało na celu zwiększenie atrakcyjności kariery naukowej.

Osoby ubiegające się o nadanie stopnia doktora będą miały możliwość przedkładania rozprawy doktorskiej i obrony w języku obcym. Wzmocnione zostaną także reguły jawności doktoratów przez wprowadzenie wymogu publikacji treści doktoratu oraz recenzji na stronie internetowej uczelni lub instytutu prowadzących przewód doktorski. W przypadku nauk technicznych i sztuki dopuszczona zostanie złożenie rozprawy w formie pracy projektowej, konstrukcyjnej, technologicznej lub artystycznej – autorskiej lub współautorskiej.

Wprowadzony zostanie obowiązkowy tryb konkursowy przy kwalifikacji na stacjonarne studia doktoranckie. Określono również ramy prawne dla zawierania umów przez uczelnie z innymi (w tym zagranicznymi) instytucjami naukowymi w celu przeprowadzenia wspólnego przewodu doktorskiego pod opieką naukową promotora i kopromotora.

Wprowadza się instytucję promotora pomocniczego przy przewodzie doktorskim. Rola tę może pełnić osoba posiadająca stopień naukowy doktora w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej. Stanowić to będzie z jednej strony wsparcie przy opiece nad rosnącą liczbą doktorantów ze strony doktorów prowadzących wiodące badania, z drugiej strony pełnienie funkcji promotora pomocniczego będzie przygotowywać tychże doktorów do pełnienia w przyszłości roli samodzielnych promotorów.

Doktoranci będą mieli także równe prawa w zakresie pomocy materialnej.

Uproszczenie i skrócenie procedury habilitacyjnej – proponowane zmiany w ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki spowodują skoncentrowanie się w procedurze habilitacyjnej na ocenie osiągnięć naukowych kandydata, przeprowadzanej na podstawie przejrzystych i precyzyjnie określonych oraz obiektywnych kryteriów. Odstępuje się od kolokwium i wykładu habilitacyjnego oraz obowiązku przedstawiania rozprawy habilitacyjnej w dotychczasowej formie. Zwiększona zostanie rola samego kandydata przez wprowadzenie zasady indywidualnego trybu składania wniosków do CK o wszczęcie procedury. Zwiększeniu ulegnie udział recenzentów zewnętrznych w ocenie osiągnięć habilitanta. Sama procedura została skrócona z 11 do 4 miesięcy. Bardzo ważne jest wprowadzenie wymogu jawności osiągnięć aplikanta, obowiązkowe uzasadnianie decyzji, publikacja harmonogramu przebiegu postępowania oraz decyzji rady naukowej i składu Komisji powołanej do rozpatrzenia sprawy.

Otwarcie uczelni na wybitnych badaczy z zagranicy – wprowadzono możliwość podejmowania przez rektora decyzji o zatrudnieniu na stanowisku profesora nadzwyczajnego i wizytującego (bez konieczności przechodzenia postępowania habilitacyjnego) nie tylko cudzoziemców i obywateli polskich, którzy uzyskali stopień doktora za granicą, ale również obywateli polskich, którzy uzyskali stopień doktora w Polsce i podczas pracy za granicą przez minimum pięć lat kierowali samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiadają znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe. Decyzja ta będzie podejmowana na wniosek kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, bez zasięgnięcia opinii CK.

Ponadto cudzoziemcy i obywatele polscy, którzy uzyskali stopień doktora w Polsce lub za granicą oraz podczas pracy za granicą przez minimum pięć lat kierowali samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiadają znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe mogą otrzymać pełnię uprawnień naukowych i dydaktycznych, które przysługują w Polsce doktorom habilitowanym, o ile CK nie wyrazi uzasadnionego sprzeciwu.

Wprowadzona zostanie z mocy ustawy uznawalność równoważnych dyplomów uzyskanych za granicą w państwach Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) oraz OECD.

Wdrożenie przejrzystej procedury nadawania tytułu naukowego – przewiduje się odejście od recenzji na rzecz ankiet wypełnianych przez pięciu recenzentów, wyznaczonych przez CK. Ankieta zobliże recenzenta do ustosunkowania się do wszystkich istotnych elementów oceny osiągnięć naukowych uczonego. Rozwiązanie to pozwoli na zwiększenie obiektywizmu procesu oceny, ukierunkuje ocenę na ściśle określone w ankiecie kryteria – zróżnicowane dla różnych dziedzin nauki.

Jako generalną zasadę wprowadzono zatrudnianie naukowców i nauczycieli akademickich na podstawie umów o pracę na czas określony lub nieokreślony, z wyjątkiem osób posiadających tytuł naukowy, które można, w uznaniu ich szczególnego wkładu w rozwój nauki i szkolnictwa wyższego zatrudniać na podstawie mianowania.

Poprawa polityki kadrowej w uczelniach i instytucjach naukowych – ograniczona zostanie wieloletowość – praca na dodatkowym etacie będzie możliwa jedynie za zgodą rektora, przy jednoczesnym swobodnym kształtowaniu przez rektora wysokości pensum, w przypadku osób realizujących wysokiej jakości granty badawcze. Wprowadzona została zasada zatrudniania nauczycieli akademickich wyłącznie w drodze konkursów. Określony w statutach tryb konkursowy będzie obejmował również powoływanie do pełnienia funkcji – na okres kadencji – kierowników katedr, zakładów, laboratoriów i innych jednostek w publicznych uczelniach.

W ramach ustawy stworzony zostanie centralny wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych, którego zadaniem będzie dostarczanie rzetelnej i bezpośredniej informacji urzędowi obsługującemu ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministrom nadzorującym uczelnie, Radzie Głównej, PKA, CK, oraz rektorom uczelni i dyrektorom instytutów oraz państwowym jednostkom organizacyjnym podległym Ministrowi Sprawiedliwości w zakresie m.in. oświadczeń pracowników dotyczących ich podstawowego miejsca zatrudnienia, zaliczania do minimum kadrowego jednostki oraz uprawnień jednostki.

Nowe rozwiązania wprowadzają również obowiązek oceny działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej nauczycieli akademickich, nie rzadziej niż co dwa lata, a profesorów mianowanych raz na cztery lata, przy wykorzystaniu opinii studentów i doktorantów jako jednego z kryteriów oceny. Otrzymanie negatywnej oceny będzie mogło stanowić podstawę do rozwiązania stosunku pracy osób zatrudnionych zarówno na podstawie mianowania jak też umowy o pracę, natomiast dwie kolejne negatywne oceny będą zobowiązywały do rozwiązania stosunku pracy. Przyjęcie tej częstotliwości ocen, w połączeniu z możliwością rozwiązywania stosunku pracy będzie efektywnym narzędziem poprawy jakości kadry naukowej.

Proponuje się również wprowadzenie ustawowego zakazu podległości służbowej osób będących w relacjach pokrewieństwa lub powinowactwa, mogącej prowadzić do konfliktu interesów.

Wprowadzono do ustawy przepis dotyczący wygaśnięcia stosunku pracy mianowanego nauczyciela akademickiego z końcem roku akademickiego, w którym osiągnął on wiek emerytalny, a w przypadku nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej – z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia. Przepis ten wynika z konieczności racjonalizacji zatrudnienia w uczelniach i poprawy jego niekorzystnej struktury demograficznej oraz przyczyni się do stworzenia miejsc pracy dla młodych naukowców, którzy skorzystają z nowych możliwości jakie stwarza im ustawa w zakresie kariery naukowej. Jednocześnie pozostawiono rektorom możliwość zawierania umów o pracę z osobami, które utraciły status zatrudnienia na podstawie mianowania.

Zwiększona przejrzystość funkcjonowania Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów – proponowane zmiany przewidują utratę biernego prawa wyborczego z chwilą ukończenia siedemdziesiątego roku życia, a także podnoszą wymagania dotyczące dorobku

naukowego kandydatów na członków CK. Proponuje się również ograniczenie członkostwa do dwóch następujących po sobie kadencji. Nową ustawową zasadą będzie zakaz łączenia funkcji członka CK z pełnieniem funkcji w innych organach przedstawicielskich nauki i szkolnictwa wyższego (w RGNiSW, PKA, Radzie Głównej Instytutów Badawczych i Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych), z funkcją rektora, prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni oraz prezesa i wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności lub dyrektora instytutu naukowego PAN i instytutu badawczego, a także konieczność wyłączenia się w przypadku konfliktu interesów lub powiązań rodzinnych. Przedstawione propozycje nakładają również na CK obowiązek bieżącej aktualizacji baz danych o uprawnieniach do nadawania stopni i tytułu naukowego i umieszczania informacji na ten temat na stronach internetowych CK.

3. Skuteczny model kształcenia

Wiedza w XXI wieku jest najcenniejszym produktem, w który inwestuje państwo. Jednak szkolnictwo wyższe w Polsce nadal charakteryzują bariery w dostępie do edukacji szczególnie dla osób mniej zamożnych, wywodzących się z rodzin o niskim kapitale kulturowym oraz zamieszkałych daleko od aglomeracji miejskich. Problem ten dotyczy przede wszystkim studiów stacjonarnych w uczelniach publicznych, w których koszt kształcenia jest pokrywany ze środków publicznych.

Członkostwo Polski w Unii Europejskiej jest ogromną szansą dla polskich studentów, którzy mają możliwość wyboru kraju, uczelni i kierunku studiów. Studenci mają coraz lepsze możliwości kształcenia się i zdobywania umiejętności potrzebnych do funkcjonowania na europejskim rynku pracy. Międzynarodowa konkurencja w szkolnictwie wyższym stanowi jednak poważne wyzwanie dla polskich uczelni. Bardzo niski odsetek zagranicznych studentów (0,5 %) oraz stosunkowo niewielka liczba studentów z zagranicy przyjeżdżających do Polski w ramach programu Erasmus świadczy o potrzebie zwiększenia konkurencyjności polskich uczelni w zakresie kształcenia w ramach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego.

Strategicznymi celami polityki rządu wobec zarządzania szkolnictwem wyższym będą:

- 1) zwiększenie dostępności do studiów, szczególnie dla osób mniej zamożnych;
- 2) zapewnienie najbardziej uzdolnionym studentom lepszych warunków do rozwoju w kraju;
- 3) umiędzynarodowienie procesu kształcenia;
- 4) nadanie studentom, doktorantom oraz reprezentującym ich organom większej podmiotowości.

Narzędziami realizacji tych celów w niniejszym projekcie nowelizacji są:

Zwiększenie dostępności do studiów wyższych – rozszerzona zostanie dostępność do bezpłatnego systemu kształcenia. Podejmowanie jednocześnie studiów na więcej niż jednym kierunku powodujące blokowanie miejsc na bezpłatnych studiach stacjonarnych innym studentom, zmuszonym tym samym do podejmowania studiów płatnych, zostanie zarezerwowane dla 10 % najlepszych studentów. Zwolnione w ten sposób miejsca przeznaczone będą dla tych studentów, szczególnie ze środowisk o niższym kapitale kulturowym, którzy dotychczas płacili za studia. Przez uproszczenie i zwiększenie przejrzystości systemu, większa pomoc materialna zostanie skierowana do najuboższej młodzieży. W nowym systemie pomocy materialnej proponuje się zmianę dotychczasowych, wielokrotnie krytykowanych również przez organizacje międzynarodowe, proporcji między środkami z dotacji przeznaczonymi na stypendia i świadczenia o charakterze socjalnym a środkami na stypendia za wyniki w nauce, z 50 % do 50 % na 75 % do 25 %. Proponowane rozwiązania pozwolą skorzystać ze stypendium socjalnego większej liczbie studentów i doktorantów o niskich dochodach w ramach tych samych środków budżetowych.

Lepsze przygotowanie absolwentów do potrzeb rynku pracy – wprowadzona zostanie możliwość kształcenia przy udziale pracodawcy, a także kształcenia na zlecenie pracodawcy. Utworzono specjalną ścieżkę dla wybitnie uzdolnionych studentów – „Diamentowy Grant” – pozwalającą na rozpoczęcie zaawansowanych badań naukowych zaraz po ukończeniu studiów licencyjnych lub inżynierskich bez konieczności obrony pracy magisterskiej, zapewniając jednocześnie finansowanie badań kończących się obroną pracy doktorskiej. Uczelnie będą miały obowiązek monitorowania losów absolwentów. Mechanizm ten będzie stanowić jedno z kryteriów oceny instytucjonalnej dokonywanej przez PKA. Wprowadzone zostaną uczelniane dyplomy ukończenia studiów z godłem uczelni w miejsce obecnie obowiązujących wszystkie uczelnie ujednoliconych dyplomów państwowych. Uelastyczniony zostanie system uchwał rekrutacyjnych przyjmowanych przez uczelnie zwiększając możliwość dostosowania się do dynamicznie rozwijającego się rynku pracy. Przedstawiono również koncepcję powołania instytucji Rzecznika Praw Absolwenta, którego zadaniem będzie praca na rzecz ograniczenia barier w dostępie do wykonywania zawodu zgodnego z kierunkiem studiów przez absolwentów tego kierunku.

Umiejscowienie studiów – kształcenie w językach obcych będzie uwzględniane jako istotne kryterium oceny jakości kształcenia dokonywanej przez PKA. Ustanowione zostaną jasne reguły współpracy międzynarodowej na poziomie studiów magisterskich i doktoranckich. Wprowadzone zostaną czytelne prawno-instytucjonalne podstawy współpracy między uczelniami czy też instytutami naukowymi.

Proponuje się również wprowadzenie jasnego i przyjaznego systemu uznawalności dyplomów dla celów dalszego kształcenia jak i zawodowych, uzyskanych w państwach członkowskich

Unii Europejskiej, państwach członkowskich OECD oraz Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

Znowelizowano przepisy dotyczące tworzenia w Polsce uczelni zagranicznych, a także stworzono możliwość tworzenia filii uczelni zagranicznych.

Upodmiotowienie studentów i dbałość o ich prawa – w dziale czwartym nowelizowanej ustawy wprowadzony został jasno i precyzyjnie określony katalog bezpłatnych usług edukacyjnych świadczonych studentom studiów płatnych i bezpłatnych w procesie kształcenia. Usługi te będą obejmować rejestrację na kolejny semestr/rok studiów, egzaminy, egzaminy poprawkowe, egzamin komisyjny, egzamin dyplomowy, złożenie i oceny pracy dyplomowej, wydanie dziennika praktyk zawodowych, wydanie suplementu do dyplomu. Aby zwiększyć ochronę praw studenta przewiduje się wprowadzenie umów między uczelnią a studentami studiów stacjonarnych w uczeniach publicznych (umowy cywilno-prawne). W celu ochrony interesu studentów oraz absolwentów likwidowanych uczelni przewiduje się przechowywanie dokumentacji ich osiągnięć edukacyjnych we właściwym miejscowym archiwum państwowym. Dopuszcza się również możliwość prowadzenia publicznych obron prac licencjackich, inżynierskich oraz magisterskich na wniosek promotora lub studenta. Bardzo ważnym elementem dotyczącym jawności i jakości recenzji prac licencjackich oraz magisterskich jest wprowadzenie obowiązku przekazywania ich kopii studentom. Zakłada się również wprowadzenie szkoleń z zakresu praw i obowiązków studenta prowadzonych przez Parlament Studentów RP we współpracy z samorządem studenckim w uczelni.

Mając na uwadze dwustopniowy system kształcenia, wynikający z wdrożenia założeń Deklaracji Bolońskiej, proponuje się wprowadzenie dla studenta pierwszego stopnia studiów prawa do korzystania z ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej w okresie od rozpoczęcia przez studenta studiów do 31 października roku, w którym ukończył on studia pierwszego stopnia. Obecnie prawo do korzystania z ulg w przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego, mają wszyscy studenci, nie dłużej jednak niż do ukończenia 26 roku życia. Po zmianie przepisu studenci pierwszego stopnia studiów będą mieli prawo do korzystania z ulg w przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego do 31 października roku, w którym ukończyli studia. Zmiana przepisu oznacza dla studentów możliwość korzystania z ulgowych przejazdów między pierwszym a drugim stopniem studiów.

Projekt ustawy przewiduje w szczególności następujące deregulacje:

- 1) statuty uczelni nie będą zatwierdzane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, a także odpowiednio przez ministrów nadzorujących uczelnie;
- 2) regulaminy studiów również nie będą wymagały zatwierdzenia przez ministra;
- 3) jednostka powstała z połączenia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni nie będzie musiała występować o zgodę ministra właściwego do spraw

- szkolnictwa wyższego na prowadzenie kierunku studiów w ramach uprawnień posiadanych przez łączone jednostki;
- 4) podział podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni również nie będzie związany z koniecznością występowania do ministra o zgodę na prowadzenie kształcenia w ramach wcześniej posiadanych uprawnień, o ile wydzielona jednostka samodzielnie spełnia stosowne wymagania;
 - 5) podział kompetencji między senatem uczelni a rektorem zostanie określony w statucie uczelni;
 - 6) zostaną zlikwidowane standardy kształcenia na kierunkach studiów określonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, których projekt przedkłada Rada Główna Szkolnictwa Wyższego;
 - 7) nie będzie wymagana procedura nostryfikacyjna wobec osób, które uzyskały dyplom ukończenia studiów wyższych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i poziom ich wykształcenia będzie uznany z mocy ustawy;
 - 8) terminy pozwoleń na utworzenie uczelni niepublicznych i tym samym na ich funkcjonowanie będą z mocy prawa zmienione na czas nieokreślony;
 - 9) doprecyzowane i uelastycznione zostały opisy uprawnień do używania nazwy: uniwersytet, uniwersytet techniczny;
 - 10) zawarcie porozumienia o wspólnym kształceniu i wydanie dyplomu nie będzie wymagało zgody ministra;
 - 11) prowadzenie studiów podyplomowych nie będzie wymagało opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz zgody ministra, o ile mieszczą się one w obszarze kształcenia, w którym dana jednostka prowadzi choć jeden kierunek studiów;
 - 12) kształcenie prowadzone przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni w obiektach położonych w tym samym co siedziba uczelni obszarze metropolitarnym nie będzie wymagało tworzenia zamiejscowej jednostki organizacyjnej i zgody ministra.

Przewiduje się wejście w życie ustawy z dniem 1 października 2011 r., z tym że przepisy wskazane w art. 39 pkt 1 weszłyby w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., a przepisy wskazane w art. 39 pkt 2 – z dniem 1 października 2012 r.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). W trybie tej ustawy uwag nie zgłoszono.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Proponowane zmiany mają przede wszystkim charakter projąkościowy oraz prowadzą do poprawy efektywności wydatkowania publicznych środków na szkolnictwo wyższe.

Przewiduje się, że wzrost realny tzw. „dotacji stacjonarnej” w 2012 r. (po uwzględnieniu czynnika inflacji) wynosić będzie nie mniej niż 2,5 % (przy założeniu ponad 2,5 % wzrostu PKB w 2012 r.) lub nie mniej niż połowę wzrostu PKB w przypadku, gdy wskaźnik PKB będzie niższy niż 2,5 %. Zakładając na najbliższe lata inflację według prognoz zawartych w tabeli 1:

Tabela 1

Cel/Rok	2011	2012	2013	2014	2015
Wzrost PKB	3,5 %	4,1 %	4,2 %	4,7 %	5,1 %
Oczekiwana inflacja	2,3 %	2,7 %	2,4 %	2,6 %	2,6 %

Źródło: Rok 2011 założenia do projektu budżetu państwa na rok 2011, dla lat 2012–2014 – Warianty rozwoju gospodarczego Polski opracowane przez MG dla potrzeb przygotowywania studiów wykonalności do projektów współfinansowanych z funduszy strukturalnych – wariant podstawowy – z dnia 15 kwietnia 2010 r.

doprowadzić to powinno do wzrostu nakładów na szkolnictwo wyższe tak, że wynosić będzie on jak następuje (w tys. zł):

Tabela 2 w tys. zł

Cel/Rok	2010 (baza)	2011	2012	2013	2014
Dotacja tzw. „stacjonarna” (art. 94) (uwzględniająca części 21, 24, 29, 38, 42, 46)	9 095 788	9 304 991	9 788 851	10 023 783	10 284 401
w tym łącznie		209 203	483 860	234 932	260 618
w tym dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projąkościowych			232 625	238 208	244 401

w tym kwota waloryzacji inflacyjnej całkowitej dotacji tzw. „stacjonarnej” części 21 – 46		209 203	251 235	234 932	260 618
---	--	---------	---------	---------	---------

Kalkulacja dla 2012 r. przy założeniu ponad 2,5 % wzrostu

Wyliczone wzrosty będą przeznaczone na:

- 1) wzrost wynagrodzeń na poziomie celu inflacyjnego,
- 2) dotację podmiotową na finansowanie zadań projakościowych – zadania zapewniające projakościowe finansowanie szkół wyższych.

Jeśli wzrost gospodarczy będzie niższy niż 2,5 % rocznie, wówczas wartość dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych zostanie odpowiednio do nakładów z budżetu ograniczona, a część zadań przeznaczona do finansowania z tego funduszu zostanie odłożona w czasie.

Przeznaczenie środków dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych

Dotacja podmiotowa na zadania projakościowe będzie przeznaczona na cele promujące najlepsze jednostki organizacyjne uczelni, najlepszych studentów i doktorantów tak, by pobudzić rywalizację między nimi o poziom badań naukowych, poziom dydaktyki i poziom studiowania.

Do celów przewidzianych do finansowania z dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych zaliczyć należy:

- 1) Finansowanie Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących (KNOW)

Finansowanie KNOW w kolejnych latach planowane jest przy następujących założeniach: W roku 2012 pierwszy konkurs wyłoni 3 KNOW-y w grupie dziedzinowo określonych obszarów wiedzy, zapewniając coroczne finansowanie dla KNOW-a w wysokości 10 250 tys. zł przez okres 5 lat. Przewiduje się, że kolejne konkursy będą ogłaszane corocznie (z efektem na następny rok) z podobnym skutkiem; wyłaniając kolejne 3 KNOW-y w innej grupie obszarów wiedzy. Proces wyłaniania KNOW-ów na tych zasadach ma być kontynuowany przez 5 lat, po czym podlegać będzie ewaluacji. Zgodnie z założeniami kwoty te będą przeznaczone m.in. na dodatkowe wynagrodzenia dla pracowników naukowych zatrudnionych w wyróżnionych jednostkach (w wysokości 6 000 tys. zł dla KNOW-a) oraz na specjalne elitarne stypendia dla studentów i doktorantów, którzy będą studiować w jednostkach organizacyjnych uczelni, które uzyskują status KNOW (w wysokości 4 250 tys. zł dla KNOW-a).

Zakładając średnią liczbę 50 doktorantów finansowanych w każdej jednostce oraz wysokość stypendiów doktoranckich 4 tys. zł miesięcznie, a także średnią liczbę 150 wyróżniających się wynikami studiów studentów niższych stopni wspieranych stypendiami 1,5 tys. zł miesięcznie (przez 10 miesięcy w roku), rodzi to coroczne skutki finansowe w wysokości około 4 250 tys. zł dla każdego KNOW-a.

Tabela 3 (dla 3 nowych KNOW rocznie)

Cel/Rok	2012	2013	2014
Wynagrodzenia (tys. zł)	18 000	36 000	54 000
Stypendia (tys. zł)	12 750	25 500	38 250

2) Finansowanie jednostek oferujących wyróżniające kierunki studiów w ocenie PKA oparte będzie o następujące zasady:

PKA wyłoni co 2 lata nie więcej niż 25 kierunków studiów o najwyższej jakości kształcenia studentów spośród podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni publicznych i niepublicznych w wybranych dziedzinach. Dodatkowe finansowanie jednostki oferującej wyróżniony kierunek będzie zapewnione na okres 2 lat w wysokości 2 mln zł rocznie (przy założeniu obsługi kierunku przez średnio 30 dydaktyków daje to dodatkowe około 5,5 tys. zł miesięcznie). Koszt obsługi tej inicjatywy to 50 mln zł rocznie.

3) Dodatkowe fundusze przewidziane są na wdrażanie wewnętrznych systemów zapewniania jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji

Szacuje się, że środki przeznaczone na ten cel wyniosą nie więcej niż 10 % wartości dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych i zostaną przekazane tylko tym uczelniom, które wygrają konkurs ogłoszony przez MNiSW.

4) Finansowanie studiów doktoranckich w uczelniach niepublicznych

Obecnie wśród uczelni niepublicznych tylko 14 ma uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora. Niektóre z nich oferują studia w wielu zakresach, w sumie jest to 25 zakresów oferowanych dla ponad 800 studentów (dane za rok akademicki 2008/2009).

W celu oszacowania skutków finansowych takiej polityki oraz zakładając finansowanie w formie dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1, w zakresie studiów doktoranckich dla tych uczelni, potraktowano je według tych samych zasad jak uczelnie publiczne. Dlatego licząc skutki finansowe skorzystano z danych z lat poprzednich.

Na podstawie danych Departamentu Strategii MNiSW wyliczono, że koszt jednego studenta w latach 2004 – 2008 wynosił około 10 tys. zł rocznie. Przykładowo uczelnia kształcąca 120 doktorantów otrzymałaby finansowanie w wysokości 1 200 000 zł rocznie.

Przyjmując tę kwotę za bazę planowane dofinansowanie byłoby na poziomie 8 mln zł rocznie dla danych z roku 2008/2009 i rosłoby przez najbliższe lata (oczekiwanym wskaźnikiem wzrostu liczby doktorantów jest 20 % rocznie – przez okres około 3 lat wsparty nową formą stypendiów doktoranckich – jak prezentuje tabela poniżej) proporcjonalnie wraz ze wzrostem liczby studentów w tych uczelniach.

Tabela 4

Cel/Rok	2012	2013	2014
Studia doktoranckie w uczelniach niepublicznych (w tys. zł)	9 600	11 520	13 824

5) Finansowanie stypendiów doktoranckich „prymusów”

Obecnie stypendia doktoranckie są finansowane przez uczelnie z dotacji z budżetu państwa. Ich miesięczna wysokość ustalana jest przez uczelnie prowadzącą studia. Wysokość stypendium doktoranckiego to kwota 1 000 – 1 300 zł miesięcznie.

W 2008 r. studiowało w Polsce 32 494 doktorantów w państwowych i niepublicznych uczelniach, instytutach PAN oraz jednostkach badawczo-rozwojowych, z czego tylko 11 451 (35,24 %) otrzymywało stypendia¹⁾. Od kilku lat liczba studiujących nie zmienia się, a trend wskazuje na negatywne zmiany prowadzące do tego, że coraz mniej utalentowanej młodzieży pozostaje na studiach doktoranckich ze względu na wyjątkowo niską wartość stypendiów w porównaniu z zarobkami w innych sektorach osiąganymi zaraz po studiach. Sytuacja ta w porównaniu z ogromnym wzrostem liczby studentów na niższym poziomie studiów (I, II) wskazuje dodatkowo na konieczność interwencji państwa. Istnieje zatem pilna potrzeba zmiany – poprawy jakości przez koncentrację doktorantów na pracy naukowej, a zatem finansowanie tych, którzy osiągają wyróżniające wyniki na studiach doktoranckich.

Przy założeniu wprowadzenia dofinansowania dla „prymusów”, a więc 30 % najlepszych studentów studiów doktoranckich do wysokości 2 tys. zł miesięcznie przez 10 miesięcy w roku koszt takich zmian to 8 000 zł rocznie na studenta, kwota przewidziana na ten cel będzie wynosić 81 250 tys. zł rocznie. Utrzymano w mocy możliwość łączenia pracy zarobkowej z pobieraniem stypendiów.

Tabela 5

Cel	2012	2013	2014
Stypendia doktoranckie prymusów (w tys. zł)	81 250	81 250	81 250

¹⁾ Źródło: *Szkoły wyższe i ich finanse 2008, GUS, Warszawa 2009.*

Podsumowanie skutków finansowych dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych (tys. zł)

Poniższa tabela ilustruje sumaryczne skutki finansowe wprowadzenia projektowanych zmian legislacyjnych z uwzględnieniem: 20 kierunków studiów uzyskujących rocznie ocenę wyróżniającą PKA, a także 3 dziedzinowo określonych obszarów wiedzy rocznie uznanych jako Krajowe Naukowe Ośrodki Wiodące oraz wyróżnienie 30 % studentów studiów doktoranckich specjalnym stypendium dla tzw. „prymusów”.

Tabela 6 w tys. zł

Cel	2012	2013	2014
Wynagrodzenia pracowników KNOW	18 000	36 000	54 000
Stypendia studentów w KNOW	12 750	25 500	38 250
Kierunki wyróżnione przez PKA	50 000	50 000	50 000
Wdrażanie KRK	953	989	1 039
Studia doktoranckie w uczelniach niepublicznych	9 600	11 520	13 824
Stypendia doktoranckie „prymusów”	81 250	81 250	81 250
OGÓŁEM	172 553	205 259	238 363

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ustawy o finansach publicznych wskazuje się, że wprowadzenie dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych służy realizacji celu umiejscowionego w budżecie zadaniowym państwa – Podnoszenia jakości kształcenia. Miernikami opisującymi ten cel są:

- 1) liczba polskich uczelni na liście The Times – dla 2 uczelni w latach 2010 – 2011 i 3 uczelni w latach 2012 – 2013;
- 2) liczba studentów i doktorantów zagranicznych studiujących w Polsce w stosunku do ogólnej liczby studentów i doktorantów – dla lat: 2010 – 1,10 %, 2011 – 1,20 %, 2012 – 1,30 %, 2013 – 1,35 %.

Inne koszty związane z wdrożeniem ustawy, nieujęte w dotacji podmiotowej na finansowanie zadań projakościowych takie jak zwiększenie aktywności Polskiej Komisji Akredytacyjnej i funkcjonowanie Krajowej Reprezentacji Doktorantów zostaną uwzględnione w budżecie MNiSW.

MNiSW szacuje, że w latach 2012 – 2014 budżet PKA zwiększy się realnie o 50 % z planowanej na rok 2010 kwoty 7 905,0 tys. zł do 11 857,5 tys. zł. Wsparcie działalności Krajowej Reprezentacji Doktorantów, jako ciała porównywalnego kompetencyjnie do Parlamentu Studentów RP, według szacunków MNiSW wyniesie 240 tys. zł w 2012 r. Zwiększenia powyższych środków będą realizowane w ramach dotychczasowych środków, przewidzianych w budżecie państwa w części 38. W kolejnych latach planuje się zwiększanie wartości dotacji o wskaźnik inflacji.

Wyplata studentom stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia, o których mowa w art. 1 pkt 74 niniejszego projektu, przekazana została w całości ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w związku z powyższym w roku 2012 z części 21, 24, 42, 45

budżetu państwa przesunięte zostaną środki w wysokości 1 383 tys. zł (tj. trzymiesięczna wartość dotacji na te cele w oparciu o dane budżetu na 2011 r. plus wskaźnik inflacji przewidywany na 2012 r.). Tym samym zmiana ta nie powoduje skutków budżetowych.

Projekt ustawy wprowadza dla studentów między pierwszym i drugim stopniem studiów uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej. Po zmianie przepisów studenci pierwszego stopnia studiów będą mieli również prawo do korzystania z ulg w przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego do 31 października roku, w którym ukończyli studia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 26 roku życia. Zmiany te nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Obecnie w uczelniach nie prowadzi się na większości kierunków studiów kształcenia w ramach jednolitych studiów magisterskich; w jego miejsce konsekwentnie wprowadza się, zgodnie z procesem bolońskim, studia pierwszego stopnia (licencjackie, inżynierskie) oraz studia drugiego stopnia (magisterskie).

2. Wpływ na rynek pracy

Projakościowe finansowanie szkół wyższych umożliwi wyłonienie elitarnych ośrodków akademickich, które będą prowadziły kształcenie na najwyższym światowym poziomie. Absolwenci najlepszych polskich uczelni, a zwłaszcza KNOW-ów będą wykształceni do prowadzenia pracy naukowej, ale również do pełnienia kluczowych funkcji w gospodarce oraz sektorze publicznym. Podniesie to wartość polskiego kapitału ludzkiego i zwiększy inwestycje w tworzenie dobrze wynagradzanych, ale wymagających wysokich kwalifikacji miejsc pracy. Dzięki temu Polska przestanie być postrzegana jako peryferyjny kraj z taną siłą roboczą, a polska gospodarka stanie się bardziej konkurencyjna na arenie międzynarodowej.

Proponowane zmiany w finansowaniu szkół wyższych, a także silniejsze związanie treści kształcenia z wymogami rynku pracy przyczynią się do lepszego przygotowania absolwentów do potrzeb polskiej gospodarki. Jak oceniają pracodawcy, absolwentom szkół wyższych (420 942) w 2008 r., w tym 53 398 (12,68 %) szkół technicznych i 18 612 (4,42 %) uczelni rolniczych²⁾ brakowało praktycznych umiejętności. Definiowanie kierunków studiów przez dziedzinowe efekty kształcenia w ramach Krajowych Ram Kwalifikacji umożliwi tworzenie programów kształcenia tak, aby studenci mieli możliwość zdobywania wiedzy i nabywania umiejętności, które są potrzebne na rynku pracy. Poprawa jakości i modernizacja procesu kształcenia pod kątem potrzeb rynku pracy uczyni kształcenie bardziej opłacalnym dla studentów – odbiorców usług edukacyjnych przez lepsze sprzężenie z gospodarką ich kwalifikacji. Praca absolwentów będzie wносиła większą wartość dodaną, a tym samym będzie mogła być lepiej wynagradzana przez pracodawców.

²⁾ Szkoły wyższe i ich finanse w 2008 r., GUS, 2009.

Zmiana struktury kształcenia przez wprowadzenie „kierunków zamawianych” czy niefinansowanie z budżetu państwa wzrostu liczby studentów na kierunkach, po ukończeniu których absolwenci zostaną zmuszeni do podejmowania pracy poniżej posiadanych kwalifikacji, sprawi, że z czasem zostanie zmniejszona strukturalna nierównowaga między podażą wiedzy oraz umiejętności absolwentów, a popytem na nich na rynku pracy. Na przykład, obecnie obserwujemy największe zapotrzebowanie na specjalistów kierunków technicznych i informatycznych (61 % pracodawców ma problem ze znalezieniem absolwentów kierunków technicznych i informatycznych³⁾). Kształcenie na „kierunkach zamawianych” ma na celu zwiększenie liczby absolwentów priorytetowych dla gospodarki kierunków studiów.

Motorem napędowym gospodarki opartej na wiedzy jest stałe aktualizowanie, podnoszenie i nabywanie nowych kwalifikacji. Według danych Komisji Europejskiej polski rynek pracy jest statyczny, a Polacy w przedziale wiekowym od 25 do 64 lat rzadko (5,1 %) decydują się na podnoszenie albo zmianę kwalifikacji. Liderzy w tym zakresie to Szwecja (32 %) oraz Dania (29 %), ale postulowany wskaźnik dla krajów UE wynosi 12,1 %, który Polska powinna osiągnąć w ciągu najbliższych pięciu lat. Dynamiczny rozwój nowych technologii oraz gwałtowne zmiany gospodarcze powodują, że w najbliższych latach podnoszenie zawodowych kwalifikacji stanie się koniecznym warunkiem odniesienia sukcesu na rynku pracy. Proponowana nowelizacja tworzy instytucjonalne podstawy dla rozwoju nowatorskich form kształcenia dorosłych (*LifeLong Learning*). Dzięki temu Polacy będą mieli znacznie szerszą niż obecnie możliwość podnoszenia kwalifikacji, zwłaszcza po przekroczeniu 50 roku życia. Te osoby są statystycznie najmniej aktywne na tym polu.

Nowelizacja ustawy wprowadza znaczące zmiany na akademickim rynku pracy. Odejście od wieloletowości spowoduje, że – przy zachowaniu obecnego stanu zatrudnienia (to znaczy liczby etatów) – będzie stopniowo wzrastać liczba osób (zwłaszcza młodych) zatrudnionych w uczelniach. Odejście od wieloletowości spowoduje także, że miejsca pracy powstaną zwłaszcza w sektorze uczelni niepublicznych, które będą musiały zwiększyć poziom inwestycji w rozwój własnej kadry naukowo-dydaktycznej. Odejście od wieloletowości stworzy wreszcie realną perspektywę stabilnego zatrudnienia osób młodych wchodzących na rynek pracy ze stopniem naukowym doktora. Młodzi doktorzy nie będą musieli podejmować zatrudnienia poniżej swoich kwalifikacji, ani emigrować do krajów lepiej rozwiniętych, by robić naukowe kariery.

Uproszczenie ścieżki awansu naukowego oraz akademickiego będzie miało jeszcze jedną istotną konsekwencję – doprowadzi po pewnym czasie do zmiany struktury wieku społeczności samodzielnych pracowników naukowych. Obecnie 78,9 % doktorów habilitowanych to osoby w wieku powyżej 50 lat, a 71,1 % profesorów to osoby powyżej 60 roku życia⁴⁾). Uproszczenie ścieżki awansu naukowego pozwoli młodym uczonym na zdobycie samodzielności naukowej przed ukończeniem 40 roku życia, czyli uzyskanie

³⁾ *Oczekiwanie pracodawców wobec absolwentów szkół wyższych*, Perspektywy, 2009.

⁴⁾ *Dane OPI*, 2009.

uprawnień promotorskich oraz możliwości kierowania zespołami badawczymi. W podobnym wieku stanowiska profesorskie obejmują młodzi uczeni na przykład w Wielkiej Brytanii, Holandii, Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Nowelizacja łączy świat szkolnictwa wyższego i gospodarki. Połączenie tych dwóch światów będzie odbywało się na kilku poziomach. Na poziomie politycznym – przez włączenie pracodawców do udziału w organach doradczych Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, co ułatwi odczytywanie wzajemnych oczekiwań i potrzeb. Pracodawcy będą uczestniczyli w tworzeniu i ewaluacji dziedzinowych efektów kształcenia wprowadzonych wraz z Krajowymi Ramami Kwalifikacji. Większy udział pracodawców przy ewaluacji procesu dydaktycznego podniesie rynkową wartość wiedzy oraz umiejętności zdobywanych w trakcie studiów.

Nowelizacja zakłada większe niż dotychczas zaangażowanie praktyków w realizację procesu dydaktycznego oraz organizację kształcenia na zamówienie pracodawcy. Udział praktyków pozwoli studentom na zdobywanie praktycznych umiejętności, dzięki którym podniosą swoją wartość po wejściu na rynek pracy oraz znacząco podniosą konkurencyjność zatrudniających ich instytucji. Zatrudniający polskich absolwentów przedsiębiorcy staną się konkurencyjni na międzynarodowych rynkach ze względu na posiadany kapitał ludzki, na wiedzę oraz umiejętności zatrudnionych absolwentów, a nie ze względu na koszty.

Wspieranie kształcenia w językach obcych podniesie konkurencyjność polskich absolwentów na międzynarodowym rynku pracy. Dzięki temu staną się oni partnerami dla najlepszych i największych pracodawców i będą mogli ubiegać się o zatrudnienie na stanowiskach odpowiadających ich aspiracjom.

Decyzja o odejściu od zamiejscowych ośrodków dydaktycznych wesprze małe regionalne uczelnie, które dopiero budują swoją pozycję. Mniejsze uczelnie będą więcej inwestowały w rozwój infrastruktury oraz kadry akademickiej bez obawy, że zostaną wyparte przez uczelnie nastawione przede wszystkim na czerpanie finansowych korzyści. Dla studentów kształcących się w mniejszych miejscowościach na małych uczelniach oznacza to lepsze warunki kształcenia i większy dostęp do kadry akademickiej.

Proponowane zmiany legislacyjne umożliwią lepsze wykorzystanie potencjału kadr szkół wyższych w prowadzeniu badań podstawowych, stosowanych oraz realizacji wdrożeń. Zgodnie z danymi GUS z 2010 r., uczelnie koncentrowały w 2008 r. 66,44 % zasobów ludzkich zatrudnionych w Polsce w działalności badawczo-rozwojowej, wydając 33,64 % krajowych nakładów na działalność badawczo-rozwojową. 77,71 % nakładów uczelni jest finansowana z dotacji budżetowych. Statystyki obejmujące innowacyjność przedsiębiorstw przemysłowych, które miały w latach 2006 – 2008 porozumienia (umowy) o współpracy z innymi jednostkami w zakresie działalności innowacyjnej, według instytucji partnerskich

i krajów ich umiejscowienia, wskazuje, że udział uczelni w tych porozumieniach w skali krajowej wyniósł 13,38 %, a w skali międzynarodowej 9,83 %⁵⁾. Nowelizacja zobowiązuje uczelnie do opracowania i przyjęcia regulaminów ochrony własności intelektualnej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych. Ma to doprowadzić do usystematyzowania procesu zarządzania własnością intelektualną uczelni oraz umożliwienia zainteresowanym przedsiębiorcom szerszego pozyskiwania efektów badań naukowych prowadzonych w uczelni.

Nowe regulacje kładą nacisk na możliwość komercjalizacji wyników badań naukowych, dodając do istniejących rozwiązań możliwość zakładania i wstępowania do istniejących spółek typu *spin-off*. Uniwersyteckie firmy „odpryskowe” wprowadzające na rynek nowe produkty i usługi, rozszerzają rynek dla wysoko wykwalifikowanych pracowników, pobudzają inwestycje technologiczne uczelni, są katalizatorem regionalnych klastrów zaawansowanych technologii. *Spin-offy* upadają znacznie rzadziej niż przeciętne firmy, a po okrzepnięciu łatwiej od innych firm uzyskują dostęp do kapitału ryzyka. Dzięki *spin-offom* zyskuje dydaktyka i wykładowcy, a studenci bogatsi są o doświadczenia przedsiębiorczości. Ponadto, uczelnie uzyskują dodatkowe źródło dochodu (z reguły znacznie wyższe w porównaniu z zyskami pochodzącymi z udzielania licencji)⁶⁾. Nałożenie konieczności posiadania przez uczelnię specjalnej spółki służącej zarządzaniu udziałami firm odpryskowych oraz zarządzaniu całą własnością przemysłową uczelni doprowadzi do bardziej dynamicznego, elastycznego sposobu komercjalizacji efektów badań naukowych.

Celem wprowadzenia tego rozwiązania jest pobudzenie w Polsce inwestycji funduszy typu *venture capital*, gdyż zgodnie ze statystykami EVCA w 2008 r. inwestycje typu *seed capital* stanowiły pod względem wartości w Polsce tylko 1,16 % tego typu inwestycji w Europie, a inwestycje *start-up* zaledwie 0,62 %. Uzupełnieniem tych działań będzie doprecyzowanie praw majątkowych, własności intelektualnej i podziału zysków pochodzących z komercjalizacji badań, co przyczyni się do wzrostu efektywności funkcjonowania centrów naukowych i naukowo-przemysłowych.

Zaproponowane zmiany tworzą instytucjonalne podstawy i rzeczywiste zachęty do zwiększenia aktywności tzw. „Aniołów Biznesu”, czyli kapitału inwestowanego w nowo powstałe innowacyjne przedsięwzięcia wykorzystujące najnowsze wyniki badań naukowych oraz wytworzone na uczelniach *know-how*.

4. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Nowelizacja ustawy znacząco wspiera rozwój uczelni, które są kołami napędowymi gospodarek wielu polskich miast. W Polsce funkcjonuje blisko 460 uczelni zarówno publicznych, jak i niepublicznych, które poza funkcją badawczą oraz dydaktyczną pełnią istotne funkcje ekonomiczne oraz kulturotwórcze. Nie chodzi tylko o dobre uczelnie w małych miejscowościach, takich jak Pułtusk, Nowy Sącz czy Tyczyn. W wielu wojewódzkich miastach, takich jak Poznań, Toruń czy Lublin, dzięki uczelniom dynamicznie

⁵⁾ Źródło: *Nauka i technika w liczbach 2008, GUS. Warszawa 2010.*

⁶⁾ Opracowane na podstawie: Scott Shane, *Academic Entrepreneurship. University Spinoffs and Wealth Creation*, Edward Elgar 2004. Godna odnotowania jest też książka Mike Wright i in., *Academic Entrepreneurship In Europe*, Edward Elgar 2007.

rozwija się sektor usług. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu jest największym pracodawcą w całym województwie kujawsko-pomorskim (5 tysięcy pracowników); w 200-tysięcznym Toruniu studiuje blisko 40 tysięcy studentów. W większości polskich miast uczelnie dają, pośrednio, zatrudnienie setkom tysięcy osób działającym w sektorze usług. Nowe mechanizmy prawne oraz finansowe wzmacniają rolę uczelni i włączają je do grona podmiotów tworzących oraz realizujących politykę regionalną. Dzięki lepszemu współdziałaniu uczestników polityki publicznej oraz aktywnej roli uczelni możliwe jest wytworzenie synergii, której beneficjentem będzie cała gospodarka regionu.

Rozwój uczelni w Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego uwarunkowany jest identyfikacją i odpowiednim wykorzystaniem potencjału wiedzy jakim dysponują uczelnie. Dywersyfikacja uczelni przez zróżnicowanie mechanizmów finansowania wymusza odnalezienie swoistej przewagi konkurencyjnej, unikalnych zasobów, które często wynikają z usytuowania geograficznego, czy otoczenia społeczno-gospodarczego. Uczelnie będą się specjalizować, odnajdywać własne nisze, dzięki którym stworzą przewagę konkurencyjną.

Włączenie uczelni do realizacji polityki regionalnej będzie odbywać się na różnych poziomach. W państwowych wyższych szkołach zawodowych udział władz regionalnych oraz pracodawców będzie bardziej bezpośredni, bowiem ich przedstawiciele będą zasiadali w konwencie, któremu nadano kompetencje o charakterze strategicznym. Umożliwi to kreowanie lepszej oferty dydaktycznej tych uczelni uwzględniającej specyfikę regionalnego rynku pracy oraz ułatwi współpracę z regionalnymi pracodawcami.

5. Opis uzgodnień

Zmiany wprowadzane ustawą były konsultowane ze środowiskiem akademickim i studenckim wieloetapowo. Zapoczątkowała je debata, zorganizowana przez MNiSW w dniach 24 – 25 stycznia 2008 r., na temat reformy systemu zarządzania oraz finansowania nauki i szkolnictwa wyższego, pod hasłem „Nowe Finansowanie, Większa Dostępność, Lepsza Jakość”. W dwudniowych konsultacjach wzięło udział około 280 przedstawicieli środowisk akademickich, naukowych, studentów i związkowców. Zaproszeni przedstawiciele tych środowisk zgodzili się, że zmieniające się uwarunkowania społeczno-gospodarcze, konieczność budowania gospodarki opartej na wiedzy oraz sprostania wymogom rosnącej konkurencji na rynku krajowym, a także europejskim i światowym wymagają przeprowadzenia szybkiej reformy szkolnictwa wyższego i nauki.

Stanowiska zaprezentowane podczas konferencji, a następnie złożone w formie pisemnej do MNiSW stanowiły materiał do pracy powołanego dnia 1 lutego 2008 r. eksperckiego Zespołu do Spraw Opracowania Założeń Reformy Systemu Nauki i Reformy Systemu Szkolnictwa Wyższego. Członkowie Zespołu poszukiwali jak najlepszych rozwiązań dla zwiększenia jakości kształcenia, zapewnienia rozwoju uczelni i poprawy ich sytuacji finansowej. 20 marca 2009 r. Zespół zakończył prace nad projektem Założeń reformy systemu nauki i reformy systemu szkolnictwa wyższego.

Projekt założeń reformy był przedmiotem uzgodnień społecznych trzykrotnie. Projekty były konsultowane w trzech etapach w szczególności z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego,

Państwową Komisją Akredytacyjną, Centralną Komisją do Spraw Stopni i Tytułów, Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencją Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Konferencją Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych, Polską Akademią Nauk, Radą Nauki, Radą Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych, Polską Akademią Umiejętności, Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, Zarządem Krajowej Reprezentacji Doktorantów, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Konfederacją Pracodawców Polskich, Business Centre Club, Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki, Związku Nauczycielstwa Polskiego, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Forum Związków Zawodowych, Krajową Sekcją Nauki NSZZ „Solidarność”, Zarządem Krajowym Wolnych Związków Zawodowych „Sierpień 80”. Na każdym etapie uzgodnień społecznych projekty były też umieszczane na stronach internetowych MNiSW.

1. Pierwszy etap konsultacji społecznych:

- 1) 16 kwietnia 2008 r. Prezes Rady Ministrów w obecności środowiska akademickiego przedstawił wyniki prac wspomnianego wyżej Zespołu ekspertów;
- 2) projekt Założeń reformy systemu nauki i reformy systemu szkolnictwa wyższego został równocześnie przekazany do szerokich uzgodnień społecznych, w tym do uczelni, wszystkich organizacji przedstawicielskich nauki i szkolnictwa wyższego i zainteresowanych stron;
- 3) z uwagi na wątpliwości dotyczące nowego modelu kariery akademickiej, zgłaszane przez znaczną część środowiska akademickiego, powołano Zespół do Spraw Opracowania Kryteriów Dorobku Naukowego, który w ramach grup roboczych od czerwca do końca września 2008 r. prowadził prace dotyczące procedury habilitacyjnej i kryteriów oceny dorobku pracownika naukowego w zakresie nauk humanistycznych i społecznych, nauk ścisłych i inżynierskich, nauk o życiu i o Ziemi oraz w dziedzinie sztuki. Członkami zespołów byli wybitni przedstawiciele nauki i szkolnictwa wyższego, reprezentujący poszczególne dziedziny nauki i dziedziny sztuki;
- 4) przed rozpoczęciem roku akademickiego 2008/2009 skierowano do 95 tys. pracowników nauki pisma z prośbą o opinię na temat pakietu reform „Budujemy na wiedzy”.

Wyniki analiz, wnioski i uwagi zgłaszane w trakcie uzgodnień społecznych, a także w trakcie bezpośrednich spotkań kierownictwa MNiSW z przedstawicielami środowiska akademickiego i studentów stanowiły podstawę opracowania trzech części projektów reformy w zakresie studiów i praw studenckich, nowego modelu kariery akademickiej i nowego modelu zarządzania szkolnictwem wyższym. W wyniku wcześniejszych konsultacji zrezygnowano z koncepcji zastąpienia habilitacji uprawnieniami promotorskimi. W zamian zaproponowano uproszczoną i bardziej przejrzystą procedurę habilitacyjną, a także kryteria oceny dorobku naukowego dostosowane do specyfiki dziedzin wiedzy.

2. Drugi etap uzgodnień społecznych dotyczył trzech projektów reformy „Partnerstwo dla wiedzy”:

- 1) 22 stycznia 2009 r. przekazano do uzgodnień społecznych projekt „Partnerstwo dla wiedzy. Reforma studiów i praw studenckich”, 10 lutego 2009 r. projekt „Partnerstwo dla wiedzy. Nowy model kariery akademickiej”, a 2 marca 2009 r. projekt „Partnerstwo dla wiedzy. Nowy model zarządzania szkolnictwem wyższym”;
- 2) stworzono forum dyskusyjne na stronach internetowych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, umożliwiając tym samym zgłaszanie uwag i wniosków do reformy przez wszystkich interesariuszy szkolnictwa wyższego;
- 3) 12 marca 2009 r. zorganizowano w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodową konferencję na temat reform szkolnictwa wyższego w Europie. Wystąpienia zagranicznych ekspertów, w tym z OECD, Banku Światowego i Komisji Europejskiej dały możliwość porównania wyników reform i ich wpływu na rozwój szkolnictwa wyższego i najlepszych uczelni na świecie.

W wyniku drugiego etapu konsultacji społecznych został opracowany projekt Założeń do nowelizacji ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. W projekcie zrezygnowano między innymi z pełnej odpłatności za drugi kierunek studiów, pozostawiając możliwość bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku studiów stacjonarnych dla 10 % najlepszych studentów. Wprowadzono też informacje na temat wejścia w życie nowych rozwiązań.

3. Trzeci etap uzgodnień społecznych.

15 czerwca 2009 r. skierowano do uzgodnień społecznych projekt Założeń do nowelizacji ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Uwagi jakie napłynęły do MNiSW dotyczyły w szczególności: systemu finansowania szkolnictwa wyższego, tworzenia i finansowania Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących, koncepcji przekształcania PWSZ w uczelnie samorządowe, propozycji konsolidacji uczelni publicznych i niepublicznych, wyboru członków do projektowanego połączenia Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z Radą Nauki, nieuwzględnienia specyfiki kształcenia na wybranych kierunkach artystycznych, statusu PKA, tzw. „stanu spoczynku”.

Uwzględniając wyniki konsultacji społecznych wprowadzono do założeń szereg zmian, uzupełnień i rozwinięć, z których najważniejsze to:

- 1) wprowadzono zmiany w systemie finansowania szkolnictwa wyższego. Obok części dotacji na działalność dydaktyczną w uczelniach publicznych dzielonej algorytmicznie zaproponowano również mechanizm pozwalający na tworzenie rosnącej każdego roku puli środków przeznaczonych na projakościowe dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni publicznych i niepublicznych, które uzyskały co najmniej wyróżniającą ocenę jakości kształcenia;
- 2) uszczegółowiono rozwiązania dotyczące tworzenia i finansowania Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących (KNOW), w szczególności przez wprowadzenie możliwości ich finansowania na podstawie Programów Ministra uruchamianych na podstawie przepisów ustawy o zasadach finansowania nauki;
- 3) zrezygnowano z koncepcji przekształcania PWSZ w uczelnie samorządowe;

- 4) wykreślono propozycję konsolidacji uczelni publicznych i niepublicznych;
- 5) dookreślono propozycję połączenia Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z Radą Nauki jako organu przedstawicielsko-ekspertyzowego, jej zadania i sposób wyboru członków;
- 6) kierując się opiniami środowiska akademickiego uczelni artystycznych uwzględniono w projekcie specyfikę kształcenia na wybranych kierunkach artystycznych;
- 7) doprecyzowano również rozwiązania dotyczące PKA, która poza funkcją akredytacyjną w większym stopniu zacznie realizować funkcję ewaluacyjną;
- 8) zrezygnowano z wprowadzania na tym etapie reformy „stanu spoczynku”.

W trakcie uzgodnień społecznych większość uwag dotyczyła braku rozwiązań dotyczących systemu finansowania szkolnictwa wyższego i nowego modelu kariery akademickiej, a także Państwowej Komisji Akredytacyjnej. W związku z powyższym doprecyzowano projektowy system finansowania szkolnictwa wyższego, zrezygnowano ze zmiany statusu PKA. Pomimo, że już po pierwszym etapie uzgodnień ze środowiskiem akademickim zrezygnowano z odstąpienia od habilitacji nadal temat ten wzbudzał najwięcej emocji. Proponowane przejrzyste procedury habilitacyjne i kryteria oceny dorobku naukowego są efektem długich i szczegółowych uzgodnień ze środowiskiem akademickim.

Na podstawie Założeń do nowelizacji ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki został przygotowany projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw. 30 marca 2010 r. projekt ustawy został przekazany do kolejnych uzgodnień społecznych na podstawie przepisów odrębnych ustaw, gwarantujących związkom zawodowym, Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego, a także innym organizacjom przedstawicielskim szkolnictwa wyższego prawo do opiniowania aktów normatywnych.

Projekt ustawy, podobnie jak projekt założeń, był konsultowany w szczególności: z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego, Państwową Komisją Akredytacyjną, Centralną Komisją do Spraw Stopni i Tytułów, Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencją Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Konferencją Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych, Polską Akademią Nauk, Radą Nauki, Radą Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych, Polską Akademią Umiejętności, Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, Zarządem Krajowej Reprezentacji Doktorantów, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Konfederacją Pracodawców Polskich, Business Centre Club, Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Forum Związków Zawodowych, Krajową Sekcją Nauki NSZZ „Solidarność”, Zarządem Krajowym Wolnych Związków Zawodowych „Sierpień 80”. Projekt ustawy przesłano również do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Radę Legislacyjną, a także skierowano do Ministra Spraw Zagranicznych z prośbą o wyrażenie opinii o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Na etapie uzgodnień społecznych projekt ustawy był umieszczony na stronach internetowych MNiSW. Do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wpłynęły opinie ze środowiska akademickiego, w tym Komisji Akredytacyjnej i Zespołu Bolońskiego KRASP, Konferencji Rektorów Uczelni Artystycznych, Uczelni Wojskowych, Rady Młodych Naukowców, Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej, a także Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

Uwagi jakie napłynęły do MNiSW dotyczyły w szczególności: definicji określeń zaproponowanych w projekcie ustawy, warunków prowadzenia studiów podyplomowych, przepisów dotyczących Krajowych Ram Kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego, studiów międzykierunkowych, likwidacji zamiejscowych ośrodków dydaktycznych, sposobu wyłaniania członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w pracach organizacji przedstawicielskich szkolnictwa wyższego, odpłatności za drugi kierunek studiów, rozwiązywania stosunku pracy z nauczycielem akademickim, praw studenta i statusu Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, procedur i kryteriów uzyskiwania stopnia naukowego doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu naukowego profesora oraz stopni i tytułu w zakresie sztuki.

Uwzględniając wyniki konsultacji społecznych wprowadzono do projektu ustawy szereg zmian, uzupełnień i rozwinięć, z których najważniejsze to:

- 1) zmiana definicji określeń używanych w ustawie, uwzględniających sugestie środowiska akademickiego;
- 2) doprecyzowanie proponowanych rozwiązań dotyczących prowadzenia studiów wyższych zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji, w tym zakresu i wytycznych do wydania aktów wykonawczych oraz nadawania uprawnień do prowadzenia kształcenia na kierunkach studiów przyporządkowanych do obszarów kształcenia z uwzględnieniem poziomu i profilu kształcenia (teoretycznego i praktycznego);
- 3) wykreślenie przepisów dotyczących studiów międzykierunkowych z uwagi na wprowadzenie swobody w tworzeniu i prowadzeniu kierunków studiów, w tym również zintegrowanych kierunków studiów, przez jednostki organizacyjne posiadające uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego;
- 4) wprowadzenie możliwości swobodnego prowadzenia studiów podyplomowych tylko w zakresie związanym z obszarem kształcenia, do którego przyporządkowany jest co najmniej jeden kierunek studiów prowadzony przez uczelnię;
- 5) wprowadzenie zmian dotyczących Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego i nadanie jej statusu organu przedstawicielskiego szkolnictwa wyższego;
- 6) doprecyzowanie proponowanych przepisów dotyczących pobierania opłat za usługi edukacyjne, w tym drugi kierunek studiów;
- 7) doprecyzowanie proponowanych przepisów dotyczących możliwości rozwiązania za wypowiedzeniem stosunku pracy z nauczycielem akademickim;
- 8) doprecyzowanie proponowanych przepisów dotyczących występowania o zgodę na podjęcie lub wykonywanie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub rozpoczęcie działalności gospodarczej przez nauczyciela akademickiego będącego organem jednoosobowym uczelni;

- 9) przyznanie czynnego prawa wyborczego nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy bez konieczności zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 10) wprowadzenie osobowości prawnej dla Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej oraz Krajowej Reprezentacji Doktorantów;
- 11) wprowadzenie dla studentów studiów I stopnia prawa do ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej, a także środkami publicznego transportu zbiorowego w okresie od rozpoczęcia studiów do 31 października danego roku, w którym ukończyli oni studia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 26 roku życia; proponowana zmiana uwzględni trzystopniowy system kształcenia wprowadzony zgodnie z założeniami Deklaracji Bolońskiej;
- 12) doprecyzowanie proponowanych przepisów dotyczących procedur związanych z uzyskaniem stopnia naukowego doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu naukowego profesora;
- 13) doprecyzowanie art. 85 ust. 4 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie wydawania pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych na utworzenie za granicą zamiejscowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 14) doprecyzowanie art. 134 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie zbierania i przekazywania danych o cudzoziemcach przyjętych na studia w polskich uczelniach.

Wieloetapowe konsultacje społeczne, w tym także spotkania przedstawicieli kierownictwa MNiSW ze środowiskiem akademickim i studenckim poszczególnych uczelni, z przedstawicielami nauki, z członkami organizacji przedstawicielskich środowiska akademickiego i studenckiego wpłynęły na zwiększenie poziomu akceptacji środowiska akademickiego dla wprowadzanych rozwiązań.

10-09-dg

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, ^B września 2010 r.

DPUE 920-¹¹²⁴-10/ap/3
^{SM-1958}

dot.: RM-10-130-09 z 10.09.2010

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

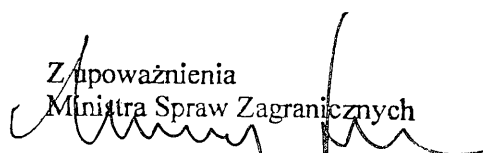
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pani Barbara Kudrycka
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego